

Euroopan unionin virallinen lehti

C 221

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

53. vuosikerta
14. elokuuta 2010

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2010/C 221/01

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisin julkaisu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* EUVL C 209, 31.7.2010 1

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuin

2010/C 221/02

Asia C-105/08: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 17.6.2010 — Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta (jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Palvelujen tarjoamisen vapaus ja pääomien vapaa liikkuvuus — EY 49 ja EY 56 artikla sekä ETA-sopimuksen 36 ja 40 artikla — Välitön verotus — Saatujen korkojen verotus — Ulkomailla asuvien epäedullinen kohtelu — Todistustaakka) 2

FI

Hinta:
4 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

2010/C 221/03	Asia C-211/08: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 15.6.2010 — Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta (Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen — EY 49 artikla — Sosiaaliturva — Välttämätön sairaalahoito tilapäisen oleskelun aikana toisessa jäsenvaltiossa — Asianomaisella ei ole oikeutta saada toimivaltaiselta laitokselta korvausta, joka täydentää oleskeluvaltion laitokselta saatavaa korvausta)	2
2010/C 221/04	Asia C-262/08: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 10.6.2010 (Østre Landsretin (Tanska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — CopyGene A/S v. Skatteministeriet (Kuudes arvonlisäverodirektiivi — Vapautukset — 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan b alakohta — Sairaalahoito ja lääkärinhoito — Sairaalahoitoon ja lääkärinhoitoon läheisesti liittyvät toimet — Sairaaloita ja lääkinnällisen hoidon tai diagnostiikan keskuksia vastaavat muut asianmukaisesti hyväksytyt laitokset — Yksityinen kantasolupankki — Vastasyntyneiden napanuoraveren ottamiseen, kuljettamiseen, arviointiin ja säilyttämiseen liittyvät palvelut — Kantasolujen mahdollinen autologinen tai allogeeninen käyttö)	3
2010/C 221/05	Yhdistetyt asiat C-338/08 ja C-339/08: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 24.6.2010 (Commissione Tributaria Regionale di Torinon (Italia) esittämät ennakkoratkaisupyyntöt) — P. Ferrero E C. SPA v. Agenzia delle Entrate — Ufficio Alba (C-338/08) ja General Beverage Europe BV v. Agenzia delle Entrate — Ufficio di Torino 1 (C-339/08) (Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 90/435/ETY — Lähdeveron käsite — Viiden prosentin suuruisen pidätyksen soveltaminen kahdenvälisen sopimuksen nojalla italialaisen tytäryhtiön Alankomaihin sijoittautuneelle emoyhtiölleen suorittaman osingonjaon ja ”tasauksena kannetun lisäveron palautuksen” yhteydessä)	4
2010/C 221/06	Asia C-375/08: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 24.6.2010 (Tribunale di Trevison (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — rikosoikeudenkäynti Luigi Pontinia, Emanuele Rechia, Dino Bonoraa, Giovanni Foratoa, Laura Foratoa, Adele Adamia, Sinergie sas di Rech & C.:a, Impresa individuale Forato Giovannia, Forato srl:ä, Giglio srl:ä, Impresa individuale Rech Emanuelea, Ivo Colomberottoa, Agenzia Veneta per i pagamenti in agricolturaa — AVEPA, Agenzia per le Erogazioni in Agricolturaa (AGEA), Agrirocca di Rech Emanuelea ja Asolat di Rech Emanuele & C.:a vastaan (Maatalous — Yhteinen markkinajärjestely — Naudanliha — Asetus (EY) N:o 1254/1999 — Yhteisön taloudelliset tuet, jotka liittyvät urospuolisten nautaeläinten perusteella maksettaviin erityispalkkioihin ja laajaperäistämispalkkioihin — Myöntämisedellytykset — Tilalla pidettävien eläinten eläintihyden laskeminen — Käytössä olevan rehualan käsite — Asetukset (ETY) N:o 3887/92 ja (EY) N:o 2419/2001 — Tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskeva yhdenmukainen hallinto- ja valvontajärjestelmä — Kansallinen lainsäädäntö, jossa yhteisön taloudellisten tukien myöntämisen edellytyksenä on, että esitetään tilan rehualojen käyttöön oikeuttava pätevä oikeudellinen peruste)	5
2010/C 221/07	Asia C-413/08 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 17.6.2010 — Lafarge SA v. Euroopan komissio ja Euroopan unionin neuvosto (Muutoksenhaku — Kartelli — Kipsilevyt — Selvitysaineiston ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla — Todistustaakka — Perustelujen puuttuminen — Asetus N:o 17 — 15 artiklan 2 kohta — Seuraamus — Uusiminen — Vaihe, jossa sakon ehkäisevä vaikutus otetaan huomioon)	5
2010/C 221/08	Asia C-423/08: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 17.6.2010 — Euroopan komissio v. Italian tasavalta (Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen — Omat varat — Tuonti- tai vientitullien kantomenettelyt — Omien varojen tulouttamista koskevien määräaikaisten noudattamatta jättäminen — Kyseisiin tulleihin liittyvien omien varojen viivästynyt maksaminen)	6

2010/C 221/09	Asia C-492/08: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 17.6.2010 — Euroopan komissio v. Ranskan tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2006/112/EY — Arvonlisävero — Alennettu verokanta — 96 artikla ja 98 artiklan 2 kohta — Liitteessä III oleva 15 kohta — Oikeusapu — Asianajajien palvelut — Valtiolta saatava täysi tai osittainen korvaus)	6
2010/C 221/10	Asia C-550/08: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 17.6.2010 (Finanzgericht Münchenin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — British American Tobacco (Germany) GmbH v. Hauptzollamt Schweinfurt (Direktiivi 92/12/ETY — Valmisteveron alaiset tuotteet — Valmisteverottoman raakatupakan tuonti sisäisessä jalostusmenettelyssä — Leikatun tupakan valmistaminen tästä raakatupakasta — Liikkuminen jäsenvaltioiden välillä — Saateasiakirja)	7
2010/C 221/11	Asia C-571/08: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 24.6.2010 — Euroopan komissio v. Italian tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 95/59/EY — Muut valmistetun tupakan kulutukseen kohdistuvat verot kuin liikevaihtovero — 9 artiklan 1 kohta — Valmistajien ja maahantuojien vapaus määrätä tuotteidensa vähittäismyynnissä noudatettavat enimmäishinnat — Kansallinen säännöstö, jossa säädetään savukkeiden vähimmäishinnasta vähittäismyynnissä — Perustelu — Kansanterveyden suojelu)	7
2010/C 221/12	Asia C-2/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 3.6.2010 (Varhoven administrativen sadin (Bulgaria) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Regionalna Mitnicheska Direktsia — Plovdiv v. Petar Dimitrov Kalinchev (Valmisteverot — Käytettyjen ajoneuvojen verotus — Maahan-tuotujen käytettyjen ajoneuvojen verotus, joka on korkeampi kuin kansallisella alueella jo käytössä oleviin ajoneuvoihin kohdistuva verotus — Verotus valmistusvuoden ja ajoneuvon mittarissa olevan kilometrilukeman perusteella — Käsite ”samanlaiset kotimaiset tuotteet”)	8
2010/C 221/13	Asia C-31/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 17.6.2010 (Fővárosi Bíróság (Unkarin tasavalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Nawras Bolbol v. Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal (Direktiivi 2004/83/EY — Vähimmäisvaatimukset, jotka kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden on täytettävä voidakseen vaatia pakolaisasemaa — Palestiinasta lähtöisin oleva kansalaisuudeton henkilö, joka ei ole hakenut Yhdistyneiden Kansakuntien Lähi-idässä olevien palestiinalaispakolaisten avustus- ja työelimen (UNRWA) suojelua tai avustusta — Hakemus pakolaisaseman myöntämiseksi — Hakemuksen hylkääminen siksi, etteivät pakolaisten oikeusasemaa koskevan, 28.7.1951 Genevessä allekirjoitetun yleissopimuksen 1 artiklan A kohdassa vahvistetut edellytykset täyty — Tämän kansalaisuudettoman henkilön oikeus saada pakolaisasema tunnustetuksi direktiivin 2004/83 12 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisen virkkeen perusteella)	9
2010/C 221/14	Asia C-37/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 10.6.2010 — Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Ympäristö — Lainvastaisesti kaatopaikalle jätettyjen jätteiden huolto — Direktiivi 2006/12/EY — Direktiivi 80/68/ETY)	9
2010/C 221/15	Asia C-51/09 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 24.6.2010 — Barbara Becker v. Harman International Industries Inc. ja sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (Muutoksenhaku — Yhteisön tavaramerkki — Asetus (EY) N:o 40/94 — 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Sanamerkki Barbara Becker — Yhteisön tavaramerkeiksi rekisteröityjen sanamerkkien BECKER ja BECKER ONLINE PRO haltijan tekemä väite — Sekaannusvaaran arviointi — Merkkien merkityssisällön samankaltaisuuden arviointi)	10

2010/C 221/16	Asia C-58/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 10.6.2010 (Bundesfinanzhofin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Leo-Libera GmbH v. Finanzamt Buchholz in der Nordheide (Ennakkoratkaisupyyntö — Arvonlisävero — Direktiivin 2006/112/EY 135 artiklan 1 kohdan i alakohta — Vedonlyönnin, arpajaisten ja muiden uhka- tai rahapelien vapauttaminen arvonlisäverosta — Edellytykset ja rajoitukset — Jäsenvaltion valta määrittää edellytykset ja rajoitukset) 10	10
2010/C 221/17	Asia C-75/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 17.6.2010 (Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Agra Srl v. Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria (Asetus (ETY) N:o 2913/92 — Yhteisön tullikoodeksi — 221 artiklan 3 ja 4 kohta — Tullivelan kantaminen jälkittulauksin — Vanhentuminen — Teko, joka voi johtaa rikosoikeudenkäyntiin) 11	11
2010/C 221/18	Asia C-86/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 10.6.2010 (VAT and Duties Tribunal Manchesterin (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Future Health Technologies Ltd v. Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs (Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — Vapautukset — 132 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta — Sairaalahoito ja lääkärihoito sekä niihin läheisesti liittyvät toimet — Lääketieteellisen hoidon antaminen henkilölle lääketieteellisten ammattien ja avustavan hoitohenkilöstön ammattien harjoittamisen yhteydessä — Napanuoraveren hankinta, arviointi ja käsittely — Kantasolujen säilöminen — Mahdollinen tuleva terapeuttinen käyttö — Useista osista ja toimista muodostuvat liiketoimet) 11	11
2010/C 221/19	Asia C-98/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 24.6.2010 (Tribunale di Trani (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Francesca Sorge v. Poste Italiane SpA (Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 1999/70/EY — Määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 8 lauseke — Tiedot, joiden on ilmentävä määräaikaisesta työsopimuksesta, joka on tehty poissa olevien työntekijöiden sijaistamiseksi — Työntekijöiden suojan yleisen tason heikentäminen — Direktiivin mukainen tulkinta) 12	12
2010/C 221/20	Yhdistetyt asiat C-105/09 ja C-110/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 17.6.2010 (Conseil d'Étatin (Belgia) esittämät ennakkoratkaisupyyntöt) — Terre wallonne ASBL (C-105/09) ja Inter-Environnement Wallonie ASBL (C-110/09) v. Région wallonne (Direktiivi 2001/42/EY — Tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arviointi — Direktiivi 91/676/ETY — Vesien suojeleminen maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta — Toimintaohjelmat pilaantumisaltilta vyöhykkeitä varten) 13	13
2010/C 221/21	Asia C-169/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 25.3.2010 — Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Energiaa käyttävien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavat vaatimukset — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytännönpanon laiminlyönti) 13	13
2010/C 221/22	Asia C-478/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 24.6.2010 — Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta (Osakeyhtiöiden sulautumiset tai jakautumiset — Vaatimus riippumattoman asian-tuntijan lausunnosta — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytännönpanon laiminlyönti) 14	14

2010/C 221/23	Yhdistetyt asiat C-188/10 ja C-189/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 22.6.2010 (Cour de cassationin (Ranska) esittämät ennakkoratkaisupyynnöt) — asiat, joissa ovat vastaajina Aziz Melki (C-188/10) ja Sélim Abdeli (C-189/10) (Ennakkoratkaisupyyntö — SEUT 267 artikla — Sen tutkominen, sopiiko kansallinen laki yhteen sekä unionin oikeuden että kansallisen perustuslain kanssa — Kansallinen säännöstö, jonka mukaan perustuslainmukaisuuden valvontaa koskeva erillinen menettely on ensisijainen — SEUT 67 artikla — Henkilöiden vapaa liikkuvuus — Rajavalvonnan poistaminen sisärajoilta — Asetus (EY) N:o 562/2006 — 20 ja 21 artikla — Kansallinen säännöstö, jossa sallitaan henkilöllisyyden tarkastukset vyöhykkeellä, joka sijaitsee Ranskan sellaisten valtioiden, jotka ovat sopimuspuolina Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyssä yleissopimuksessa, vastaisen maarajan ja siitä Ranskaan päin mitattuna 20 kilometrin etäisyydellä olevan linjan välissä)	14
2010/C 221/24	Asia C-507/09 P: Valitus, jonka Goldman Management AD on tehnyt 7.12.2009 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-354/09, Goldman Management v. komissio ja Bulgaria, 16.11.2009 antamasta määräyksestä	15
2010/C 221/25	Asia C-218/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgerichts Hamburg (Saksa) on esittänyt 6.5.2010 — ADV Allround Vermittlungs AG, selvitystilassa v. Finanzamt Hamburg-Bergedorf	16
2010/C 221/26	Asia C-224/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Baden-Baden (Saksa) on esittänyt 10.5.2010 — Rikosoikeudenkäynti Leo Apeltia vastaan	16
2010/C 221/27	Asia C-225/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sozialgericht Nürnberg (Saksa) on esittänyt 10.5.2010 — Juan Perez Garcia, Jose Arias Neira, Fernando Barrera Castro, Dolores Verdun Espinosa, Jose Bernal Fernandezin oikeuksiensaajana v. Familienkasse Nürnberg	17
2010/C 221/28	Asia C-234/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de grande instance de Nanterre (Ranska) on esittänyt 12.5.2010 — Société Tereos — Union de coopératives agricoles à capital variable v. Directeur général des douanes et droits indirects ja Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers	17
2010/C 221/29	Asia C-240/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Baden-Württemberg on esittänyt 14.5.2010 — Cathy Schulz-Delzers ja Pascal Schulz v. Finanzamt Stuttgart III	18
2010/C 221/30	Asia C-241/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Unabhängigen Verwaltungssenats Salzburg (Itävalta) on esittänyt 17.5.2010 — Harald Jung ja Gerald Hellweger v. Magistrat der Stadt Salzburg, muu osapuoli Finanzamt Salzburg-Stadt	18
2010/C 221/31	Asia C-252/10 P: Valitus, jonka Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE on tehnyt 18.5.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-70/05, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE v. Euroopan meriturvallisuusvirasto (EMSA), 2.3.2010 antamasta tuomiosta	19

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2010/C 221/32	Asia C-256/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Espanja) on esittänyt 25.5.2010 — David Barcenilla Fernández v. Gerardo García S.L.	20
2010/C 221/33	Asia C-258/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Dâmbovița (Romania) on esittänyt 25.5.2010 — Nicușor Grigore v. Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică București	20
2010/C 221/34	Asia C-261/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Espanja) on esittänyt 25.5.2010 — Pedro Antonio Macedo Lozano v. Gerardo García S.L.	21
2010/C 221/35	Asia C-265/10: Kanne 28.5.2010 — Euroopan komissio v. Belgian kuningaskunta	21
2010/C 221/36	Asia C-267/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de première instance de Namur (Belgia) on esittänyt 28.5.2010 — André Rossius v. Belgian valtio — SPF Finances	22
2010/C 221/37	Asia C-268/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de première instance de Namur (Belgia) on esittänyt 28.5.2010 — Marc Collard v. Belgian valtio — SPF Finances	23
2010/C 221/38	Asia C-269/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal administratif de Montreuil (Ranska) on esittänyt 28.5.2010 — Société Accor Services France v. Le Chèque Déjeuner CCR ja Etablissement Public de Santé de Ville-Evrard	24
2010/C 221/39	Asia C-270/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein hallinto-oikeus (Suomi) on esittänyt 31.5.2010 — Lotta Gistö	25
2010/C 221/40	Asia C-272/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Dioikitiko Efeteio Thessalonikis (Helleenien tasavalta) on esittänyt 31.5.2010 — Susana Berkizi-Nikolakaki v. Anotato Symvoulio Epilogis Prosopikou ja Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis	25
2010/C 221/41	Asia C-273/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Espanja) on esittänyt 1.6.2010 — David Montoya Medina v. Fondo de Garantía Salarial ja Universidad de Alicante	26
2010/C 221/42	Asia C-274/10: Kanne 1.6.2010 — Euroopan komissio v. Unkarin tasavalta	26
2010/C 221/43	Asia C-286/10: Kanne 9.6.2010 — Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta	27
2010/C 221/44	Asia C-287/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal administratif (Luxemburg) on esittänyt 10.6.2010 — Tankreederei I SA v. Directeur de l'administration des Contributions directes	28

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2010/C 221/45	Asia C-291/10: Kanne 11.6.2010 — Euroopan komissio v. Italian tasavalta	28
2010/C 221/46	Asia C-294/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Augstākās tiesas Senāts (Latvian tasavalta) on esittänyt 15.6.2010 — Andrejs Eglītis ja Edvards Ratnieks v. Latvijas Republikas Ekonomikas Ministrija	29
2010/C 221/47	Asia C-295/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Lietuvos Vyriausiasis Administracinis Teismas (Liettuan tasavalta) on esittänyt 15.6.2010 — Genovaitė Valčiukienė, Julija Pekelienė, The Lithuanian Green Movement -kansalaisjärjestö, Petras Girinskis ja Laurynas Arimantas Lašas v. Pakruojasin kunnanhallitus, Šiauliai kansanterveyslaitos ja Šiauliai alueellinen ympäristönsuojeluvirasto	29
2010/C 221/48	Asia C-296/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Stuttgart (Saksa) on esittänyt 16.6.2010 — Bianca Purrucker v. Guillermo Vallés Pérez	30
2010/C 221/49	Asia C-302/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Højesteret (Tanska) on esittänyt 18.6.2010 — Infopaq International A/S v. Danske Dagblades Forening	31
2010/C 221/50	Asia C-306/10: Kanne 25.6.2010 — Euroopan komissio v. Viron tasavalta	32

Unionin yleinen tuomioistuin

2010/C 221/51	Asia T-66/01: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 25.6.2010 — Imperial Chemical Industries v. komissio (Kilpailu — Määräävän markkina-aseman väärinkäyttö — Yhdistyneen kuningaskunnan soodamarkkinat — Päätös, jolla EY 82 artiklan rikkominen todetaan — Komissiolla sakkojen tai seuraamusten määräämisen osalta olevan toimivallan vanhentuminen — Kohtuullinen aika — Olenaiset menettelymääräykset — Oikeusvoima — Määräävän markkina-aseman olemassaolo — Määräävän markkina-aseman väärinkäyttö — Vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan — Sakko — Rikkomisen vakavuus ja kesto — Lieventävät olosuhteet)	33
2010/C 221/52	Asia T-321/05: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 1.7.2010 — AstraZeneca v. komissio (Kilpailu — Määräävän markkina-aseman väärinkäyttö — Mahahaavalääkkeiden markkinat — Päätös, jolla EY 82 artiklan rikkominen todetaan — Markkinoiden määrittäminen — Merkittävä kilpailupaine — Lääkkeiden lisäsuojatodistusta koskevan menettelyn sekä lääkkeiden markkinoille saattamista koskevan lupamenettelyn väärinkäyttö — Harhaanjohtavat tiedot — Markkinoille saattamista koskevien lupien poistaminen rekisteristä — Geneeristen lääkkeiden markkinoille saattamisen ja rinnakkaistuonnin esteet — Sakot)	33
2010/C 221/53	Asia T-44/06: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.7.2010 — komissio v. Hellenic Ventures ym. (Välityslauseke — Alkupääomaa tarjoavien kassojen perustamista ja kehittämistä koskeva toimintamalli — Sopimuksen purkaminen — Kanne yhtiön osakkaita vastaan — Tutkimatta jättäminen — Etumaksujen palauttaminen — Korot)	34

2010/C 221/54	Asia T-111/07: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.7.2010 — Agrofert Holding v. komissio (Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Yrityskeskittymää koskevaan menettelyyn liittyvät asiakirjat — Asiakirjaan tutustumista koskevan oikeuden epääminen)	35
2010/C 221/55	Asia T-342/07: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 6.7.2010 — Ryanair v. komissio (Kilpailu — Yrityskeskittymät — Lentoliikenne — Päätös, jolla todetaan yrityskeskittymä yhteismarkkinoille soveltumattomaksi — Arviointi keskittymän vaikutuksista kilpailuun — Markkinoille pääsyn esteet — Tehokkuusedut — Sitoumukset)	35
2010/C 221/56	Asia T-411/07: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 6.7.2010 — Aer Lingus Group v. komissio (Kilpailu — Yrityskeskittymät — Päätös, jolla yrityskeskittymä todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi — Yrityskeskittymän käsite — Luopuminen kaikista hankituista osakkeista ennen yrityskeskittymän toteuttamista vallinneen tilanteen palauttamiseksi — Tarpeellisten toimenpiteiden määräämisestä kieltäytyminen — Komission toimivallan puuttuminen)	36
2010/C 221/57	Asia T-53/08: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 1.7.2010 — Italia v. komissio (Valtiontuet — Vahingonkorvaus julkisen edun nimissä suoritetun pakkolunastuksen vuoksi — Sähkötoimituksiin sovellettavan alennetun tariffin soveltamisajan jatkaminen — Päätös, jossa tuki todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi — Edun käsite — Kontradiktorinen periaate)	36
2010/C 221/58	Asia T-62/08: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 1.7.2010 — ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni v. komissio (Valtiontuet — Vahingonkorvaus julkisen edun nimissä suoritetun pakkolunastuksen vuoksi — Sähkötoimituksiin sovellettavan alennetun tariffin soveltamisajan jatkaminen — Päätös, jossa tuki todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi ja jossa vaaditaan sen takaisinperimistä — Edun käsite — Luottamuksensuojan periaate — Tuen täytäntöönpano)	37
2010/C 221/59	Asia T-63/08: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 1.7.2010 — Cementir Italia v. komissio (Valtiontuet — Korvaus yleisestä tarpeesta johtuvasta pakkolunastuksesta — Suosituimmustariffin voimassaolon jatkaminen sähkön toimituksessa — Päätös, jossa tuki todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi ja määrätään perimään se takaisin — Edun käsite — Luottamuksensuojan periaate — Tuen myöntäminen)	37
2010/C 221/60	Asia T-64/08: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 1.7.2010 — Nuova Terni Industrie Chimiche v. komissio (Valtiontuet — Vahingonkorvaus julkisen edun nimissä suoritetun pakkolunastuksen vuoksi — Sähkötoimituksiin sovellettavan alennetun tariffin soveltamisajan jatkaminen — Päätös, jossa tuki todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi ja jossa vaaditaan sen takaisinperimistä — Edun käsite — Luottamuksensuojan periaate — Tuen täytäntöönpano)	38
2010/C 221/61	Asia T-266/08 P: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 2.7.2010 — Kerstens v. komissio (Muu-toksenhaku — Henkilöstö — Virkamiehet — Asemapaikan vaihtaminen — Henkilöstösääntöjen 7 artikla — Yksikön etu — Tosiseikkojen ja selvitysaineiston ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla — Virkamiestuomioistuimen perusteluvollisuus — Puolustautumisoikeudet)	38

2010/C 221/62	Asia T-335/08: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 1.7.2010 — BNP Paribas ja BNL v. komissio (Valtiontuet — Italian viranomaisten tiettyjen uudelleenjärjesteltyjen pankkien osalta toteuttamat toimenpiteet — Omaisuuserien verotusarvojen täsmäytysjärjestelmä — Päätös, jolla tukijärjestelmä todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi ja jolla määrätään tuen takaisinperimisestä — Kumoamiskanne — Toimi koskee kantajaa erikseen — Tutkittavaksi ottaminen — Valtiontuen käsite — Etu — Valikoivuus — Perusteluvollisuus) 39	39
2010/C 221/63	Asia T-351/08: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.6.2010 — Matratzen Concord v. SMHV — Barranco Schnitzler ja Barranco Rodriguez (MATRATZEN CONCORD) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin MATRATZEN CONCORD rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen sanamerkki MATRATZEN — Suhteellinen hylkäysperuste — Aikaisemman tavaramerkin käytöstä esitetty näyttö — Perusteluvollisuus — Asetuksen (EY) N:o 40/94 73 artikla (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 75 artikla) 39	39
2010/C 221/64	Asia T-407/08: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 25.6.2010 — MIP Metro v. SMHV — CBT Comunicación Multimedia (Metromeet) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin Metromeet rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen sanamerkki meeting metro — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)) 40	40
2010/C 221/65	Asia T-485/08 P: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 2.7.2010 — Lafili v. komissio (Muutoksenhaku — Henkilöstö — Virkamiehet — Tutkittavaksi ottaminen — Ensimmäisessä oikeusasteessa hävinneen asianosaisen käsite — Ylennys — Palkkaluokan ja palkkatason määrittäminen — Korjauskerroin, joka on suurempi kuin yksi — Muuntaminen ikälisäksi — Henkilöstösääntöjen liitteessä XIII oleva 7 artikla) 40	40
2010/C 221/66	Asia T-557/08: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.7.2010 — mPAY24 v. SMHV — Ultra (M PAY) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin M PAY rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi yhteisön sanamerkki ja kansallinen sanamerkki MPAY24 — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)) 41	41
2010/C 221/67	Yhdistetyt asiat T-568/08 ja T-573/08: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 1.7.2010 — M6 ja TF1 v. komissio (Valtiontuet — Julkinen yleisradiopalvelu — Ranskan tasavallan France Télévisionsin hyväksi suunnittelema tuki — 150 miljoonan euron pääomasijoitus — Päätös olla vastustamatta tukea — Yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvä palvelu — Suhteellisuusarviointi — Vakavien vaikeuksien puuttuminen) 41	41
2010/C 221/68	Asia T-51/09: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.7.2010 — komissio v. Antiche Terre (Välityslauseke — Ohjelma energiateknologian edistämisestä Euroopassa (Thermie) — Sopimus, joka koskee hanketta sellaisen laitoksen perustamisesta Umbertideen (Italia), joka tuottaa sähköenergiaa innovatiivisen agrometsätaloudesta peräisin olevan biomassan polttoprosessin avulla — Sopimuksen täytäntöönpanoon liittyvien ehtojen huomattava muutos — Irtisanominen — Maksettujen summien palauttaminen — Korot) 42	42

2010/C 221/69	Asia T-60/09: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.7.2010 — Herhof v. SMHV — Stabilator (stabilator) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin stabilator rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi yhteisön sanamerkki STABILAT — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaaran puuttuminen — Tavaroiden ja palvelujen samankaltaisuuden puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))	42
2010/C 221/70	Asia T-124/09: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.7.2010 — Valigeria Roncato v. SMHV — Roncato (CARLO RONCATO) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin CARLO RONCATO rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Rekisteröimätön kansallinen kuviomerkki RV RONCATO ja rekisteröimätön kansallinen sanamerkki RONCATO — Aikaisempi kansallinen kuviomerkki RV RONCATO ja aikaisempi kansallinen sanamerkki RONCATO — Vaaraa aikaisempien tavaramerkkien erottamiskyvyn tai maineen epäoikeudenmukaisesta hyväksikäytöstä ei ole — Perusteltu syy haetun tavaramerkin käyttämiselle — Suhteelliset hylkäysperusteet — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 4 ja 5 kohta (joista on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 4 ja 5 kohta))	43
2010/C 221/71	Asia T-293/08: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 9.6.2010 — BASF Plant Science ym. v. komissio (Lainsäädännön lähentäminen — Geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellinen levittäminen ympäristöön — Markkinoille saattamista koskevaa lupaa koskeva menettely — Päätöksen tekemisen laiminlyönti — Laiminlyöntikanne — Riidan kohde on menettänyt merkityksensä — Lausunnon antamisen raukeaminen)	43
2010/C 221/72	Asia T-515/08: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 29.6.2010 — Mauerhofer v. komissio (Rinnakkainen puitesopimus "Komissio 2007" — Asiantuntijoiden palkkaaminen sellaisten toimien yhteydessä, jotka liittyvät kolmansille maille myönnettävään tukeen — Asiantuntijatehtävät — Komission toimenpide, joka koskee laskutettujen työpäivien lukumäärää — Kumoamiskanne — Kannekelpoisen toimen puuttuminen — Tutkimatta jättäminen — Vahingonkorvauskanne — Syy-yhteys — Selvästi täysin perusteeton kanne)	44
2010/C 221/73	Asia T-24/09: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 16.6.2010 — Biocaps v. komissio (Kilpailu — Hallinnollinen menettely — Tarkastusta koskeva päätös — Asetuksen (EY) N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohta — Päätöksen vastaanottajan olemassaolo — Selvästi täysin perusteeton kanne)	44
2010/C 221/74	Asia T-284/09 P: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 21.6.2010 — Meister v. SMHV (Muutoksenhaku — Henkilöstö — Virkamiehet — Arviointi — Arviointikertomusten vahvistaminen myöhässä — Kanteen kohde ensimmäisessä oikeusasteessa — Oikaisuvaatimuksiin vastaaminen myöhässä — Valitus, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja joka on osittain selvästi perusteeton)	45
2010/C 221/75	Asia T-359/09: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 17.6.2010 — Jurašinović v. neuvosto (Kumoamiskanne — Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Kninin alueella (Kroatia) toimivien Euroopan unionin tarkkailijoiden selonteot — Väliaikainen toimenpide — Tutkimatta jättäminen — Oikeuden tutustua asiakirjoihin implisiittinen epäminen — Oikeussuojan tarve — Nimenomainen päätös tehty kanteen nostamisen jälkeen — Lausunnon antamisen raukeaminen)	45

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2010/C 221/76	Asia T-61/10 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 30.6.2010 — Victoria Sánchez v. parlamentti ja komissio (Väliaikainen oikeussuoja — Välitoimihakemus — Muotovaatimusten noudattamista jättäminen — Tutkimatta jättäminen)	46
2010/C 221/77	Asia T-493/09 P: Valitus, jonka Y on tehnyt 21.5.2010 virkamiestuomioistuimen asiassa F-29/08, Y v. komissio, 7.10.2009 antamasta tuomiosta	46
2010/C 221/78	Asia T-242/10: Kanne 27.5.2010 — Werner Danzeisen v. Euroopan komissio	47
2010/C 221/79	Asia T-244/10: Kanne 26.5.2010 — Tsakiris-Mallas v. SMHV — Seven (7Seven Fashion Shoes)	49
2010/C 221/80	Asia T-256/10 P: Valitus, jonka Luigi Marcuccio on tehnyt 9.6.2010 virkamiestuomioistuimen asiassa F-102/08, Marcuccio v. komissio, 25.3.2010 antamasta määräyksestä	49
2010/C 221/81	Asia T-257/10: Kanne 4.6.2010 — Italia v. komissio	50
2010/C 221/82	Asia T-262/10: Kanne 7.6.2010 — Microban International ja Microban (Europe) v. komissio	51
2010/C 221/83	Asia T-263/10: Kanne 16.6.2010 — Espanja v. komissio	52
2010/C 221/84	Asia T-264/10: Kanne 16.6.2010 — Espanja v. komissio	53
2010/C 221/85	Asia T-265/10: Kanne 16.6.2010 — Espanja v. komissio	53
2010/C 221/86	Asia T-266/10: Kanne 16.6.2010 — Espanja v. komissio	54
2010/C 221/87	Asia T-270/10: Kanne 8.6.2010 — Conceria Kara v. SMHV — Dima (KARRA)	54
2010/C 221/88	Asia T-271/10: Kanne 16.6.2010 — H v. neuvosto ym	55
2010/C 221/89	Asia T-273/10: Kanne 18.6.2010 — Olive Line International v. SMHV — O. International (O-LIVE)	56
2010/C 221/90	Asia T-278/10: Kanne 21.6.2010 — Wesergold Getränkeindustrie v. SMHV — Lidl Stiftung (WESTERN GOLD)	56

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2010/C 221/91	Asia T-286/10: Kanne 30.6.2010 — Fondation de l'Institut de Recherche Idiap v. komissio	57
2010/C 221/92	Asia T-452/07: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 18.6.2010 — Ecolean Research & Development v. SMHV (CAPS)	58
2010/C 221/93	Asia T-96/08: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 18.6.2010 — Global Digital Disc v. komissio	59
2010/C 221/94	Asia T-295/08: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 16.6.2010 — CPS Color Group v. SMHV — Fema Farben und Putze (TEMACOLOR)	59

Virkamiestuomioistuin

2010/C 221/95	Asia F-56/09: Virkamiestuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 9.6.2010 — Marcuccio v. komissio (Henkilöstö — Virkamiehet — Vahingonkorvauskanne — Hallinnon pääsy virkamiehen virka-asuntoon — Kodin ja yksityisyyden kunnioittaminen)	60
2010/C 221/96	Asia F-45/10: Kanne 11.6.2010 — Kaser v. komissio	60
2010/C 221/97	Asia F-47/10: Kanne 18.6.2010 — Hecq v. komissio	61
2010/C 221/98	Asia F-49/10: Kanne 24.6.2010 — De Nicola v. EIP	61
2010/C 221/99	Asia F-52/10: Kanne 3.7.2010 — Merhzaoui v. neuvosto	61

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

*(2010/C 221/01)***Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisin julkaisu Euroopan unionin virallisessa lehdessä**

EUVL C 209, 31.7.2010

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 195, 17.7.2010

EUVL C 179, 3.7.2010

EUVL C 161, 19.6.2010

EUVL C 148, 5.6.2010

EUVL C 134, 22.5.2010

EUVL C 113, 1.5.2010

Nämä tekstit ovat saatavilla:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto)
17.6.2010 — Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta

(Asia C-105/08) ⁽¹⁾

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Palvelujen tarjoamisen vapaus ja pääomien vapaa liikkuvuus — EY 49 ja EY 56 artikla sekä ETA-sopimuksen 36 ja 40 artikla — Välitön verotus — Saatujen korkojen verotus — Ulkomailla asuvien epädullinen kohtelu — Todistustaakka)

(2010/C 221/02)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: R. Lyal ja M. Afonso)

Vastaja: Portugalin tasavalta (asiamiehet: L. Inez Fernandes, J. Menezes Leitão ja C. Guerra Santos)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Liettuan tasavalta (asiamiehet: D. Kriauciūnas ja V. Kazlauskaitė-Švenčionienė)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — EY 49 ja EY 56 artiklan rikkominen — Rahoitusalan toimijoille maksettujen korkojen erilainen verokohtelu sen mukaan, onko niiden kotipaikka Portugalin alueella vai ei

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) Euroopan komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

3) Liettuan tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 116, 9.5.2008.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 15.6.2010
— Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta

(Asia C-211/08) ⁽¹⁾

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — EY 49 artikla — Sosiaaliturva — Välttämätön sairaalahoito tilapäisen oleskelun aikana toisessa jäsenvaltiossa — Asianomaisella ei ole oikeutta saada toimivaltaiselta laitokselta korvausta, joka täydentää oleskeluvaltion laitokselta saatavaa korvausta)

(2010/C 221/03)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: R. Vidal Puig ja E. Traversa)

Vastaja: Espanjan kuningaskunta (asiamies: J. M. Rodríguez Cárcamo)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Belgian kuningaskunta (asiamiehet: M. Jacobs ja L. Van den Broeck), Tanskan kuningaskunta (asiamiehet: J. Bering Liisberg ja R. Holdgaard), Suomen tasavalta (asiamies: A. Guimaraes-Purokoski) ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamies: H. Walker, avustajanaan barrister M. Hoskins)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen — EY 49 artiklan ja sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 (EYVL L 149, s. 2) 22 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan rikkominen — Ulkomailla aiheutuneiden sairaalakulujen korvaamatta jättäminen — Poikkeukselliset olosuhteet

Tuomiolauselma

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Euroopan komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*
- 3) *Belgian kuningaskunta, Tanskan kuningaskunta, Suomen tasavalta ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EUVL C 197, 2.8.2008.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 10.6.2010 (Østre Landsretin (Tanska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — CopyGene A/S v. Skatteministeriet

(Asia C-262/08) (¹)

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi — Vapautukset — 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan b alakohta — Sairaalahoido ja lääkärinhoito — Sairaalahoittoon ja lääkärinhoitoon läheisesti liittyvät toimet — Sairaaloita ja lääkinnällisen hoidon tai diagnostiikan keskuksia vastaavat muut asianmukaisesti hyväksytyt laitokset — Yksityinen kantasolupankki — Vastasyntyneiden napanuoraveren ottamiseen, kuljettamiseen, arviointiin ja säilyttämiseen liittyvät palvelut — Kantasolujen mahdollinen autologinen tai allogeeninen käyttö)

(2010/C 221/04)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Østre Landsret

Pääasian asianosaiset

Kantaja: CopyGene A/S

Vastaaja: Skatteministeriet

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Østre Landsret — Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan b alakohdan, josta on tullut yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1) 132 artiklan 1 kohdan b alakohta, tulkinta — Sairaanhoidon, lääkärinhoidon sekä niihin läheisesti liittyvien toimien vapautus arvonlisäverosta — Yksityisen kantasolupankin suorittamat palvelut, jotka koskevat istukaveren hankintaa vastasyntyneiltä, kuljetusta, analysointia ja säilytystä kantasolujen autologista käyttöä varten ja jotka mahdollisesti liittyvät läheisesti mahdolliseen ja tulevaan sairaanhoitoon

Tuomiolauselma

1) *Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan b alakohdassa tarkoitettua käsitettä "sairaalahoittoon tai lääkärinhoitoon läheisesti liittyvät toimet" on tulkittava siten, että se ei kata pääasiassa käsiteltävän kaltaisia toimintoja, joihin kuuluvat napanuoraveren ottaminen, kuljetus ja arviointi sekä tällaiseen vereen sisältyvien kantasolujen säilytys, kun sairaalassa annettavaa lääkärinhoitoa, johon nämä toiminnot liittyvät vain mahdollisesti, ei ole olemassa, aloitettu tai vielä suunniteltu.*

2) *Kun luvan saaneet terveydenhoidon ammattilaiset toteuttavat pääasiassa käsiteltävien kaltaisia kantasolupankkien palveluja ja kun kyseiset kantasolupankit — vaikka ne ovat saaneet jäsenvaltion toimivaltaisilta terveysviranomaisilta ihmiskudosten ja -solujen luovuttamista, hankintaa, testausta, käsittelyä, säilytystä ja jakelua koskevien laatu- ja turvallisuusvaatimusten vahvistamisesta 31.3.2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/23/EY tarkoitetun luvan ihmiskudosten ja -solujen käsittelemiseen — eivät saa tukea julkisesta sairausvakuutuksesta eikä se kata asiakkaille näistä palveluista aiheutuvia kuluja, kuudennen direktiivin 77/388 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan b alakohdan vastaista ei ole se, että CopyGene A/S:n kaltainen verovelvollinen ei ole kansallisten viranomaisten mielestä kuudennen direktiivin 77/388 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan b alakohdassa tarkoitettu sairaaloita ja lääkinnällisen hoidon tai*

diagnostiikan keskuksia vastaava muu asianmukaisesti hyväksytty laitos. Mainittua säännöstä ei silti saa tulkita myöskään niin, että siinä sinänsä vaadittaisiin toimivaltaisia viranomaisia kieltäytymään rinnastamasta yksityistä kantasolupankkia kyseisessä vapautussäännöksessä tarkoitettuun "asianmukaisesti hyväksytyyn" laitokseen. Kansallisen tuomioistuimen on tarvittaessa tarkistettava, että kuudennen direktiivin 77/388 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan b alakohdassa säädetyn vapautuksen myöntämiseksi vaadittavan hyväksymisen epääminen on unionin oikeuden ja erityisesti verotuksen neutraalisuuden periaatteen mukaista.

(¹) EUVL C 209, 15.8.2008.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 24.6.2010 (Commissione Tributaria Regionale di Torino (Italia) esittämät ennakkoratkaisupyynnöt) — P. Ferrero E C. SPA v. Agenzia delle Entrate — Ufficio Alba (C-338/08) ja General Beverage Europe BV v. Agenzia delle Entrate — Ufficio di Torino 1 (C-339/08)

(Yhdistetyt asiat C-338/08 ja C-339/08) (¹)

(Ennakkoratkaisupyynnöt — Direktiivi 90/435/ETY — Lähdeveron käsite — Viiden prosentin suuruisen pidätyksen soveltaminen kahdenvälisen sopimuksen nojalla italialaisen tytäryhtiön Alankomaihin sijoittautuneelle emoyhtiölleen suorittaman osingonjaon ja "tasauksena kannetun lisäveron palautuksen" yhteydessä)

(2010/C 221/05)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Commissione Tributaria Regionale di Torino

Pääasian asianosaiset

Kantajat: P. Ferrero E C. SPA (C-338/08) ja General Beverage Europe BV (C-339/08)

Vastaajat: Agenzia delle Entrate — Ufficio Alba (C-338/08) ja Agenzia delle Entrate — Ufficio di Torino 1 (C-339/08)

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyynnöt — Commissione Tributaria Regionale di Torino — Eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin

sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 23.7.1990 annetun neuvoston direktiivin 90/435/ETY (EYVL L 225, s. 6) 5 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 2 kohdan tulkinta — Lähdeveron käsite — Alankomaissa sijaitseva emoyhtiö, jolle Italiassa sijaitseva tytäryhtiö maksaa osinkoa, josta tehdään Italian ja Alankomaiden kuningaskunnan välisen osinkojen taloudellisen kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi tehdyn sopimuksen 10 artiklan 2 kappaleen nojalla viiden prosentin suuruisen pidätys — Pidätys, jota sovelletaan sopimuksen 10 artiklan 3 kappaleen nojalla maggiorazione di conguaglio -maksuihin

Tuomiolauselma

- 1) Jollei ennakkoratkaisupyynnöt esittäneen tuomioistuimen erityisesti tämän tuomion 38 kohdassa määritellyllä tavalla suorittamasta tarkastelusta, joka koskee pääasioissa kyseessä olevan, italialaisen yhtiön alankomaalaiselle yhtiölle kaksinkertaisen verotuksen sekä veronkierron estämiseksi tulo- ja varallisuusverotuksen alalla Italian tasavallan ja Alankomaiden kuningaskunnan välillä lisäpöytäkirjoineen Haagissa 8.5.1990 tehdyn sopimuksen 10 artiklan 3 kappaleen nojalla suorittaman "täydennyksenä kannetun lisäveron" "palautuksen" luonnetta, muuta ilmenä, pääasioissa kyseessä olevan kaltainen veronpidätys, jota sovelletaan tähän palautukseen, ei ole eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 23.7.1990 annetun neuvoston direktiivin 90/435/ETY, sellaisena kuin se oli voimassa pääasioiden tosiseikkojen tapahtuma-aikana, 5 artiklan 1 kohdassa kielletty voitonjaosta suoritettava lähdeveron pidätys. Jos ennakkoratkaisupyynnöt esittänyt tuomioistuin kuitenkin katsoo, että tämän "tasauksena kannetun lisäveron" "palautus" ei ole luonteeltaan veronpalautus, pääasioissa kyseessä olevan kaltainen veronpidätys on direktiivin 90/435 5 artiklan 1 kohdassa lähtökohtaisesti kielletty voitonjaosta suoritettu lähdeveron pidätys.

- 2) Jos ennakkoratkaisupyynnöt esittänyt tuomioistuin päätyy toteamaan, että pääasioissa kyseessä oleva veronpidätys on direktiivin 90/435, sellaisena kuin se oli voimassa pääasioiden tosiseikkojen tapahtuma-aikana, 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu voitonjaosta suoritettu lähdeveron pidätys, tällaisen veronpidätyksen voidaan katsoa kuuluvan saman direktiivin 90/435 7 artiklan 2 kohdan soveltamisalaa vain, jos yhtäältä mainitussa kahdenvälisessä verosopimuksessa on määräyksiä, joiden tarkoituksena on poistaa osinkojen taloudellinen kaksinkertainen verotus tai lieventää sitä, ja jos toisaalta mainitun pidätyksen soveltaminen ei voi poistaa näiden määräysten vaikutuksia, mikä ennakkoratkaisupyynnöt esittäneen tuomioistuimen on arvioitava.

(¹) EUVL C 260, 11.10.2008.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 24.6.2010 (Tribunale di Treviso (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — rikosoikeudenkäynti Luigi Pontinia, Emanuele Rechia, Dino Bonoraa, Giovanni Foratoa, Laura Foratoa, Adele Adamia, Sinergie sas di Rech & C.:a, Impresa individuale Forato Giovannia, Forato srl:ä, Giglio srl:ä, Impresa individuale Rech Emanuelea, Ivo Colomberottoa, Agenzia Veneta per i pagamenti in agricolturaa — AVEPA, Agenzia per le Erogazioni in Agricolturaa (AGEA), Agrirocca di Rech Emanuelea ja Asolat di Rech Emanuele & C.:a vastaan

(Asia C-375/08) ⁽¹⁾

(Maatalous — Yhteinen markkinajärjestely — Naudanliha — Asetus (EY) N:o 1254/1999 — Yhteisön taloudelliset tuet, jotka liittyvät urospuolisten nautaeläinten perusteella maksettaviin erityispalkkioihin ja laajaperäistämispalkkioihin — Myöntämisedellytykset — Tilalla pidettävien eläinten eläintehyden laskeminen — Käytössä olevan rehualan käsite — Asetukset (ETY) N:o 3887/92 ja (EY) N:o 2419/2001 — Tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskeva yhdenmukainen hallinto- ja valvontajärjestelmä — Kansallinen lainsäädäntö, jossa yhteisön taloudellisten tukien myöntämisen edellytyksenä on, että esitetään tilan rehualojen käyttöön oikeuttava pätevä oikeudellinen peruste)

(2010/C 221/06)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Treviso

Rikosoikeudenkäynnin asianosaiset pääasiassa

Luigi Pontini, Emanuele Rech, Dino Bonora, Giovanni Forato, Laura Forato, Adele Adami, Sinergie sas di Rech & C., Impresa individuale Forato Giovanni, Forato srl, Giglio srl, Impresa individuale Rech Emanuele, Ivo Colomberotto, Agenzia Veneta per i pagamenti in agricoltura — AVEPA, Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Agrirocca di Rech Emanuele, Asolat di Rech Emanuele & C.

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunale di Treviso — Naudanliha- alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17.5.1999 annetun neuvoston asetuksen N:o 1254/1999 (EYVL L 160, s. 21) tulkinta — Rehualan käsite — Kansallinen lainsäädäntö, jossa yhteisön taloudellisten tukien myöntämisen edellytyksenä on, että omistusoikeuteen liittyvän perusteen puuttuessa esitetään tilan rehualojen käyttöön oikeuttava pätevä oikeudellinen peruste

Tuomiolauselma

Yhteisön säännöstyössä ja erityisesti naudanliha- alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17.5.1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1254/1999 ei säädetä, että urospuolisten nautaeläinten perusteella

maksettavia erityispalkkioita ja laajaperäistämispalkkioita koskevien tukihakemusten hyväksyttävyyden edellytyksenä on, että esitetään tuenhakijan hakemuksessa mainittujen rehualojen käyttöön oikeuttava pätevä oikeudellinen peruste. Yhteisön säännöstö ei ole kuitenkaan esteenä sille, että jäsenvaltiot säätävät kansallisessa lainsäädännössään velvollisuudesta esittää tällainen peruste, sillä edellytyksellä, että noudatetaan kyseisellä yhteisön säännöstöllä tavoiteltuja päämääriä ja yhteisön oikeuden yleisiä periaatteita, erityisesti suhteellisuusperiaatetta.

⁽¹⁾ EUVL C 327, 20.12.2008

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 17.6.2010 — Lafarge SA v. Euroopan komissio ja Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-413/08 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Kartelli — Kipsilevyt — Selvitysaineiston ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla — Todistus- taakka — Perustelujen puuttuminen — Asetus N:o 17 — 15 artiklan 2 kohta — Seuraamus — Uusiminen — Vaihe, jossa sakon ehkäisevä vaikutus otetaan huomioon)

(2010/C 221/07)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Lafarge SA (edustajat: asianajajat A. Winckler, F. Brunet, E. Paroche, H. Kanellopoulos ja C. Medina)

Valittajan vastapuolet: Euroopan komissio (asiamiehet: F. Castillo de la Torre ja N. von Lingen) ja Euroopan unionin neuvosto

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus, jossa haetaan muutosta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-54/03, Lafarge SA vastaan komissio, 8.7.2008 antamaan tuomioon, jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi valittajan kanteen, jossa se oli vaatinut 27.11.2002 tehdyn komission sen päätöksen kumoamista, jolla valittajalle määrättiin sakko EY 81 artiklan nojalla — Kipsilevyalan hintakartelli — Perusteluvollisuuden loukkaaminen ja todistustaakkaa koskevien sääntöjen rikkominen — Yhdenvertaista kohtelua koskevan periaatteen ja suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen sakon määrää laskettaessa — Uusimisen käsite

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Lafarge SA velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 327, 20.12.2008.

**Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 17.6.2010
— Euroopan komissio v. Italian tasavalta**

(Asia C-423/08) (¹)

(Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen — Omat varat — Tuonti- tai vientitullien kantomenettelyt — Omien varojen tulouttamista koskevien määräaikojen noudattamatta jättäminen — Kyseisiin tulleihin liittyvien omien varojen viivästynyt maksaminen)

(2010/C 221/08)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Aresu ja A. Caeiros)

Vastaaja: Italian tasavalta (asiamiehet: I. Bruni, avustajinaan avvocato dello Stato G. Albenzio ja avvocato dello Stato F. Arena)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Suomen tasavalta (asiamies: J. Heliskoski)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen — Yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen (ETY, Euratom) N:o 88/376 soveltamisesta 29.5.1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1552/89 (EYVL L 155, s. 1) 2, 6, 9, 10 ja 11 artiklan, yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 94/728/EY, Euratom soveltamisesta 22.5.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000 (EYVL L 130, s. 1) samojen artiklojen ja yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1) 220 artiklan rikkominen — Yhteisöjen omien varojen viivästynyt maksaminen tuontitullien jälkitullaustilanteessa

Tuomiolauselma

- 1) Italian tasavalta ei ole noudattanut yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 88/376/ETY, Euratom soveltamisesta

29.5.1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1552/89 2, 6, 9, 10 ja 11 artiklan, yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 94/728/EY, Euratom soveltamisesta 22.5.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000 samojen artiklojen eikä yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 220 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole noudattanut määräaikoja, jotka koskevat yhteisöjen omien varojen tulouttamista jälkitullaustilanteessa, ja se on maksanut mainitut varat myöhässä.

- 2) Italian tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

- 3) Suomen tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 313, 6.12.2008.

**Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto)
17.6.2010 — Euroopan komissio v. Ranskan tasavalta**

(Asia C-492/08) (¹)

(Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2006/112/EY — Arvonlisävero — Alennettu verokanta — 96 artikla ja 98 artiklan 2 kohta — Liitteessä III oleva 15 kohta — Oikeusapu — Asianajajien palvelut — Valtiolta saatava täysi tai osittainen korvaus)

(2010/C 221/09)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamies: M. Afonso)

Vastaaja: Ranskan tasavalta (asiamiehet: G. de Bergues ja J. — S. Pilczer)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen — Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (arvonlisäverodirektiivi) (EUVL L 347, s. 1) 96 artiklan ja 98 artiklan 2 kohdan rikkominen — Alennettu arvonlisäverokanta — Arvonlisäverodirektiivin liitteessä III tarkoitettujen palvelujen ryhmät, joihin voidaan soveltaa alennettua verokantaa — Asianajajien suorittamien sellaisten palvelujen arvonlisäverokannan alentaminen, jotka valtio korvaa heille oikeusavun yhteydessä

Tuomiolauselman

- 1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 96 artiklan ja 98 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se soveltaa alennettua arvonlisäverokantaa niihin tavallisten asianajajien, Conseil d'État:ssa ja Cour de cassationissa yksinoikeudella esiintyvien asianajajien ja Cour d'appel-tuomioistuimien yhteydessä toimivien oikeusavustajien suorittamiin palveluihin, jotka valtio kokonaan tai osittain korvaa heille oikeusavun yhteydessä.
- 2) Ranskan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 19, 24.1.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 17.6.2010 (Finanzgericht Münchenin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — British American Tobacco (Germany) GmbH v. Hauptzollamt Schweinfurt

(Asia C-550/08) (¹)

(Direktiivi 92/12/ETY — Valmisteveron alaiset tuotteet — Valmisteverottoman raakatupakan tuonti sisäisessä jalostusmenettelyssä — Leikatun tupakan valmistaminen tästä raakatupakasta — Liikkuminen jäsenvaltioiden välillä — Saateasiakirja)

(2010/C 221/10)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht München

Pääasian asianosaiset

Kantaja: British American Tobacco (Germany) GmbH

Vastaaja: Hauptzollamt Schweinfurt

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Finanzgericht München — Valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25.2.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/12/ETY (EYVL L 76, s. 1) 5 artiklan 2 kohdan ja 15 artiklan 4 kohdan tulkinta — Valmisteveron alainen leikattu tupakka, joka valmistetaan jäsenvaltiossa sisäisessä jalostusmenettelyssä suspensiojärjestel-

mää soveltaen raakatupakasta, joka ei ole valmisteveron alainen yhteisöön tuotaessa — Kysymys siitä, edellyttääkö tullimaksujen suspensiojärjestelmän soveltaminen yhteisön sisäisessä liikkumisessa tämän tupakkatuotteen osalta lähettäjän direktiivin 92/12/ETY 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti antamaa saateasiakirjaa

Tuomiolauselman

Valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25.2.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/12/ETY 5 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäistä luetelmakohtaa on tulkittava siten, että valmisteveron alaisia tuotteita (kuten valmistettua tupakkaa), jotka on valmistettu valmisteverottomista tuotteista (kuten raakatupakasta), jotka on tuotu yhteisöön sisäisessä jalostusmenettelyssä, pidetään tässä säännöksessä tarkoitetulla tavalla väliaikaisesti valmisteverottomina, kun niistä on tullut valmisteveron alaisia tuotteita ainoastaan siitä syystä, että ne on valmistettu yhteisön alueella, ja ne voivat täten liikkua jäsenvaltioiden välillä ilman, että viranomaiset voivat edellyttää tämän direktiivin 18 artiklan 1 kohdassa säädettyä hallinnollista tai kaupallista asiakirjaa.

(¹) EUVL C 69, 21.3.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 24.6.2010 — Euroopan komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-571/08) (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Direktiivi 95/59/EY — Muut valmistetun tupakan kulutukseen kohdistuvat verot kuin liikevaihtovero — 9 artiklan 1 kohta — Valmistajien ja maahantuojien vapaus määrätä tuotteidensa vähittäismyynnissä noudatettavat enimmäishinnat — Kansallinen säännöstö, jossa säädetään savukkeiden vähimmäishinnasta vähittäismyynnissä — Perustelu — Kansanterveyden suojelu)

(2010/C 221/11)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: W. Mölls ja L. Pignataro)

Vastaaja: Italian tasavalta (asiamiehet: aluksi I. Bruni, sittemmin G. Palmieri ja valtionasiamies F. Arena)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Muista valmistetun tupakan kulutukseen kohdistuvista veroista kuin liikevaihtoveroista 27.11.1995 annetun neuvoston direktiivin 95/59/EY (EYVL L 291, s. 40) 9 artiklan rikkominen — Vähimmäishintojen vahvistaminen — Hintojen hyväksyminen

Tuomiolauselma

1) *Italian tasavalta ei ole noudattanut muista valmistetun tupakan kulutukseen kohdistuvista veroista kuin liikevaihtoveroista 27.11.1995 annetun neuvoston direktiivin 95/59/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 12.2.2002 annetulla neuvoston direktiivillä 2002/10/EY, 9 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on säättänyt savukkeiden vähimmäishinnasta.*

2) *Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EUVL C 55, 7.3.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 3.6.2010 (Varhoven administrativen sadin (Bulgaria) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Regionalna Mitnicheska Direktsia — Plovdiv v. Petar Dimitrov Kalinchev

(Asia C-2/09) (¹)

(Valmisteverot — Käytettyjen ajoneuvojen verotus — Maahantuotujen käytettyjen ajoneuvojen verotus, joka on korkeampi kuin kansallisella alueella jo käytössä oleviin ajoneuvoihin kohdistuva verotus — Verotus valmistusvuoden ja ajoneuvon mittarissa olevan kilometrilukeman perusteella — Käsite ”samanlaiset kotimaiset tuotteet”)

(2010/C 221/12)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Varhoven administrativen sad

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Regionalna Mitnicheska Direktsia — Plovdiv

Vastaaja: Petar Dimitrov Kalinchev

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Varhoven Administrativen Sad (Bulgaria) — EY 25 artiklan ja 90 artiklan ensimmäisen kohdan sekä valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25.2.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/12/ETY (EYVL L 76, s. 1) 3 artiklan 3 kohdan tulkinta — Jäsenvaltiosta maan alueelle tapahtuvan käytettyjen autojen tuomisen yhteydessä kannettava kansallinen (valmistevero), joka on korkeampi kuin valmistevero, joka on maksettava samalle alueelle tuoduista uusista autoista, joista ei sen vuoksi, että ne ovat jo liikenteessä, kanneta enää valmisteveroa myytäessä niitä edelleen käytettyinä autoina — Käsite ”samanlaiset kotimaiset tuotteet” — Kansallisen lainsäädännön yhteensoveltuvuus yhteisön oikeuden kanssa

Tuomiolauselma

1) *Valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25.2.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/12/ETY 3 artiklan 3 kohdan ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta pääasiassa kyseessä olevan kaltaiseen tilanteeseen, eikä se täten voi olla esteenä sille, että jäsenvaltio ottaa käyttöön sellaisen valmisteverojärjestelmän, jonka mukaan valmisteveroa kannetaan käytettyjen moottoriajoneuvojen jäsenvaltion alueelle tapahtuvan tuomisen yhteydessä, vaikka tätä valmisteveroa ei ole maksettava välittömästi myytäessä edelleen sellaisia moottoriajoneuvoja, jotka ovat jo kyseisen jäsenvaltion alueella ja joista tällainen valmistevero on jo maksettu silloin, kun ajoneuvot on tuotu ensimmäisen kerran kyseisen jäsenvaltion alueelle, kunhan tällainen järjestelmä ei aiheuta rajojen ylitykseen liittyviä muodollisuuksia jäsenvaltioiden välisessä kaupassa.*

2) *SEUT 110 artiklan ensimmäistä kohtaa on tulkittava siten, että Bulgariaan tuotavia käytettyjä ajoneuvoja on pidettävä samanlaisina tuotteina kuin niitä käytettyjä ajoneuvoja, jotka on jo rekisteröity kyseisen jäsenvaltion alueella ja jotka on tuotu mainitun jäsenvaltion alueelle uusina ajoneuvoina, niiden alkuperästä riippumatta.*

3) *SEUT 110 artiklan ensimmäinen kohta on esteenä jäsenvaltion pääasiassa kyseessä olevan tilanteen kaltaisissa olosuhteissa moottoriajoneuvoihin soveltamalle eriytylly valmisteverojärjestelmälle, jos tämä järjestelmä kohdistuu eri tavalla muista jäsenvaltioista tuotuihin käytettyihin ajoneuvoihin kuin kyseisen jäsenvaltion alueella jo rekisteröityihin käytettyihin ajoneuvoihin, jotka on tuotu tälle alueelle uusina ajoneuvoina.*

(¹) EUVL C 55, 7.3.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 17.6.2010
(Fóvárosi Bíróságin (Unkarin tasavalta) esittämä
ennakkoratkaisupyyntö) — Nawras Bolbol v. Bevándorlási
és Állampolgársági Hivatal

(Asia C-31/09) ⁽¹⁾

(Direktiivi 2004/83/EY — Vähimmäisvaatimukset, jotka kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden on täytettävä voidakseen vaatia pakolaisasemaa — Palestiinasta lähtöisin oleva kansalaisuudeton henkilö, joka ei ole hakenut Yhdistyneiden Kansakuntien Lähi-idässä olevien palestiinalaispakolaisten avustus- ja työelimen (UNRWA) suojelua tai avustusta — Hakemus pakolaisaseman myöntämiseksi — Hakemuksen hylkääminen siksi, etteivät pakolaisten oikeusasemaa koskevan, 28.7.1951 Genevessä allekirjoitetun yleissopimuksen 1 artiklan A kohdassa vahvistetut edellytykset täyty — Tämän kansalaisuudettoman henkilön oikeus saada pakolaisasema tunnustetuksi direktiivin 2004/83/12 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisen virkkeen perusteella)

(2010/C 221/13)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Fóvárosi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Nawras Bolbol

Vastaaja: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Fóvárosi Bíróság (Unkari) — Kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelyä pakolaisiksi tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitseviksi henkilöiksi koskevasta vähimmäisvaatimuksista sekä myönnetyn suojelun sisällöstä 29.4.2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/83/EY (EUVL L 304, s. 12) 12 artiklan 1 kohdan a alakohdan tulkinta — Palestiinasta lähtöisin oleva kansalaisuudeton henkilö, joka ei ole hakenut Yhdistyneiden Kansakuntien Lähi-idässä olevien palestiinalaispakolaisten avustus- ja työelimen (UNRWA) suojelua tai avustusta ja jonka hakemus pakolaisaseman myöntämiseksi hylättiin siksi, etteivät Geneven yleissopimuksen 1 artiklan A kohdassa vahvistetut edellytykset täytyneet — Tämän kansalaisuudettoman henkilön oikeus saada pakolaisasema tunnustetuksi direktiivin 2004/83/EY 12 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisen virkkeen perusteella

Tuomiolauselman

Kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelyä pakolaisiksi tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitseviksi henkilöiksi koskevasta vähimmäisvaatimuksista sekä myönnetyn suojelun sisällöstä 29.4.2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/83/EY 12 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäistä virkettä sovellettaessa henkilöä katsotaan muulta Yhdistyneiden Kansakuntien toimistolta kuin Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetulta suojelua ja apua saavaksi silloin, kun henkilö tosiasiaa turvautuu tähän suojeluun tai apuun.

⁽¹⁾ EUVL C 82, 4.4.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 10.6.2010
— Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta

(Asia C-37/09) ⁽¹⁾

(Jäsenyysselvoitteiden noudattamatta jättäminen — Ympäristö — Lainvastaisesti kaatopaikalle jätettyjen jätteiden huolto — Direktiivi 2006/12/EY — Direktiivi 80/68/ETY)

(2010/C 221/14)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J.-B. Laignelot, S. Pardo Quintillán ja P. Guerra e Andrade)

Vastaaja: Portugalin tasavalta (asiamiehet: L. Inez Fernandes, M. J. Lois ja P. Lopes)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysselvoitteiden noudattamatta jättäminen — Jätteistä 5.4.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/12/EY (EUVL L 114, s. 9), jolla on kodifioitu jätteistä annettu neuvoston direktiivi 75/442/ETY, 4 ja 8 artiklan ja pohjaveden suojelemisesta tiettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamalta pilaantumiselta 17.12.1979 annetun neuvoston direktiivin 80/68/ETY (EYVL L 20, s. 43) 3 ja 5 artiklan rikkominen — Jätteiden sijoittaminen käytöstä poistetuille louhoksille — Limasin, Linosin ja Barreirasin louhokset [Lourosa] — Valvonnan puuttuminen

Tuomiolauselma

- 1) Portugalin tasavalta ei ole noudattanut jätteistä 5.4.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/12/EY, jolla on koodifioitu jätteistä annettu neuvoston direktiivi 75/442/ETY, 4 ja 8 artiklan ja pohjaveden suojelemisesta tiettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamalta pilaantumiselta 17.12.1979 annetun neuvoston direktiivin 80/68/ETY 3 ja 5 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä Lourosin kunnassa sijaitseville Limasin, Linosin ja Barreirasin entisille louhoksille laittomasti jätettyjen jätteiden huoltamiseksi.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Portugalin tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se veloitetaan korvaamaan kaksi kolmasosaa Euroopan komission oikeudenkäyntikuluista. Komissio vastaa kolmanneksesta omia oikeudenkäyntikulujaan.

(¹) EUVL C 82, 4.4.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 24.6.2010 — Barbara Becker v. Harman International Industries Inc. ja sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

(Asia C-51/09 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Yhteisön tavaramerkki — Asetus (EY) N:o 40/94 — 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Sanamerkki Barbara Becker — Yhteisön tavaramerkeiksi rekisteröityjen sanamerkkien BECKER ja BECKER ONLINE PRO haltijan tekemä väite — Sekaannusvaaran arviointi — Merkkien merkityssisällön samankaltaisuuden arviointi)

(2010/C 221/15)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Barbara Becker (edustaja: Rechtsanwalt P. Baronikians)

Valittajan vastapuoli ja muu osapuoli: Harman International Industries Inc. (edustaja: barrister M. Vanhegan) ja sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: G. Schneider)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-212/07, Harman International Industries v. SMHV — Becker (Barbara Becker), 2.12.2008 antamasta tuomiosta, jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (SMHV) ensimmäisen valituslautakunnan 7.3.2007 tekemän päätöksen R 502/2006-1, jolla kumottiin väiteosaston päätös evätä sanamerkin ”Barbara Becker” rekisteröinti luokkaan 9 kuuluvia tavaroita varten Harman International Inc:n esittämän väitteen yhteydessä

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-212/07, Harman International Industries vastaan SMHV — Becker (Barbara Becker), 2.12.2008 antama tuomio kumotaan.
- 2) Asia palautetaan unionin yleiseen tuomioistuimeen.
- 3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

(¹) EUVL C 82, 4.4.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 10.6.2010 (Bundesfinanzhofin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Leo-Libera GmbH v. Finanzamt Buchholz in der Nordheide

(Asia C-58/09) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Arvonlisävero — Direktiivin 2006/112/EY 135 artiklan 1 kohdan i alakohta — Vedonlyönnin, arpajaisten ja muiden uhka- tai rahapelien vapauttaminen arvonlisäverosta — Edellytykset ja rajoitukset — Jäsenvaltion valta määrittää edellytykset ja rajoitukset)

(2010/C 221/16)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Leo-Libera GmbH

Vastaaja: Finanzamt Buchholz in der Nordheide

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Bundesfinanzhof — Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (EYVL L 347, s. 1) 135 artiklan 1 kohdan i alakohdan tulkinta — Kansallinen sääntely, jolla arvonlisäverosta vapautetaan ainoastaan tietyt vedonlyönnit ja arpajaiset samalla kun kaikki muut uhka- tai rahapelit on jätetty verovapautuksen soveltamisalan ulkopuolelle

Tuomiolauselman

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 135 artiklan 1 kohdan i alakohtaa tulkittava siten, että jäsenvaltiot voivat käyttää niillä tämän säännöksen perusteella olevaa mahdollisuutta vahvistaa arvonlisäverovapautusten edellytykset ja rajoitukset siten, että ne vapauttavat tästä verosta ainoastaan tietyt uhka- tai rahapelit.

(¹) EUVL C 113, 16.5.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 17.6.2010 (Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Agra Srl v. Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria

(Asia C-75/09) (¹)

(Asetus (ETY) N:o 2913/92 — Yhteisön tullikoodeksi — 221 artiklan 3 ja 4 kohta — Tullivelan kantaminen jälkitullauksin — Vanhentuminen — Teko, joka voi johtaa rikosoikeudenkäyntiin)

(2010/C 221/17)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Agra Srl

Vastapuoli: Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria — Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun

neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1) 221 artiklan 3 ja 4 kohdan tulkinta — Tullivelan kantaminen — Kannettavien tullien määrän tiedoksi antamista koskevan määräjän ylittäminen, kun velka on johtunut teosta, joka olisi voinut johtaa rikosoikeudenkäyntiin — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään mainitun määräjän keskeyttämisestä siihen saakka, kunnes tullivelan aiheuttaneen teon vuoksi aloitetussa rikosoikeudellisessa menettelyssä on tehty lainvoimainen päätös

Tuomiolauselman

Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92, sellaisena kuin se on muutettuna 16.11.2000 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2700/2000, 221 artiklan 3 ja 4 kohtaa on tulkittava niin, että niiden kanssa ei ole ristiriidassa sellainen kansallinen lainsäädäntö, jonka nojalla tullivelan vanhentumisaika alkaa kulua päivästä, jolloin rikosoikeudellisessa menettelyssä tehty päätös tai annettu tuomio on tullut lainvoimaiseksi, jos tullien maksamatta jääminen johtuu rangaistavasta teosta.

(¹) EUVL C 102, 1.5.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 10.6.2010 (VAT and Duties Tribunal Manchesterin (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Future Health Technologies Ltd v. Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

(Asia C-86/09) (¹)

(Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — Vapautukset — 132 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta — Sairaalahoido ja lääkärihoito sekä niihin läheisesti liittyvät toimet — Lääketieteellisen hoidon antaminen henkilölle lääketieteellisten ammattien ja avustavan hoitohenkilöstön ammattien harjoittamisen yhteydessä — Napanuoraveren hankinta, arviointi ja käsittely — Kantasolujen säilöminen — Mahdollinen tuleva terapeuttinen käyttö — Useista osista ja toimista muodostuvat liike-toimet)

(2010/C 221/18)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

VAT and Duties Tribunal, Manchester

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Future Health Technologies Ltd

Vastaja: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — VAT and Duties Tribunal, Manchester — Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 132 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan tulkinta — Vapautus arvonlisäverosta — Ilmaisut "sairaala- ja lääkärinhoitoon läheisesti liittyvät toimet" ja "lääketieteellisen hoidon antaminen" — Vastasyntyneiden napanuoran veren ja kantasolujen hankinta, kuljettaminen, analysointi ja säilyttäminen mahdolliseen lääkinälliseen hoitotarkoitukseen

Tuomiolauselma

- 1) Jos toiminnoilla, jotka muodostuvat vastasyntyneestä otettavan napanuoraveren hankkimiseen tarkoitetun materiaalin lähettämisestä sekä napanuoraveren arvioinnista ja käsittelystä ja tarvittaessa tähän vereen sisältyvien kantasolujen säilömisestä mahdollista tulevaa terapeuttista käyttöä varten, pyritään yksinomaan varmistamaan, että lääketieteellistä hoitoa varten on käytettävissä erityinen resurssi siinä epävarmassa tilanteessa, että hoidosta tulisi välttämätöntä, ja jos niillä ei sellaisinaan pyritä diagnosoimaan, hoitamaan tai parantamaan sairauksia tai terveydellisiä poikkeavuuksia, nämä toiminnot, tarkasteltiinpa niitä yhdessä tai erikseen, eivät kuulu yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 132 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun käsitteen "sairaalahoito ja lääkärinhoito" eivätkä tämän direktiivin 132 artiklan 1 kohdan c alakohdassa olevan käsitteen "lääketieteellisen hoidon antaminen henkilölle" alaan. Toisin voisi olla vain, jos napanuoraveren arvioinnilla pyrittäisiin todellakin mahdollistamaan lääketieteellisen diagnoosin tekeminen, mikä kansallisen tuomioistuimen on tarpeen mukaan tarkistettava.
- 2) Direktiivin 2006/112 132 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua käsitettä "sairaalahoitoon ja lääkärinhoitoon läheisesti liittyvät toimet" on tulkittava siten, että se ei kata pääasiassa kyseessä olevan kaltaisia toimintoja, jotka muodostuvat vastasyntyneestä otettavan napanuoraveren hankkimiseen tarkoitetun materiaalin lähettämisestä sekä napanuoraveren arvioinnista ja käsittelystä ja tarvittaessa tähän vereen sisältyvien kantasolujen säilömisestä mahdollista tulevaa terapeuttista käyttöä varten, johon nämä toiminnot liittyvät vain mahdollisesti ja jota ei ole olemassa, aloitettu tai vielä suunniteltu.

(¹) EUVL C 102, 1.5.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 24.6.2010 (Tribunale di Trani (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Francesca Sorge v. Poste Italiane SpA

(Asia C-98/09) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 1999/70/EY — Määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 8 lauseke — Tiedot, joiden on ilmettävä määräaikaisesta työsopimuksesta, joka on tehty poissa olevien työntekijöiden sijaistamiseksi — Työntekijöiden suojan yleisen tason heikentäminen — Direktiivin mukainen tulkinta)

(2010/C 221/19)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Trani

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Francesca Sorge

Vastaja: Poste Italiane SpA

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunale di Trani — EAY:n, UNICE:n ja CEEP:n tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta annetun direktiivin 1999/70/EY (EYVL L 175, s. 43) liitteessä olevan 8 lausekkeen tulkinta — Kansallinen lainsäädäntö, jossa ei säädetä, että työntekijöiden sijaistamiseksi tehdyssä määräaikaisessa työsopimuksessa on ilmoitettava sijaistettujen työntekijöiden nimi sekä sijaistamisen syy

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY liitteessä olevan, määräaikaista työtä koskevan 18.3.1999 tehdyn puitesopimuksen 8 lausekkeen 3 kohtaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle säännöstölle, jolla poistettiin työnantajan velvollisuus ilmoittaa poissa olevien työntekijöiden sijaistamiseksi tehdyissä määräaikaisissa työsopimuksissa sijaistettujen työntekijöiden nimi sekä heidän sijaistamisensa syy ja jossa säädetään ainoastaan, että tällaisten määräaikaisten sopimusten on oltava kirjallisia ja että niissä on ilmoitettava syy tällaisten sopimusten solmimiselle, jos nämä uudet edellytykset kompensoidaan muiden

takuiden antamisella tai suojakeinojen toteuttamisella tai jos ne koskevat ainoastaan määräaikaisen työsopimuksen tehneiden työntekijöiden rajoitettua ryhmää, mistä varmistuminen on ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen tehtävä.

- 2) Koska kyseisen puitesopimuksen 8 lausekkeen 3 kohdalla ei ole välitöntä oikeusvaikutusta, tilanteessa, jossa ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin toteaa pääasiassa kyseessä olevan kansallisen lainsäädännön olevan unionin oikeuden vastainen, se ei voi jättää tätä lainsäädäntöä soveltamatta, vaan sen on tulkittava sitä mahdollisimman pitkälle direktiivin 1999/70 ja sanotulla puitesopimuksella tavoitellun päämäärän mukaisesti.

(¹) EUVL C 129, 6.6.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 17.6.2010 (Conseil d'Étatin (Belgia) esittämät ennakkoratkaisupyynnöt) — Terre wallonne ASBL (C-105/09) ja Inter-Environnement Wallonie ASBL (C-110/09) v. Région wallonne

(Yhdistetyt asiat C-105/09 ja C-110/09) (¹)

(Direktiivi 2001/42/EY — Tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arviointi — Direktiivi 91/676/ETY — Vesien suojeleminen maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta — Toimintaohjelmat pilaantumisalttiita vyöhykkeitä varten)

(2010/C 221/20)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Terre wallonne ASBL (C-105/09) ja Inter-Environnement Wallonie ASBL (C-110/09)

Vastaaja: Région wallonne

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyynnö — Conseil d'État — Vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta 12.12.1991 annetun neuvoston direktiivin

91/676/ETY (EYVL L 375, s. 1) 5 artiklan 1 kohdan sekä tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista 27.6.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/42/EY (EYVL L 197, s. 30) 3 artiklan 2 kohdan ja 4 artiklan tulkinta — Toimintaohjelmien laatiminen määriteltyjä pilaantumisalttiita vyöhykkeitä varten — Velvollisuuden luonne ja laajuus — Typen käyttöä koskevan ohjelman ympäristövaikutusten arvioinnin välttämättömyys

Tuomiolauselmä

Vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta 12.12.1991 annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY 5 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksyty toimintaohjelma on lähtökohtaisesti tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista 27.6.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/42/EY 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu suunnitelma tai ohjelma, mikäli se muodostaa viimeksi mainitun direktiivin 2 artiklan a alakohdassa tarkoitetun "suunnitelman" tai "ohjelman" ja siihen sisältyy toimenpiteitä, joiden noudattaminen on edellytyksenä luvan myöntämiselle tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27.6.1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 3.3.1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY, liitteissä I ja II lueteltujen hankkeiden toteuttamiseen.

(¹) EUVL C 129, 6.6.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 25.3.2010 — Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta

(Asia C-169/09) (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Energiaa käyttävien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavat vaatimukset — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2010/C 221/21)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: S. Schönberg ja M. Karanasou Apostolopoulou)

Vastaaja: Helleenien tasavalta (asiamies: N. Dafniou)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Energiaa käyttävien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista sekä neuvoston direktiivin 92/42/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 96/57/EY ja 2000/55/EY muuttamisesta 6.7.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/32/EY (EUVL L 191, s. 29) noudattamisen edellyttämä toimenpiteitä ei ole toteutettu määräajassa

Tuomiolauselma

- 1) Helleenien tasavalta ei ole noudattanut energiaa käyttävien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista sekä neuvoston direktiivin 92/42/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 96/57/EY ja 2000/55/EY muuttamisesta 6.7.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/32/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädettyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- 2) Helleenien tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 153, 4.7.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 24.6.2010 — Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta

(Asia C-478/09) (¹)

(Osakeyhtiöiden sulautumiset tai jakautumiset — Vaatimus riippumattoman asiantuntijan lausunnosta — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2010/C 221/22)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: S. La Pergola ja M. Karanasou Apostolopoulou)

Vastaaja: Helleenien tasavalta (asiamiehet: N. Dafniou ja V. Karra)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Neuvoston direktiivien 78/855/ETY ja 82/891/ETY muuttamisesta siltä

osin kuin osakeyhtiöiden sulautumisesta tai jakautumisesta vaaditaan riippumattoman asiantuntijan lausunto 13.11.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/36/EY noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä ei ole toteutettu määräajassa

Tuomiolauselma

- 1) Helleenien tasavalta ei ole noudattanut neuvoston direktiivien 78/855/ETY ja 82/891/ETY muuttamisesta siltä osin kuin osakeyhtiöiden sulautumisesta tai jakautumisesta vaaditaan riippumattoman asiantuntijan lausunto 13.11.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/36/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole määräajassa antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia.
- 2) Helleenien tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 24, 30.1.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 22.6.2010 (Cour de cassationin (Ranska) esittämät ennakkoratkaisupyynnöt) — asiat, joissa ovat vastaajina Aziz Melki (C-188/10) ja Sélim Abdeli (C-189/10)

(Yhdistetyt asiat C-188/10 ja C-189/10) (¹)

(Ennakkoratkaisupyynnöt — SEUT 267 artikla — Sen tutkiminen, sopiiko kansallinen laki yhteen sekä unionin oikeuden että kansallisen perustuslain kanssa — Kansallinen säännöstö, jonka mukaan perustuslainmukaisuuden valvontaa koskeva erillinen menettely on ensisijainen — SEUT 67 artikla — Henkilöiden vapaa liikkuvuus — Rajavalvonnan poistaminen sisärajoilta — Asetus (EY) N:o 562/2006 — 20 ja 21 artikla — Kansallinen säännöstö, jossa sallitaan henkilöllisyyden tarkastukset vyöhykkeellä, joka sijaitsee Ranskan sellaisten valtioiden, jotka ovat sopimuspuolina Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyssä yleissopimuksessa, vastaisen maarajan ja siitä Ranskaan päin mitattuna 20 kilometrin etäisyydellä olevan linjan välissä)

(2010/C 221/23)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour de cassation

Pääasioiden asianosaiset

Aziz Melki (C-188/10) ja Sélim Abdeli (C-189/10)

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Cour de cassation — Unionin oikeuden yleisten periaatteiden sekä SEUT 67 ja SEUT 267 artiklan tulkinta — Asian pakollinen saattaminen ensiksi Conseil constitutionnelin käsiteltäväksi tilanteessa, jossa kansallisen säännöksen oletettu perustuslainvastaisuus seuraa siitä, että kyseinen säännös on unionin oikeuden määräysten ja säännösten vastainen — Unionin oikeuden ensisijaisuus kansalliseen oikeuteen nähden — Henkilöiden vapaa liikkuvuus — Henkilötarkastusten poistaminen sisärajoilta

Tuomiolauselma

1) SEUT 267 artikla on esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jossa säädetään kansallisten lakien perustuslainmukaisuuden valvontaa koskevasta erillisestä menettelystä, siltä osin kuin tämän menettelyn ensisijaisuudesta seuraa, että sekä ennen perustuslainmukaisuutta koskevan kysymyksen siirtämistä lakien perustuslainmukaisuuden valvonnasta vastaavan kansallisen tuomioistuimen käsiteltäväksi että tämän tuomioistuimen mainitusta kysymyksestä mahdollisesti antaman ratkaisun jälkeen kaikki muut kansalliset tuomioistuimet eivät voi käyttää mahdollisuuttaan tai täyttää velvollisuuttaan saattaa ennakkoratkaisukysymyksiä unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi. SEUT 267 artikla ei sitä vastoin ole esteenä tällaiselle kansalliselle lainsäädännölle siltä osin kuin muilla kansallisilla tuomioistuimilla säilyy vapaus

— saattaa missä tahansa asianmukaiseksi katsomassaan oikeudenkäyntimenettelyn vaiheessa, ja jopa perustuslainmukaisuuden valvontaa koskevan erillisen menettelyn päätyttyä, unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi minkä tahansa tarpeelliseksi katsomansa ennakkoratkaisukysymyksen

— toteuttaa kaikki toimenpiteet, jotka ovat tarpeen väliaikaisen oikeussuojan varmistamiseksi unionin oikeusjärjestyksessä annetuille oikeuksille, ja

— jättää soveltamatta tällaisen erillisen menettelyn päätyttyä kyseessä olevaa kansallista lainsäädäntöä, jos ne katsovat sen unionin oikeuden vastaiseksi.

Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävänä on tutkia, voidaanko pääasioissa kyseessä olevaa kansallista lainsäädäntöä tulkita näiden unionin oikeudesta johtuvien vaatimusten mukaisesti.

2) SEUT 67 artiklan 2 kohta sekä henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta yhteisön säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) 15.3.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 562/2006 20 ja 21 artikla ovat esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa annetaan kyseessä olevan jäsenvaltion poliisiviranomaisille toimivalta tarkastaa vain vyöhykkeellä, joka ulottuu 20 kilometrin etäisyydelle kyseisen valtion sellaisten valtioiden vastaisesta maarajasta, jotka ovat sopimuspuolina tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla 14.6.1985 Benelux-taloussuhteiden valtioiden, Saksan liittotasavallan ja Ranskan tasavallan hallitusten välillä tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyssä Schengenissä (Luxemburg) 19.6.1990 allekirjoitetussa yleissopimuksessa, kunkin henkilön henkilöllisyys riippumatta tämän käyttäytymisestä ja yleiseen järjestykseen kohdistuvan vahingon riskin osoittavista erityisistä olosuhteista laissa säädettyjen, todistusten ja asiakirjojen hallussapitoa, mukana kuljettamista ja esittämistä koskevien velvollisuuksien noudattamisen tarkistamiseksi, eikä kyseisessä lainsäädännössä säädetä tällaisen toimivallan sellaisista välttämättömistä rajoista, joilla varmistetaan, että kyseisen toimivallan käyttämisellä käytännössä ei voi olla vastaavaa vaikutusta kuin rajatarkastuksilla.

(¹) EUVL C 161, 19.6.2010.

Valitus, jonka Goldman Management AD on tehnyt 7.12.2009 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-354/09, Goldman Management v. komissio ja Bulgaria, 16.11.2009 antamasta määräyksestä

(Asia C-507/09 P)

(2010/C 221/24)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Asianosaiset

Valittaja: Goldman Management AD (edustaja: advokat I. Lilkova)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Bulgarian tasavalta

Unionin tuomioistuin (seitsemäs jaosto) on 6.5.2010 antamallaan määräyksellä todennut, että valituksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgerichts Hamburg (Saksa) on esittänyt 6.5.2010 — ADV Allround Vermittlungs AG, selvitystilassa v. Finanzamt Hamburg-Bergedorf

(Asia C-218/10)

(2010/C 221/25)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Hamburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: ADV Allround Vermittlungs AG, selvitystilassa

Vastaaja: Finanzamt Hamburg-Bergedorf

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ (jäljempänä direktiivi 77/388) 9 artiklan 2 kohdan e alakohtaan kuudetta luetelmakohtaa (josta on tullut yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY, sellaisena kuin se oli voimassa 31.12.2009 saakka, (jäljempänä direktiivi 2006/112) 56 artiklan 1 kohdan f alakohta) tulkittava siten, että ”henkilöstön asettaminen käytettäväksi” käsittää myös sellaisen itsenäisen henkilöstön asettamisen käytettäväksi, joka ei ole palvelun suorittavan yrittäjän palveluksessa palkattuna työntekijänä?
- 2) Onko direktiivin 77/388 17 artiklan 1 kohtaa, 2 kohdan a alakohtaa, 3 kohdan a alakohtaa ja 18 artiklan 1 kohdan a alakohtaa (joista on tullut direktiivin 2006/112 167 artikla, 168 artiklan a alakohta, 169 artiklan a alakohta ja 178 artiklan a alakohta) tulkittava siten, että kansallisessa prosessioikeudessa on säädettävä varotoimista, jotta saman palvelun verollisuutta ja siihen liittyvää verovelvollisuutta arvioidaan samalla tavoin palvelun suorittavan ja palvelun vastaanottavan yrittäjän kohdalla, vaikka eri veroviranomaiset ovat toimivaltaisia kummankin yrittäjän osalta?

Vain jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

- 3) Onko direktiivin 77/388 17 artiklan 1 kohtaa, 2 kohdan a alakohtaa, 3 kohdan a alakohtaa ja 18 artiklan 1 kohdan a alakohtaa (joista on tullut direktiivin 2006/112 167 artikla, 168 artiklan a alakohta, 169 artiklan a alakohta ja 178

artiklan a alakohta) tulkittava siten, ettei määräaika, jonka kuluessa palvelun vastaanottaja voi vaatia vastaanotetusta palvelusta maksetun veron vähennystä, saa päättyä, ennen kuin palvelun suorittaneen yrittäjän kohdalla on tehty verollisuutta ja siihen liittyvää verovelvollisuutta koskeva lainvoimainen päätös?

⁽¹⁾ EYVL L 145, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Baden-Baden (Saksa) on esittänyt 10.5.2010 — Rikosoikeudenkäynti Leo Apeltia vastaan

(Asia C-224/10)

(2010/C 221/26)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Baden-Baden

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Baden-Badenin virallinen syyttäjä

Vastaaja: Leo Apelt

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Saako jäsenvaltio — kun otetaan huomioon direktiivin 91/439/ETY⁽¹⁾ 5 artiklan 1 kohdan a alakohta, jonka mukaan D-luokan ajokortti saadaan antaa vain kuljettajille, joilla on jo oikeus kuljettaa B-luokan ajoneuvoja — saman direktiivin 1 artiklan ja 8 artiklan 2 ja 4 kohdan mukaan kieltäytyä tunnustamasta toisen jäsenvaltion antaman B- ja D-luokkien ajo-oikeuden sisältävän ajokortin voimassaoloa — erityisesti D-luokan osalta — jos tämän ajokortin haltijalle oli myönnetty B-luokan ajo-oikeus ennen ensiksi mainitussa jäsenvaltiossa tapahtunutta ajo-oikeuden peruuttamista tuomioistuimen päätöksellä mutta sen sijaan D-luokan ajo-oikeus vasta kyseisen tuomioistuimen päätöksellä tapahtuneen peruuttamisen jälkeen ja samalla päätöksellä määrätyn ajokiellon päättymisen jälkeen?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

Saako ensiksi mainittu jäsenvaltio kieltäytyä edellä mainitun ajokortin tunnustamisesta — erityisesti D-luokan ajo-oikeuden osalta — direktiivin 2006/126/EY⁽²⁾ 11 artiklan 4 kohdan nojalla, jonka mukaan jäsenvaltion on kieltäydyttävä hyväksymästä toisen jäsenvaltion sellaiselle henkilölle myöntämää ajokorttia, jonka ajokortti on poistettu ensin mainitun jäsenvaltion alueella, kun B-luokan ajo-oikeus on myönnetty 1.3.2006, D-luokan ajo-oikeus myönnetty 30.4.2007 ja ajokortti luovutettu viimeksi mainittuna päivänä?

(¹) Yhteisön ajokortista 29.7.1991 annettu neuvoston direktiivi 91/439/ETY (EYVL L 237, s. 1)

(²) Ajokortista 20.12.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/126/EY (EUVL L 403, s. 18)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sozialgericht Nürnberg (Saksa) on esittänyt 10.5.2010 — Juan Perez Garcia, Jose Arias Neira, Fernando Barrera Castro, Dolores Verdun Espinosa, Jose Bernal Fernandezin oikeuksiensaajana v. Familienkasse Nürnberg

(Asia C-225/10)

(2010/C 221/27)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sozialgericht Nürnberg

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Juan Perez Garcia, Jose Arias Neira, Fernando Barrera Castro ja Dolores Verdun Espinosa, Jose Bernal Fernandezin oikeuksiensaajana

Vastaja: Familienkasse Nürnberg

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko asetuksen (ETY) N:o 1408/71 (¹) 77 artiklan 2 kohdan b alakohdan i alakohdan tulkittava siten, että entisen työskentelyvaltion ei tarvitse myöntää perhevastuuta vanhuus-, työkyvyttömyys-, tapaturma- tai ammattitautieläkettä

saaville henkilöille, jotka saavat eläkettä useamman kuin yhden jäsenvaltion lainsäädännön mukaan (niin kutsuttu kahteen tai useampaan eläkejärjestelmään kuuluva eläkeläinen) ja joiden oikeus eläkkeeseen perustuu entisen työskentelyvaltion lainsäädäntöön (kansallinen eläkeoikeus), jos asuinvaltiossa on säädetty vastaavanlaisesta suuremmasta etuudesta, joka on kuitenkin ristiriidassa erään toisen, asianomaisen valitseman etuuden kanssa?

2) Onko asetuksen (ETY) 1408/71 78 artiklan 2 kohdan b alakohdan i alakohdan tulkittava siten, että entisen työskentelyvaltion ei tarvitse myöntää perhevastuuta sellaisen kuolleen työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan orvoille, joka on ollut usean eri jäsenvaltion lainsäädännön alainen ja joiden tapauksessa fiktiivinen oikeus orvoneläkkeeseen perustuu entisen työskentelyvaltion lainsäädäntöön (mahdollinen kansallinen eläkeoikeus), jos asuinvaltiossa on säädetty vastaavanlaisesta suuremmasta etuudesta, joka on kuitenkin ristiriidassa erään toisen, asianomaisen valitseman etuuden kanssa?

3) Koskeeko tämä myös asetuksen (ETY) N:o 1408/71 77 tai 78 artiklan soveltamisalaan kuuluvaa etuutta, josta on säädetty periaatteessa lasten asuinvaltiossa mutta jota koskevaa valinnanmahdollisuutta ei ole?

(¹) Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1408/71 (EYVL L 149, s. 2)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de grande instance de Nanterre (Ranska) on esittänyt 12.5.2010 — Société Tereos — Union de coopératives agricoles à capital variable v. Directeur général des douanes et droits indirects ja Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers

(Asia C-234/10)

(2010/C 221/28)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de grande instance de Nanterre

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Société Tereos — Union de coopératives agricoles à capital variable

Vastaajat: Directeur général des douanes et droits indirects ja Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetuksen N:o 1260/2001 ⁽¹⁾ 15 artiklan 1 kohdan d alakohtaa tulkittava siten, että keskimääräistä tappiota laskettaessa todellisten kustannusten summa on kaikkien vietyjen sokeriluokkien osalta jaettava vietyjen määrien summalla riippumatta siitä, onko näille määrille todellisuudessa maksettu vientitukea?
- 2) Onko asetus N:o 1193/2009 ⁽²⁾ pätemätön neuvoston asetuksen N:o 1260/2001 15 artiklan nähden siltä osin kuin siinä vahvistettu sokerin tuotantomaksu lasketaan keskimääräisen tappion perusteella ja tässä laskentatavassa jalostetuna viedyn sokerin osalta näitä tuotteita koskevan vientituen yksikkömäärä kerrotaan viedyllä kokonaisuudella, joihin luetaan ilman vientitukea viedyt määrät, eikä todellisia kustannuksia jaeta joko vientituen avulla tai ilman sitä vietyjen määrien summalla?

⁽¹⁾ Sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19.6.2001 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1260/2001 (EYVL L 178, s. 1).

⁽²⁾ Asetusten (EY) N:o 1762/2003, (EY) N:o 1775/2004, (EY) N:o 1686/2005 ja (EY) N:o 164/2007 oikaisemisesta ja sokerialan tuotantomaksujen vahvistamisesta markkinointivuosi 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 ja 2005/2006 3.11.2009 annettu komission asetus (EY) N:o 1193/2009 (EUVL L 321, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Baden-Württemberg on esittänyt 14.5.2010 — Cathy Schulz-Delzers ja Pascal Schulz v. Finanzamt Stuttgart III

(Asia C-240/10)

(2010/C 221/29)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Baden-Württemberg

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Cathy Schulz-Delzers ja Pascal Schulz

Vastaaja: Finanzamt Stuttgart III

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) a) Onko tuloverolain (Einkommensteuergesetz) 3 §:n 64 kohta, sellaisena kuin se oli vuosina 2005 ja 2006 voimassa olleessa versiossaan, yhteensoeveltuva Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen konsolidoidun toisinnon (SEUT) 45 artiklan (= EY-sopimus — EY 39 artikla) mukaisen työntekijöiden vapaan liikkuvuuden kanssa?
- b) Sisältääkö tuloverolain 3 §:n 64 kohta, sellaisena kuin se oli vuosina 2005 ja 2006 voimassa olleessa versiossaan, SEUT 18 artiklan (= EY 12 artikla) nojalla kiellettyä kansalaisuuteen perustuvaa peiteltyä syrjintää?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi: Onko tuloverolain 3 §:n 64 kohta, sellaisena kuin oli vuosina 2005 ja 2006 voimassa olleessa versiossaan, yhteensoeveltuva SEUT 21 artiklan (= EY 18 artikla) mukaisen unionin kansalaisten liikkumisvapauden kanssa?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Unabhängigen Verwaltungssenats Salzburg (Itävalta) on esittänyt 17.5.2010 — Harald Jung ja Gerald Hellweger v. Magistrat der Stadt Salzburg, muu osapuoli Finanzamt Salzburg-Stadt

(Asia C-241/10)

(2010/C 221/30)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Harald Jung ja Gerald Hellweger

Vastaaja: Magistrat der Stadt Salzburg

Muu osapuoli: Finanzamt Salzburg-Stadt

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko luettelon, jota tarkoitetaan Unkarin tasavallan liittymisestä Euroopan unioniin tehdyn liittymisasiakirjan 24 artiklassa, liitettyä X (1. henkilöiden vapaa liikkuvuus) ⁽¹⁾, tulkittava siten, että työntekijöiden käyttöön asettamista Unkarista Itävaltaan ei ole katsottava työntekijöiden työhön lähettämiseksi ja että unkarilaisten työntekijöiden työskentelyä Itävallassa koskevat kansalliset rajoitukset pätevät juuri samalla tavalla myös unkarilaisen yrittäjän käyttöön asettamiin (ja siellä laillisesti työskenteleviin) unkarilaisiin työntekijöihin Itävallassa?

⁽¹⁾ EUVL L 236, s. 846.

Valitus, jonka Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE on tehnyt 18.5.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-70/05, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE v. Euroopan meriturvallisuusvirasto (EMSA), 2.3.2010 antamasta tuomiosta

(Asia C-252/10 P)

(2010/C 221/31)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (edustajat: asianajajat N. Korogiannakis, M. Dermitzakis)

Muu osapuoli: Euroopan meriturvallisuusvirasto (EMSA)

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

— kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen tuomion

— kumoaa EMSAn päätöksen, jonka mukaan valittajan tarjouspyyntömenettelyssä EMSA C-1/01/04, jonka otsikko oli ”SafeSeaNet –järjestelmän validointi ja kehittäminen”, jättää tarjousta ei valittu ja valittiin muu tarjoaja

— velvoittaa EMSAn korvaamaan valittajan oikeudenkäyntikulut, mukaan luettuna alemmassa oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut, vaikka esillä oleva valitus hylättäisiin, ja mikäli se hyväksytään, myös valituksesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että riidanalainen tuomio on kumottava seuraavista syistä.

Ensinnäkin valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen tulkitessaan virheellisesti varainhoitoasetusta ⁽¹⁾, soveltamissääntöjä ⁽²⁾ ja direktiiviä 92/50 ja erityisesti varainhoitoasetuksen 97 artiklaa, soveltamissääntöjen 138 artiklaa ja direktiivin 92/50 17 artiklan 1 kohtaa.

Toiseksi valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen todetessaan tuomionsa 178 kohdassa, että koska ED oli hyvin perehtynyt tarjouspyyntöasiakirjoihin, se kykeni itse päättämään valitun tarjouksen suhteelliset edut. Unionin yleinen tuomioistuin näyttäisi siis myöntävän implisiittisesti, että hankintaviranomaisen toimittamat tiedot olivat puutteellisia. Kuitenkin sen sijaan että unionin yleinen tuomioistuin olisi kumonnut riitautetun päätöksen, se tulkitsee uudella tavalla ja täysin väärin perusteluvollisuutta, koska se yhdistää sen päätöksen vastaanottajan henkilökohtaisiin ominaisuuksiin. Lisäksi unionin yleisen tuomioistuimen oletama on väärä, koska valittaja ei voinut (eikä tähän päivään mennessäkään voi) ymmärtää valitun tarjouksen suhteellisia etuja (mikäli tällaisia on), erityisesti koska unionin yleinen tuomioistuin ei perustele riittävästi tuomiotaan yksilöidäkseen ne selvästi.

Kolmanneksi valittaja katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen todetessaan ilmeistä arviointivirhettä koskevasta väitteestä, että valittaja on esittänyt vain yleisluontoisia väitteitä eikä ole osoittanut, miten kaikki väitetyt virheet olisivat vaikuttaneet tarjousten arvioinnin lopulliseen tulokseen. Unionin yleinen tuomioistuin toimii ristiriitaisesti hylätessään väitteen, joka koskee perustelujen riittämättömyyttä, vaikka se samaan aikaan edellyttää, että ED:n on näytettävä ”yksityiskohtaisesti”, miten väitetyt virheet heijastuvat arviointikomitean kertomukseen.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25.6.2002 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1605/2002, EYVL L 248, s. 1

⁽²⁾ Julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18.6.1992 annettu neuvoston direktiivi 92/50/ETY, EYVL L 209, s. 1

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Espanja) on esittänyt 25.5.2010 — David Barcenilla Fernández v. Gerardo García S.L.

(Asia C-256/10)

(2010/C 221/32)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Pääasian asianosaiset

Valittaja: David Barcenilla Fernández

Vastapuoli: Gerardo García S.L.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2003/10/EY⁽¹⁾ 3 artiklaa, 5 artiklan 2 kohtaa, 6 ja 7 artiklaa tulkittava siten, että yritys, jossa työntekijöiden päivittäisen meluallistuksen taso ylittää 85 dBA (mitattu arvo, jossa ei oteta huomioon kuulonsuojainten vaikutusta), noudattaa velvoitteita, jotka tässä direktiivissä on asetettu aineellisille työolosuhteille työn meluallistuksen ehkäisemiseksi, antamalla työntekijöiden käyttöön kuulonsuojaimet, joiden vaimentavan vaikutuksen johdosta työntekijöiden päivittäisen meluallistuksen taso laskee alle 80 dBA:n?
- 2) Onko direktiivin 2003/10/EY 5 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että ”teknisiä ja/tai organisatorisia toimenpiteitä koskevan suunnitelman”, joka sellaisen yrityksen on toteutettava, jossa työntekijöiden päivittäisen meluallistuksen taso ylittää 85 dBA (mitattu arvo, jossa ei oteta huomioon kuulonsuojainten vaikutusta), tarkoituksena on laskea meluallistuksen taso alle 85 dBA:n?
- 3) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko katsottava, että direktiivi 2003/10/EY on ristiriidassa sellaisen kansallisen säännöksen tai oikeuskäytännön kanssa, jossa yritys vapautetaan velvollisuudestaan maksaa käteiskorvaus, joka on lähtökohtaisesti suoritettava hyvitykseksi työntekijöille, jotka joutuvat 85 dBA:n ylittävän päivittäisen meluallistuksen kohteeksi, sillä perusteella, että työnantaja antaa

työntekijöiden käyttöön kuulonsuojaimet, joiden vaimentavan vaikutuksen johdosta päivittäinen meluallistuksen taso jää alle 80 dBA:n?

⁽¹⁾ Terveyttä ja turvallisuutta koskevista vähimmäisvaatimuksista työntekijöiden suojelemiseksi altistumiselta fyysikaalisista tekijöistä (melu) aiheutuville riskeille 6.2.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/10/EY (seitsemästoista direktiivin 89/391/EY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) (EUVL L 42, s. 38).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Dâmbovița (Romania) on esittänyt 25.5.2010 — Nicușor Grigore v. Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică București

(Asia C-258/10)

(2010/C 221/33)

Oikeudenkäyntikieli: romanian

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Dâmbovița

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Nicușor Grigore

Vastaaja: Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică București

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Vastaako aika, jolloin työ sopimuksen mukaan kahdeksan tunnin työpäivää tekevä metsänhoitaja on velvollinen valvomaan tiettyä metsäaluetta, jolla havaituista vahingoista, niiden tapahtumahetkestä riippumatta, hän on tapauksesta riippuen vastuussa joko kurinpidollisesti tai taloudellisesti, sakon tai vankeusrangaistuksen uhalla, tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 4.11.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/88/EY⁽¹⁾ 2 artiklassa tarkoitettua ”työaikaa”?
- 2) Muuttuuko vastaus ensimmäiseen kysymykseen siinä tapauksessa, että metsänhoitaja asuu työpaikkamajoituksessa hänen vastuulleen annetun metsäalueen sisällä?

- 3) Onko direktiivin 2003/88/EY 6 artikla, jonka otsikkona on "Viikoittainen enimmäistyöaika", säännöksiä rikottu siinä tapauksessa, että metsänhoitaja on todellisuudessa lain mukaan velvollinen takaamaan hänen vastuulleen annetun metsäalueen jatkuvan valvonnan, vaikka hänen työsopimuksensa työajaksi määritellään enintään kahdeksan tuntia vuorokaudessa ja 40 tuntia viikossa?
- 4) Siinä tapauksessa, että ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko työnantaja velvollinen maksamaan palkkaa ja korvauksia koko ajanjaksolta, jonka aikana metsänhoitaja on velvollinen takaamaan metsän valvonnan?
- 5) Siinä tapauksessa, että ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, mitä säädöksiä olisi sovellettava määriteltäessä ajanjaksoa, jonka aikana metsänhoitaja on velvollinen takaamaan hänen vastuulleen annetun metsäalueen valvonnan?

(¹) EUVL L 299, s. 9.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Espanja) on esittänyt 25.5.2010 — Pedro Antonio Macedo Lozano v. Gerardo García S.L.

(Asia C-261/10)

(2010/C 221/34)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Pedro Antonio Macedo Lozano

Vastapuoli: Gerardo García S.L.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2003/10/EY (¹) 3 artiklaa, 5 artiklan 2 kohtaa, 6 ja 7 artiklaa tulkittava siten, että yritys, jossa työntekijöiden päivittäisen meluallistuksen taso ylittää 85 dBA (mitattu arvo, jossa ei oteta huomioon kuulonsuojainten vaikutusta), noudattaa velvoitteita, jotka tässä direktii-

vissä on asetettu aineellisille työolosuhteille työn meluallistuksen ehkäisemiseksi, antamalla työntekijöiden käyttöön kuulonsuojaimet, joiden vaimentavan vaikutuksen johdosta työntekijöiden päivittäisen meluallistuksen taso laskee alle 80 dBA:n?

- 2) Onko direktiivin 2003/10/EY 5 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että "teknisiä ja/tai organisatorisia toimenpiteitä koskevan suunnitelman", joka sellaisen yrityksen on toteutettava, jossa työntekijöiden päivittäisen meluallistuksen taso ylittää 85 dBA (mitattu arvo, jossa ei oteta huomioon kuulonsuojainten vaikutusta), tarkoituksena on laskea meluallistuksen taso alle 85 dBA:n?

- 3) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko katsottava, että direktiivi 2003/10/EY on ristiriidassa sellaisen kansallisen säännöksen tai oikeuskäytännön kanssa, jossa yritys vapautetaan velvollisuudestaan maksaa käteiskorvaus, joka on lähtökohtaisesti suoritettava hyvitykseksi työntekijöille, jotka joutuvat 85 dBA:n ylittävän päivittäisen meluallistuksen kohteeksi, sillä perusteella, että työnantaja antaa työntekijöiden käyttöön kuulonsuojaimet, joiden vaimentavan vaikutuksen johdosta päivittäinen meluallistuksen taso jää alle 80 dBA:n?

(¹) Terveyttä ja turvallisuutta koskevista vähimmäisvaatimuksista työntekijöiden suojelemiseksi altistumiselta fyysikaalisista tekijöistä (melu) aiheutuville riskeille 6.2.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/10/EY (seitsemästoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) (EUVL L 42, s. 38).

Kanne 28.5.2010 — Euroopan komissio v. Belgian kuningaskunta

(Asia C-265/10)

(2010/C 221/35)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Oliver ja M. van Beek)

Vastaaja: Belgian kuningaskunta

Vaatimukset

— on todettava, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 ⁽¹⁾ 126 artiklan säännösten mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kaikkia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, jotka ovat tarpeen seuraamusten soveltamiseksi kyseisen asetuksen (EY) N:o 1907/2006 rikkomisiin, tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut niistä komissiolle

— Belgian kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Koska Belgian kuningaskunta ei ole toteuttanut kaikkia toimenpiteitä, jotka koskevat seuraamusten soveltamista REACH-asetuksen rikkomisiin ja joiden olisi pitänyt tulla voimaan viimeistään 1.12.2008, tai koska se ei missään tapauksessa ole ilmoittanut niistä Euroopan komissiolle, Euroopan komissio katsoo, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut kyseisen asetuksen 126 artiklan säännösten mukaisia velvoitteitaan.

⁽¹⁾ EUVL L 396, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de première instance de Namur (Belgia) on esittänyt 28.5.2010 — André Rossius v. Belgian valtio — SPF Finances

(Asia C-267/10)

(2010/C 221/36)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de première instance de Namur

Pääasian asianosaiset

Kantaja: André Rossius

Vastaaja: Belgian valtio — SPF Finances

Väliintulija: Belgian valtio — SPF Défense

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Ovatko seuraavat Euroopan unionin oikeuden säännökset:

1. Lissabonissa 13.12.2007 tehdyn sopimuksen, jolla muutetaan Maastrichtissa 7.2.1992 allekirjoitettua sopimusta Euroopan unionista ja joka on tullut voimaan 1.12.2009, 6 artikla, jonka mukaan ”unioni tunnustaa oikeudet, vapaudet ja periaatteet, jotka esitetään 7 päivänä joulukuuta 2000 hyväksytyssä ja Strasbourgissa 12 päivänä joulukuuta 2007 mukautetussa Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, jolla on sama oikeudellinen arvo kuin perussopimuksilla. – –”

2. Euroopan unionin perusoikeuskirjan ⁽¹⁾ 35 artikla, jonka mukaan ”jokaisella on oikeus saada ehkäisevää terveydenhoitoa ja sairaanhoitoa – –. Ihmisten terveyden korkeatasoinen suojelu varmistetaan kaikkien unionin poliitikkojen ja toimintojen määrittelyssä ja toteuttamisessa.”

Lissabonin sopimuksen johdanto-osassa toistettujen keskeisten periaatteiden, joihin Euroopan unioni perustuu, mukaisesti tulkittuina

esteenä sille, että jäsenvaltio, tässä tapauksessa Belgia, sallii poltettaviksi tarkoitettujen tupakkavalmisteiden valmistuksen, tuonnin, markkinoinnin ja myynnin jatkuvan alueellaan, vaikka sama jäsenvaltio tunnustaa virallisesti, että nämä tuotteet vahingoittavat vakavasti niiden käyttäjien terveyttä ja ne on todettu useiden työkyvyttömyyteen johtavien sairauksien ja useiden ennen aikaisten kuolemantapausten syyksi, minkä pitäisi johdonmukaisuuden vuoksi olla peruste niiden kieltämiseen?

2) Ovatko seuraavat Euroopan unionin oikeuden säännökset:

1. Lissabonissa 13.12.2007 tehdyn sopimuksen, jolla muutetaan Maastrichtissa 7.2.1992 allekirjoitettua sopimusta Euroopan unionista ja joka on tullut voimaan 1.12.2009, 6 artikla, jonka mukaan ”unioni tunnustaa oikeudet, vapaudet ja periaatteet, jotka esitetään 7 päivänä joulukuuta 2000 hyväksytyssä ja Strasbourgissa 12 päivänä joulukuuta 2007 mukautetussa Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, jolla on sama oikeudellinen arvo kuin perussopimuksilla. – –”

2. Euroopan unionin perusoikeuskirjan 35 artikla, jonka mukaan ”jokaisella on oikeus saada ehkäisevää terveydenhoitoa ja sairaanhoitoa — -. Ihmisten terveyden korkeatasoinen suojelelu varmistetaan kaikkien unionin poliitikkojen ja toimintojen määrittelyssä ja toteuttamisessa.”

Lissabonin sopimuksen johdanto-osassa toistettujen keskeisten periaatteiden, joihin Euroopan unioni perustuu, mukaisesti tulkittuina

esteenä sille, että seuraavissa Belgian oikeuden säännöksissä:

yleisen tulli- ja valmisteverolain (loi générale sur les douanes et accises), joka on koordinoitu 18.7.1977 annetulla kuninkaan päätöksellä (Moniteur belge, 21.9.1977) ja vahvistettu 6.7.1978 annetulla lailla (Moniteur belge, 12.8.1978), 1 §

valmisteveron alaisia tuotteita koskevista yleisistä säännöistä sekä kyseisten tuotteiden hallussapidosta, vaihdannasta ja valvonnasta 10.6.1997 annettu laki (loi relative au régime général, à la détention, à la circulation et aux contrôles des produits soumis à accise; Moniteur belge, 1.8.1997)

tupakkavalmisteen verottamisesta 3.4.1997 annettu laki (loi relative au régime fiscal des tabacs manufacturés; Moniteur belge, 1.8.1997), sellaisena kuin se on muutettuna 26.11.2006 annetulla lailla (Moniteur belge, 8.12.2006)

Belgian valtion sallitaan pitävän poltettavaksi tarkoitettuja tupakkavalmisteen valmisteveron määräämisen perustana, vaikka

yhtäältä kyseinen valtio tunnustaa virallisesti, että nämä tuotteet vahingoittavat vakavasti niiden käyttäjien terveyttä ja ne on todettu useiden työkyvyttömyyteen johtavien sairauksien ja useiden ennen aikaisten kuolemantapausten syyksi, minkä pitäisi johdonmukaisuuden vuoksi olla peruste niiden poistumiseen markkinoilta

toisaalta menetellessään siten, että verotuloille annetaan suurempi merkitys kuin millekään hillitseville vaikutuksille, kyseinen jäsenvaltio itse haittaa sellaisten toimenpiteiden hyväksymistä, jotka voisivat todella johtaa kyseisten tuotteiden markkinoilta poistumiseen?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de première instance de Namur (Belgia) on esittänyt 28.5.2010 — Marc Collard v. Belgian valtio — SPF Finances

(Asia C-268/10)

(2010/C 221/37)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de première instance de Namur

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Marc Collard

Vastaaja: Belgian valtio — SPF Finances

Väliintulija: Belgian valtio — SPF Défense

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Ovatko seuraavat Euroopan unionin oikeuden säännökset:

1. Lissabonissa 13.12.2007 tehdyn sopimuksen, jolla muutetaan Maastrichtissa 7.2.1992 allekirjoitettua sopimusta Euroopan unionista ja joka on tullut voimaan 1.12.2009, 6 artikla, jonka mukaan ”unioni tunnustaa oikeudet, vapaudet ja periaatteet, jotka esitetään 7 päivänä joulukuuta 2000 hyväksytyssä ja Strasbourgissa 12 päivänä joulukuuta 2007 mukautetussa Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, jolla on sama oikeudellinen arvo kuin perussopimuksilla. – –”
2. Euroopan unionin perusoikeuskirjan ⁽¹⁾ 35 artikla, jonka mukaan ”jokaisella on oikeus saada ehkäisevää terveydenhoitoa ja sairaanhoitoa – -. Ihmisten terveyden korkeatasoinen suojelelu varmistetaan kaikkien unionin poliitikkojen ja toimintojen määrittelyssä ja toteuttamisessa.”

(¹) EYVL C 364, s. 1.

Lissabonin sopimuksen johdanto-osassa toistettujen keskeisten periaatteiden, joihin Euroopan unioni perustuu, mukaisesti tulkittuina

esteenä sille, että jäsenvaltio, tässä tapauksessa Belgia, sallii poltettaviksi tarkoitettujen tupakkavalmisteiden valmistuksen, tuonnin, markkinoinnin ja myynnin jatkuvan alueellaan, vaikka sama jäsenvaltio tunnustaa virallisesti, että nämä tuotteet vahingoittavat vakavasti niiden käyttäjien terveyttä ja ne on todettu useiden työkyvyttömyyteen johtavien sairauksien ja useiden ennen aikaisten kuolemantapausten syyksi, minkä pitäisi johdonmukaisuuden vuoksi olla peruste niiden kieltämiseen?

2) Ovatko seuraavat Euroopan unionin oikeuden säännökset:

1. Lissabonissa 13.12.2007 tehdyn sopimuksen, jolla muutetaan Maastrichtissa 7.2.1992 allekirjoitettua sopimusta Euroopan unionista ja joka on tullut voimaan 1.12.2009, 6 artikla, jonka mukaan "unioni tunnustaa oikeudet, vapaudet ja periaatteet, jotka esitetään 7 päivänä joulukuuta 2000 hyväksytyssä ja Strasbourgissa 12 päivänä joulukuuta 2007 mukautetussa Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, jolla on sama oikeudellinen arvo kuin perussopimuksilla. – –"

2. Euroopan unionin perusoikeuskirjan 35 artikla, jonka mukaan "jokaisella on oikeus saada ehkäisevää terveydenhoitoa ja sairaanhoitoa – –. Ihmisten terveyden korkeatasoinen suojeleminen varmistetaan kaikkien unionin poliitikkojen ja toimintojen määrittelyssä ja toteuttamisessa."

Lissabonin sopimuksen johdanto-osassa toistettujen keskeisten periaatteiden, joihin Euroopan unioni perustuu, mukaisesti tulkittuina

esteenä sille, että seuraavissa Belgian oikeuden säännöksissä:

yleisen tulli- ja valmisteverolain (loi générale sur les douanes et accises), joka on koordinoitu 18.7.1977 annetulla kuninkaan päätöksellä (Moniteur belge, 21.9.1977) ja vahvistettu 6.7.1978 annetulla lailla (Moniteur belge, 12.8.1978), 1 §

valmisteveron alaisia tuotteita koskevista yleisistä säännöistä sekä kyseisten tuotteiden hallussapidosta, vaihdannasta ja valvonnasta 10.6.1997 annettu laki (loi relative au régime général, à la détention, à la circulation et aux contrôles des produits soumis à accise; Moniteur belge, 1.8.1997)

tupakkavalmisteiden verottamisesta 3.4.1997 annettu laki (loi relative au régime fiscal des tabacs manufacturés; Moni-

teur belge, 1.8.1997), sellaisena kuin se on muutettuna 26.11.2006 annetulla lailla (Moniteur belge, 8.12.2006)

Belgian valtion sallitaan pitävän poltettavaksi tarkoitettuja tupakkavalmisteita valmisteveron määräämisen perustana, vaikka

yhtäältä kyseinen valtio tunnustaa virallisesti, että nämä tuotteet vahingoittavat vakavasti niiden käyttäjien terveyttä ja ne on todettu useiden työkyvyttömyyteen johtavien sairauksien ja useiden ennen aikaisten kuolemantapausten syyksi, minkä pitäisi johdonmukaisuuden vuoksi olla peruste niiden poistumiseen markkinoilta

toisaalta menetellessään siten, että verotuloille annetaan suurempi merkitys kuin millekään hillitseville vaikutuksille, kyseinen jäsenvaltio itse haittaa sellaisten toimenpiteiden hyväksymistä, jotka voisivat todella johtaa kyseisten tuotteiden markkinoilta poistumiseen?

(¹) EYVL C 364, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal administratif de Montreuil (Ranska) on esittänyt 28.5.2010 — Société Accor Services France v. Le Chèque Déjeuner CCR ja Etablissement Public de Santé de Ville-Evrard

(Asia C-269/10)

(2010/C 221/38)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytännyt tuomioistuim

Tribunal administratif de Montreuil

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Société Accor Services France

Vastaajat: Le Chèque Déjeuner CCR ja Etablissement Public de Santé de Ville-Evrard

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko julkisista hankinnoista annetun lain 53 §:n säännökset yhteensoveltuvia julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekemennettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetun direktiivin 2004/18/EY⁽¹⁾ ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen kanssa?

⁽¹⁾ Julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekemennettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/18/EY (EUVL L 134, s. 114).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein hallinto-oikeus (Suomi) on esittänyt 31.5.2010 — Lotta Gistö

(Asia C-270/10)

(2010/C 221/39)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein hallinto-oikeus

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Lotta Gistö

Muu asianosainen: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko privilegiopöytäkirjan⁽¹⁾ 14 artiklan säännöstä tulkittava Lotta Gistön tapauksessa siten, että hänen verotuksellinen kotipaikkansa on pöytäkirjan määräysten nojalla vuonna 2007 edelleen Suomi, vai onko pöytäkirjan merkitys asiassa sellainen, että viimekädessä kuitenkin jäsenvaltion sisäisen lainsäädännön säännökset ratkaisevat kysymyksen yleisestä verovelvollisuudesta jäsenvaltiossa, tässä tapauksessa Suomessa?

⁽¹⁾ Pöytäkirja (N:o 36) Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista (1965)
EUVL C 321 E, s. 318

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Dioikitiko Efeteio Thessalonikis (Helleenien tasavalta) on esittänyt 31.5.2010 — Susana Berkizi-Nikolakaki v. Anotato Symvoulio Epilogis Prosopikou ja Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis

(Asia C-272/10)

(2010/C 221/40)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Dioikitiko Efeteio Thessalonikis

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Susana Berkizi-Nikolakaki

Vastaajat: Anotato Symvoulio Epilogis Prosopikou (ASEP) ja Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko presidentin asetuksen 164/2004 11 §:n 2 kohta, jonka mukaan, jotta voitaisiin todeta, että edellytykset määräaikaisten työ sopimusten muuttamiselle toistaiseksi voimassa olevaksi täyttyvät, työntekijän on esitettävä tämän asetuksen voimaantulosta laskettavassa kahden kuukauden preklusiivisessa määräajassa asianomaiselle laitokselle hakemus, jossa esitetään ne seikat, joista näiden edellytysten täyttyminen ilmenee, ja jonka mukaan muussa tapauksessa katsotaan, että työntekijä menettää tämän määräajan preklusiivisuuden vuoksi oikeuden saada työ sopimuksensa muutetuksi, ellei hakemusta ole tehty kahden kuukauden kuluessa, yhteensopiva [Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä] määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1979 annetulla direktiivillä 1999/70/EY tavoitelun tuloksen, sellaisena kuin siitä määrätään EY 139 artiklan 2 kohdassa, ja tehokkaan vaikutuksen, sellaisena kuin siitä määrätään EY 249 artiklan kolmannessa kohdassa, kanssa?

2) Voidaanko direktiivin 1999/70 EY 139 artiklan 2 kohdan mukainen tarkoitus huomioon ottaen tällaisen kahden kuukauden määräajan asettamista vain siten, että presidentin asetuksen 164/2004 11 § julkaistaan virallisessa lehdessä, pitää riittävänä sille, että presidentin asetuksen 164/2004 11 §:n soveltamisalaan kuuluvien työntekijöiden vaatimusten voidaan katsoa tulevan tyydyttyiksi ja sille että tämän direktiivin EY 249 artiklan kolmannen kohdan mukaisen tehokkaan vaikutuksen voidaan katsoa toteutuvan?

- 3) Onko sitä, ettei tätä kahden kuukauden määräaika jatketa, pidettävä työntekijöiden suojan yleisen tason heikentämisenä direktiivin 1999/70 liitteen 8 lausekkeen 3 kohdan vastaisesti suhteessa ennen presidentin asetusta 164/2004 voimassa olleiden vastaavien lain säännösten perusteella myönnettyihin tällaisten määräaikojen jatkamisiin?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Espanja) on esittänyt 1.6.2010 — David Montoya Medina v. Fondo de Garantía Salarial ja Universidad de Alicante

(Asia C-273/10)

(2010/C 221/41)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Pääasian asianosaiset

Kantaja: David Montoya Medina

Vastaajat: Fondo de Garantía Salarial ja Universidad de Alicante

Ennakkoratkaisukysymys

Onko Valencian julkisten yliopistojen työsopimussuhteiseen opetus- ja tutkimushenkilökuntaan sovellettavasta järjestelmästä ja palkkauksesta sekä yliopiston opettajakunnan palkan lisistä 15.10.2002 annetun Valencian hallituksen asetuksen 174/2002 kaltainen lainsäädäntö ristiriidassa 28.6.1999 annetun direktiivin 1999/70/EY⁽¹⁾ 4 lausekkeessa tarkoitetun syrjintäkiellon periaatteen kanssa siltä osin kuin siinä ei myönnetä määräaikaisille yliopistonlehtoreille mahdollisuutta kolmivuotislisän kaltaiseen ikälisään, vaikka tämä ikälisä myönnetään vakinaisille yliopistonlehtoreille?

⁽¹⁾ Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annettu neuvoston direktiivi 1999/70/EY (EYVL L 175, s. 43).

Kanne 1.6.2010 — Euroopan komissio v. Unkarin tasavalta

(Asia C-274/10)

(2010/C 221/42)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: D. Triantafyllou ja B. D. Simon)

Vastaaja: Unkarin tasavalta

Vaatimukset

- 1) On todettava, ettei Unkarin tasavalta ole noudattanut yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ (jäljempänä direktiivi) mukaisia velvoitteitaan,

— Koska se on velvoittanut verovelvolliset, joiden veroilmoitus osoittaa direktiivin 183 artiklassa tarkoitetun ”ylimenevän määrän” tietyn verotusajanjakson ajalta, siirtämään tämän ylimenevän osan kokonaisuudessaan tai osittain seuraavalle verotuskaudelle, jos ne eivät ole maksaneet toimittajalle vastaavaa ostoa kokonaisuudessaan

— Koska tietyt verovelvolliset, joiden veroilmoitus osoittaa jatkuvasti ”ylimeneviä määriä”, on pakko siirtää tämä ylimenevä osa useampaan kertaan seuraavalle verotuskaudelle.

- 2) Unkarin tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämän kanteen kohteena on Unkarin verosäännös, jonka mukaan verotuskauden päättyessä verovelvolliset voivat vaatia arvonlisäveron ylimenevän määrän palauttamista vain siltä osin, kuin tämä määrä ylittää niitä ostoja rasittavan arvonlisäveron määrän, joita ne eivät tosiasiallisesti ole maksaneet. Kyseistä Unkarin säännöksestä siis seuraa, ettei palautettavaksi ole mahdollista vaatia määrää, joka vastaa vielä maksamattomia ostoja rasittavan arvonlisäveron ylimenevää määrää, ja että verovelvollisen on siirrettävä kyseinen määrä seuraavalle verotuskaudelle. Jos verotuskauden lopussa todettu arvonlisäveron ylimenevä osa on pienempi tai yhtä suuri kuin maksamatta olevia ostoja rasittavan arvonlisäveron määrä, verovelvollisen on siirrettävä maksamatta olevia ostoja rasittavan arvonlisäveron määrää vastaava ylimenevä osa kokonaisuudessaan. Sama menettely toistuu seuraavan verotuskauden päättyessä: lainsäädännössä ei millään tavoin ajallisesti rajoiteta tätä menettelyä, joten on mahdollista, että verovelvollisen on siirrettävä arvonlisäveron ylimenevää osaa loputtomasti.

Komissio ei kiistä sitä, että direktiivin 183 artiklassa jätetään jäsenvaltioiden päätettäväksi, palautetaanko arvonlisäveron ylimenevä määrä vai siirretäänkö se seuraavalle verotuskaudelle. Jäsenvaltioiden on kuitenkin tätä oikeuttaan käyttäessään noudatettava kaikkia arvonlisäverojärjestelmää koskevia periaatteita ja etenkin verotuksen neutraalisuuden periaatetta. Koska direktiivin 183 artikla, jolla jäsenvaltiot valtuutetaan siirtämään arvonlisäveron ylimenevä määrä yhden kerran seuraavalle kaudelle, on säännös, jolla täysin vaikutuksin estetään verotuksen neutraalisuuden periaatetta, sitä on tulkittava suppeasti eikä siihen voida perustaa verotuksen neutraalisuuden periaatteen tai vähennysjärjestelmän tavoitteen vastaisia kansallisia sääntöjä.

Verotuksen neutraalisuuden periaatteen nojalla vähennysjärjestelmällä pyritään vapauttamaan yrittäjä kokonaisuudessaan siitä arvonlisäverotaakasta, joka on maksettava tai maksettu kaikista sen liiketoimista. Tämän periaatteen mukaan ei ole mahdollista, että jäsenvaltiot asettavat arvonlisäveron ylimenevän osan palauttamiselle edellytyksiä, jotka rasittavat verovelvollista sen vuoksi, että ne vaikuttavat sen taloudelliseen asemaan ja maksuvalmiuteen sekä sen liiketaloudellisiin päätöksiin. Unkarin säännöksessä säädetty arvonlisäveron ylimenevän osan palauttamatta jättäminen aiheuttaisi verovelvolliselle nämä negatiiviset seuraukset kahdenlaisista syistä.

Ensinnäkin koska maksettavan arvonlisäveron määrään nähden vähennettävissä olevan arvonlisäveron ylimenevää määrää on pidettävä verovelvollisen saatavana, joten tämän saatavan maksamisen viivästyminen vähentää palauttamista vaativan verovelvollisen voitonsaantimahdollisuuksia ja maksuvalmiutta, ja lisää sen kaupallista riskiä. Verovelvollisen on maksettava arvonlisävero suorittamistaan tavaroiden luovutuksista tai palvelujen suorituksista, vaikkei niitä olisi sille edes maksettu, mutta se voi saada sille luovutettuihin tavaroihin tai suoritettuihin palveluihin liittyvän arvonlisäveron palautetuksi vain, jos se on todellisuudessa ne maksanut.

Toiseksi arvonlisäveron ylimenevän osan palauttaminen ei ole rasitus ainoastaan palautusta vaativan verovelvollisen kannalta katsoen, vaan myös sen osapuolen, eli tavarantoimittajan, kannalta katsoen, joka on verollisen liiketoimen toisella puolella. Vähentämällä tavarantoimittajan maksuvalmiutta palauttamatta jättämisellä lisätään samanaikaisesti riskiä siitä, että myyjä ei voi saada vastiketta tavaroiden luovutuksista tai palvelujen suorituksista tai saa sen myöhässä, vaikka kaikkea tästä riippumatta sen pitää maksaa näitä tavaroiden luovutuksia tai palvelujen suorituksia rasittava arvonlisävero.

Komissio katsoo, että vaikka lainsäädännössä asetetaan verovelvolliselle tietty veronmaksuvelvollisuus, sitä ei voida korvata

asettamalla sille lisävelvollisuus. Lainsäädännön tasapaino voidaan taata vain, jos verovelvollista (maksajana) rasittavan velvollisuuden vastapainona on tämän saman verovelvollisen mahdollisuus (vähennysvaatimuksen tekijänä) saada ostajana maksamansa arvonlisävero palautetuksi.

Koska direktiivin 183 artiklassa sallitaan arvonlisäveron ylimenevän osan siirtäminen yhden ainoan kerran "seuraavalle kaudelle", kyseinen Unkarin säännös rikkoo kyseistä artiklaa, koska siinä ei sallita sitä, että verovelvollinen saisi ylimenevän osan palautetuksi viimeistään toisen verotuskauden päättyessä. Lisäksi Unkarin lainsäädännöllä, jolla tavaroiden hankkijan maksuvalmiutta vähentämällä jo sellaisenaan vähennetään palautuksen todennäköisyyttä, ei taata sitä, että verovelvollinen saisi palautuksen jonain päivänä. Jos nimittäin verovelvollinen lopettaa liiketoimintansa ja jättää ostonsa maksamatta maksukyvyttömyyden vuoksi, maksamatta jääneitä liiketoimia rasittavan arvonlisäveron palauttamisesta ei vastaavassa tilanteessa säädetä mitään, ja se jää siis lopulta valtiolle.

Edellä esitetyistä syistä komissio siis katsoo, että Unkarin lainsäätäjällä on ylittynyt sille annetun harkintavallan rajat ja että se on rikkonut direktiivin 183 artiklaa antamalla arvonlisäveron ylimenevän osan palauttamista koskevan säännöksen, joka on verotuksen neutraalisuuden periaatteen vastainen ja mahdollistaa ylimenevän osan toistuvat siirtämiset.

(¹) EUVL L 347, s. 1.

Kanne 9.6.2010 — Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta

(Asia C-286/10)

(2010/C 221/43)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Guerra e Andrade ja M. van Beek)

Vastaaja: Portugalin tasavalta

Vaatimukset

— On todettava, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut tietyistä yhteentoimivia rajatylittäviä rautatiealan palveluja suorittavien, liikkuvassa työssä olevien työntekijöiden työoloja koskevista seikoista Euroopan rautatieyhteisön (CER) ja Euroopan kuljetustyöntekijöiden liiton (ETF) välillä tehdystä sopimuksesta 18.7.2005 annetun neuvoston direktiivin 2005/47/EY⁽¹⁾ 5 artiklan mukaisia velvoitteitaan, kun se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle,

— Portugalin tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanon määräaika päättyi 26.6.2008.

⁽¹⁾ EUVL L 195, s. 15.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal administratif (Luxemburg) on esittänyt 10.6.2010 — Tankreederei I SA v. Directeur de l'administration des Contributions directes

(Asia C-287/10)

(2010/C 221/44)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal administratif

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Tankreederei I SA

Vastaja: Directeur de l'administration des Contributions directes

Ennakkoratkaisukysymykset

Ovatko EY 49 ja EY 56 artikla esteenä 4.12.1967 annetun tuloverolain, sellaisena kuin se on muutettuna (loi modifiée du 4 décembre 1967 relative à l'impôt sur le revenu), 152bis §:n 1

momentin säännöksille siltä osin kuin näissä säännöksissä varataan luxemburgilaisille verovelvollisille investointeja koskeva verohyvitys edellyttäen, että nämä investoinnit on tehty laitoksessa, joka sijaitsee suuriruhtinaskunnan alueella ja joka on tarkoitettu jäämään sinne pysyvästi, minkä lisäksi ne pitää fyysisesti toteuttaa Luxemburgin alueella?

Kanne 11.6.2010 — Euroopan komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-291/10)

(2010/C 221/45)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: M. van Beek ja S. Mortoni)

Vastaja: Italian tasavalta

Vaatimukset

— on todettava, että Italian tasavalta ei ole noudattanut tietyistä yhteentoimivia rajatylittäviä rautatiealan palveluja suorittavien, liikkuvassa työssä olevien työntekijöiden työoloja koskevista seikoista Euroopan rautatieyhteisön (CER) ja Euroopan kuljetustyöntekijöiden liiton (ETF) välillä tehdystä sopimuksesta 18.7.2005 annetun neuvoston direktiivin 2005/47/EY⁽¹⁾ 5 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja toissijaisesti koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle

— Italian tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2005/47/EY täytäntöönpanolle asetettu määräaika päättyi 26.7.2008.

⁽¹⁾ EUVL L 195, s. 15.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Augstākās tiesas Senāts (Latvian tasavalta) on esittänyt 15.6.2010 — Andrejs Eglītis ja Edvards Ratnieks v. Latvijas Republikas Ekonomikas Ministrija

(Asia C-294/10)

(2010/C 221/46)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Augstākās tiesas Senāts

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Andrejs Eglītis ja Edvards Ratnieks

Vastapuoli: Latvijas Republikas Ekonomikas Ministrija

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevasta yhteisön säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004 ⁽¹⁾ 5 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että lentoliikenteen harjoittajalla on, jotta sen voitaisiin katsoa toteuttaneen kaikki kohtuudella edellytettävät toimenpiteet poikkeuksellisten olosuhteiden välttämiseksi, velvollisuus suunnitella resurssinsa siten, että aiottu lento pystytään toteuttamaan sen jälkeen, kun odottamattomasti syntyneet poikkeukselliset olosuhteet ovat poistuneet, toisin sanoen jonakin tiettyinä ajankohtana aikataulun mukaisen lähtöajan jälkeen?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, sovelletaanko kyseisen asetuksen 6 artiklan 1 kohtaa sellaisen vähimmäisajan määrittämiseksi, joka resurssiensa käyttöä kyseisenä ajankohtana suunnittelevan lentoliikenteen harjoittajan on varattava ennakoidakseen lennon mahdollista viivästymistä poikkeuksellisissa olosuhteissa?

⁽¹⁾ EUVL L 46, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Lietuvos Vyriausiasis Administracinis Teismas (Liettuan tasavalta) on esittänyt 15.6.2010 — Genovaitė Valčiukienė, Julija Pekelienė, The Lithuanian Green Movement -kansalaisjärjestö, Petras Girinskis ja Laurynas Arimantas Lašas v. Pakruojasin kunnanhallitus, Šiauliain kansanterveyslaitos ja Šiauliain alueellinen ympäristönsuojeluvirasto

(Asia C-295/10)

(2010/C 221/47)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Lietuvos Vyriausiasis Administracinis Teismas (Latvian ylin hallinto-oikeus)

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Genovaitė Valčiukienė, Julija Pekelienė, The Lithuanian Green Movement -kansalaisjärjestö, Petras Girinskis ja Laurynas Arimantas Lašas

Vastaajat: Pakruojasin kunnanhallitus, Šiauliain kansanterveyslaitos ja Šiauliain alueellinen ympäristönsuojeluvirasto

Muut osapuolet: yksityisyrietykset Sofita ja Oltas, Šiauliain aluejohtajan toimisto sekä Rimvydas Gasparavičius ja Rimantas Pašakinskas

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko Liettuan tasavallan lainsäädännössä muun muassa suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten strategista arviointia koskevaan menettelyyn sovellettavasta ohjeistosta 18.8.2004 annetun hallituksen asetuksen nro 967 3.4 §:ssä vahvistetun kaltaista määrittelyä, jonka mukaan strategista ympäristövaikutusten arviointia ei tarvitse tehdä sellaisista alueiden käyttöä paikallisella tasolla koskevasta asiakirjoista, joiden yksityiskohtaisissa määräyksissä viitataan vain yhteen liiketoiminnan kohteeseen, pitää tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista 27.6.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/42/EY ⁽¹⁾ 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuna suunnitelma- tai ohjelmatyypin määrittelynä?

2) Ovatko tässä tapauksessa sovellettavat kansallisen lain säännökset, joiden mukaan nyt esillä olevan kaltaisista pieniä alueita paikallisella tasolla koskevista kaavoitusasiakirjoista ei pelkästään sillä perusteella, että niissä viitataan vain yhteen liiketoiminnan kohteeseen, tarvitse tehdä strategista ympäristövaikutusten arviointia määrittelemättä kussakin tapauksessa, aiheutuuko niistä mahdollisia merkittäviä ympäristövaikutuksia, direktiivin 2001/42 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan, 3 artiklan 3 kohdan ja 3 artiklan 5 kohdan vaatimusten mukaisia?

3) Onko direktiivin 2001/42 säännöksiä, mukaan lukien sen 11 artiklan 1 kohta, tulkittava siten, että nyt tarkasteltavana olevan kaltaisessa tapauksessa, jossa on tehty tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27.6.1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY mukainen ympäristövaikutusten arviointi, ei sovelleta direktiivin 2001/42 vaatimuksia?

4) Kuuluuko direktiivi 85/337 direktiivin 2001/42 11 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan?

5) Jos kysymykseen 4 vastataan myöntävästi, merkitseekö direktiivin 85/337 mukaisen arvioinnin tekeminen sitä, että velvollisuutta suorittaa direktiivin 2001/42 vaatimusten mukainen ympäristövaikutusten arviointi nyt esillä olevan kaltaisessa tilanteessa pidettäisiin direktiivin 2001/42 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna kaksinkertaisena arviointina?

6) Jos kysymykseen 5 vastataan myöntävästi, velvoitetaanko jäsenvaltiot direktiivissä 2001/42, mukaan lukien sen 11 artiklan 2 kohta, säätämään kaksinkertaisen arvioinnin välttämiseksi kansallisessa lainsäädännössä yhteen sovitetuista ja yhteisistä menettelyistä, joita sovelletaan sekä direktiivin 2001/42 että direktiivin 85/337 vaatimusten mukaisesti suoritettaviin arviointeihin?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Stuttgart (Saksa) on esittänyt 16.6.2010 — Bianca Purrucker v. Guillermo Vallés Pérez

(Asia C-296/10)

(2010/C 221/48)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Stuttgart

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Bianca Purrucker

Vastaaja: Guillermo Vallés Pérez

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Voidaanko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevista asioissa annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003⁽¹⁾ (Bryssel II a -asetuksen) 19 artiklan 2 kohdassa olevaa säännöstä soveltaa, kun siinä jäsenvaltion tuomioistuimessa, jossa toinen asianosainen on pannut vanhempainvastuuta koskevan asian ensin viireille, haetaan vain väliaikaista tuomiota ja siinä toisessa jäsenvaltiossa olevassa tuomioistuimessa, jossa toinen asianosainen on myöhemmin nostanut samaa oikeudenkäynnin kohdetta koskevan kanteen, haetaan tuomiota pääasiassa?

2) Onko edellä mainittua säännöstä sovellettava myös silloin, kun yhdessä jäsenvaltiossa erillisessä välitoimimenettelyssä annettua tuomiota ei tunnusteta toisessa jäsenvaltiossa asetuksen (EY) N:o 2201/2003 21 artiklan mukaisesti?

3) Onko kanteen nostaminen jäsenvaltion tuomioistuimessa erillisen väliaikaisen tuomion saamiseksi rinnastettava asetuksen (EY) N:o 2201/2003 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun pääasiaa koskevan kanteen nostamiseen, jos pääasiaa

⁽¹⁾ EYVL L 197, s. 30.

koskeva kanne on nostettava kyseisessä tuomioistuimessa asianomaisen jäsenvaltion kansallisen prosessilainsäädännön mukaan tietyn ajan kuluessa ensimmäisestä kanteesta menettelyoikeudellisten haittojen estämiseksi?

(¹) Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevista asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2201/2003, EUVL L 388, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Højesteret (Tanska) on esittänyt 18.6.2010 — Infopaq International A/S v. Danske Dagblades Forening

(Asia C-302/10)

(2010/C 221/49)

Oikeudenkäyntikieli: *tanska*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Højesteret

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Infopaq International A/S

Vastapuoli: Danske Dagblades Forening

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko sen kannalta, onko tilapäinen kappaleen valmistaminen ”erottamaton ja välttämätön osa teknistä prosessia” (ks. tietoyhteiskuntadirektiivin (¹) 5 artiklan 1 kohta), merkitystä sillä, missä teknisen prosessin vaiheessa se tapahtuu?
- 2) Voiko tilapäinen kappaleen valmistaminen olla ”erottamaton ja välttämätön osa teknistä prosessia”, kun se koostuu kokonaisten sanomalehtiartikkelien manuaalisesta skannauksesta, jolloin sanomalehtiartikkelit muuttuvat painetusta mediasta digitaaliseksi mediaksi?

- 3) Kattaako ”laillinen käyttö” (ks. tietoyhteiskuntadirektiivin 5 artiklan 1 kohta) kaikki sellaiset käyttömuodot, jotka eivät edellytä oikeudenhaltijan suostumusta?

- 4) Kattaako ”laillinen käyttö” (ks. tietoyhteiskuntadirektiivin 5 artiklan 1 kohta) sen, että elinkeinonharjoittaja skannaa kokonaisia sanomalehtiartikkeleita, minkä jälkeen kappaleita muokataan käytettäväksi yhteenvedojen kirjoittamiseen kyseisessä yrityksessä, vaikka oikeudenhaltija ei ole antanut suostumustaan näille toimille, edellyttäen, että kyseisen säännöksen muut edellytykset täyttyvät?

Onko tähän kysymykseen annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä, tallennetaanko kyseiset 11 sanaa tietojenkeruuprosessin päättymisen jälkeen?

- 5) Minkä kriteerien perusteella on arvioitava sitä, onko tilapäisellä kappaleen valmistamisella ”itsenäistä taloudellista merkitystä” (ks. tietoyhteiskuntadirektiivin 5 artiklan 1 kohta), edellyttäen, että säännöksen muut edellytykset täyttyvät?

- 6) Voiko käyttäjän tilapäisestä kappaleen valmistamisesta saama rationalisointihyöty sisältyä sen arviointiin, onko toimilla ”itsenäistä taloudellista merkitystä” (ks. tietoyhteiskuntadirektiivin 5 artiklan 1 kohta)?

- 7) Voidaanko tilanteita, joissa elinkeinonharjoittaja skannaa kokonaisia sanomalehtiartikkeleita, minkä jälkeen kappaleita muokataan, pitää ”tiettyinä erityistapauksina, jotka eivät ole ristiriidassa [sanomalehtiartikkelien] tavanomaisen hyödyntämisen kanssa eivätkä kohtuuttomasti haittaa oikeudenhaltijan oikeutettuja etuja” (ks. tietoyhteiskuntadirektiivin 5 artiklan 5 kohta), edellyttäen, että direktiivin 5 artiklan 1 kohdan säännösten edellytykset täyttyvät?

Onko tähän kysymykseen annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä, tallennetaanko kyseiset 11 sanaa tietojenkeruuprosessin päättymisen jälkeen?

(¹) Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/29/EY (EYVL L 167, s. 10).

Kanne 25.6.2010 — Euroopan komissio v. Viron tasavalta**(Asia C-306/10)**

(2010/C 221/50)

Oikeudenkäyntikieli: viro

Asianosaiset*Kantaja:* Euroopan komissio (asiamiehet: E. Randvere ja M. van Beek)*Vastaaja:* Viron tasavalta**Vaatimukset**

— on todettava, ettei Viron tasavalta ole noudattanut tietyistä yhteentoimivia rajatylittäviä rautatiealan palveluja suoritta-

vien, liikkuvassa työssä olevien työntekijöiden työoloja koskevista seikoista Euroopan rautatieyhteisön (CER) ja Euroopan kuljetustyöntekijöiden liiton (ETF) välillä tehdystä sopimuksesta 18.7.2005 annetun neuvoston direktiivin 2005/47/EY ⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kaikkia kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä eikä varmistanut työmarkkinapuolten välistä sopimusta tai ainakaan ilmoittanut tällaisista toimenpiteistä komissiolle

— Viron tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika direktiivin saattamiselle osaksi kansallista oikeusjärjestystä päättyi 27.7.2008.

⁽¹⁾ EUVL L 195, s. 15.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 25.6.2010 — Imperial Chemical Industries v. komissio(Asia T-66/01) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Määräävän markkina-aseman väärinkäyttö — Yhdistyneen kuningaskunnan soodamarkkinat — Päätös, jolla EY 82 artiklan rikkominen todetaan — Komissiolla sakkojen tai seuraamusten määräämisen osalta olevan toimivallan vanhentuminen — Kohtuullinen aika — Olennaiset menettelymääräykset — Oikeusvoima — Määräävän markkina-aseman olemassaolo — Määräävän markkina-aseman väärinkäyttö — Vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan — Sakko — Rikkomisen vakavuus ja kesto — Lieventävät olosuhteet)

(2010/C 221/51)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Imperial Chemical Industries Ltd, aiemmin Imperial Chemical Industries plc (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: aluksi D. Vaughan, D. Anderson, QC, barrister S. Lee sekä solicitor S. Turner, solicitor S. Berwick ja solicitor R. Coles, sittemmin solicitor M. Vaughan, solicitor Lee, solicitor Berwick ja barrister S. Ford)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Currall ja P. Oliver, avustajinaan J. Flynn, QC, ja barrister C. West)

Oikeudenkäynnin kohde

Ensisijaisesti [EY] 82 artiklan mukaisesta menettelystä (COMP/33.133 — D: kalsinoitu sooda — ICI) 13.12.2000 tehdyn komission päätöksen 2003/7/EY (EYVL 2003, L 10, s. 33) kumoamista koskeva vaatimus ja toissijaisesti kantajalle määrätyn sakon kumoamista tai sen määrän alentamista koskeva vaatimus

Tuomiolauselma

1) [EY] 82 artiklan mukaisesta menettelystä (Asia COMP/33.133 — D: kalsinoitu sooda — ICI) 13.12.2000 tehdyn komission päätöksen 2003/7/EY 1 artikla kumotaan siltä osin kuin siinä todetaan, että Imperial Chemical Industries Ltd on rikkonut EY 82 artiklaa vuonna 1983.

2) Imperial Chemical Industriesille päätöksen 2003/7 2 artiklassa määrätyn sakon määräksi vahvistetaan kahdeksan miljoonaa euroa.

3) Kanne hylätään muilta osin.

4) Imperial Chemical Industries vastaa neljästä viidesosasta omia oikeudenkäyntikulujaan, ja se velvoitetaan korvaamaan neljä viidesosaa Euroopan komission oikeudenkäyntikuluista.

5) Komissio vastaa yhdestä viidesosasta omia oikeudenkäyntikulujaan, ja se velvoitetaan korvaamaan yksi viidesosa Imperial Chemical Industriesin oikeudenkäyntikuluista.

⁽¹⁾ EUVL C 150, 19.5.2001.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 1.7.2010 — AstraZeneca v. komissio(Asia T-321/05) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Määräävän markkina-aseman väärinkäyttö — Mahahaavalääkkeiden markkinat — Päätös, jolla EY 82 artiklan rikkominen todetaan — Markkinoiden määrittäminen — Merkittävä kilpailupaine — Lääkkeiden lisäsuojatodistusta koskevan menettelyn sekä lääkkeiden markkinoille saattamista koskevan lupamenettelyn väärinkäyttö — Harhaanjohtavat tiedot — Markkinoille saattamista koskevien lupien poistaminen rekisteristä — Geneeristen lääkkeiden markkinoille saattamisen ja rinnakkaistuonnin esteet — Sakot)

(2010/C 221/52)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: AstraZeneca AB (Södertälje, Ruotsi) ja AstraZeneca plc (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: aluksi M. Brealey, QC, barrister M. Hoskins, barrister D. Jowell, solicitor F. Murphy, solicitor G. Sproul, solicitor I. MacCallum ja solicitor C. Brown, sittemmin M. Brealey, M. Hoskins, D. Jowell, F. Murphy ja C. Brown, ja lopulta M. Brealey, M. Hoskins, D. Jowell ja F. Murphy)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi F. Castillo de la Torre, É. Gippini Fournier ja A. Whelan, sittemmin F. Castillo de la Torre, É. Gippini Fournier ja J. Bourke)

Väliintulija, joka tukee kantajien vaatimuksia: European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA) (Geneve, Sveitsi) (edustaja: asianajaja M. Van Kerckhove)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus [EY] 82 artiklan ja ETA-sopimuksen 54 artiklan mukaisesta menettelystä (asia COMP/A.37.507/F3 — AstraZeneca) 15.6.2005 tehdyn komission päätöksen K(2005) 1757 lopullisen kumoamisesta

Tuomiolauselma

- 1) [EY] 82 artiklan ja ETA-sopimuksen 54 artiklan mukaisesta menettelystä (asia COMP/A.37.507/F3 — AstraZeneca) 15.6.2005 tehdyn komission päätöksen K(2005) 1757 lopullisen 1 artiklan 2 kohta kumotaan siltä osin kuin siinä todetaan, että AstraZeneca AB ja AstraZeneca plc ovat rikkoneet EY 82 artiklaa ja ETA-sopimuksen 54 artiklaa, kun ne ovat vaatineet Losec-kapselien markkinoille saattamista koskevien lupien poistamista rekisteristä Tanskassa ja Norjassa ja kun ne ovat samanaikaisesti vetäneet Losec-kapselit pois markkinoilta ja tuoneet markkinoille Losec MUPS -tabletit näissä kahdessa maassa, koska tämän toiminnan on katsottu voivan rajoittaa Losec-kapselien rinnakkaistuontia kyseisiin maihin.
- 2) Päätöksen 2 artiklassa AstraZeneca AB:lle ja AstraZeneca plc:lle yhteisvastuullisesti määrätyn sakon määräksi vahvistetaan 40 250 000 euroa, ja kyseisessä artiklassa AstraZeneca AB:lle määrätyn sakon määräksi vahvistetaan 12 250 000 euroa.
- 3) Kanne hylätään muilta osin.
- 4) AstraZeneca AB ja AstraZeneca plc vastaavat 90 prosentista omia oikeudenkäyntikulujaan, ja ne veloitetaan korvaamaan 90 prosenttia Euroopan komission oikeudenkäyntikuluista lukuun ottamatta komission oikeudenkäyntikuluja, jotka liittyvät European Federation of Pharmaceutical Industries and Associationsin (EFPIA) väliintuloon.
- 5) EFPIA vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 6) Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, jotka liittyvät EFPIAn väliintuloon, sekä lopuista 10 prosentista omia oikeudenkäyntikulujaan, ja se veloitetaan korvaamaan 10 prosenttia AstraZeneca AB:n ja AstraZeneca plc:n oikeudenkäyntikuluja.

(¹) EUVL C 271, 29.10.2005.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.7.2010 — komissio v. Hellenic Ventures ym.

(Asia T-44/06) (¹)

(Välityslauseke — Alkuperäistä tarjoavien kassojen perustamista ja kehittämistä koskeva toimintamalli — Sopimuksen purkamisen — Kanne yhtiön osakkaita vastaan — Tutkimatta jättäminen — Etumaksujen palauttaminen — Korot)

(2010/C 221/53)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: M. Patakia avustajanaan asianajaja S. Chatzianniss)

Vastaajat: Hellenic Ventures — Elliniki Etaireia Epicheirimatikis Protovoulia AE (Ateena, Kreikka), Konstantinos Katsigiannis (Ateena), Panagiotis Chronopoulos (Athènes) ja Nikolaos Poulakos (Ateena) (edustajat: asianajajat V. Christianos ja V. Vlasi)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, joka on nostettu EY 238 artiklan nojalla ja jolla komissio vaatii kantajien velvoittamista palauttamaan komission ja vastaajana olevan yhtiön välillä tehdyn "Seed Fund 601" -nimisen sopimuksen nojalla maksetun etumaksun.

Tuomiolauselma

- 1) Hellenic Ventures — Elliniki Etaireia Epicheirimatikis Protovoulia AE veloitetaan maksamaan Euroopan komissiolle 70 000 euroa viivästyskorkoineen, joka lasketaan Belgian lakiin perustuvan koron mukaisesti 25.4.1999 lukien, aina siihen saakka, kunnes saatava on täysimääräisesti maksettu.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Hellenic Ventures veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, lukuun ottamatta Konstantinos Katsigianniksen, Panagiotis Chronopoulosin ja Nikolaos Poulakosin oikeudenkäyntikulut.
- 4) Komissio veloitetaan korvaamaan Konstantinos Katsigianniksen, Panagiotis Chronopoulosin ja Nikolaos Poulakosin oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 86, 8.4.2006.

**Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.7.2010 —
Agrofert Holding v. komissio**

(Asia T-111/07) ⁽¹⁾

(Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Yrityskeskittymää koskevaan menettelyyn liittyvät asiakirjat — Asiakirjaan tutustumista koskevan oikeuden epääminen)

(2010/C 221/54)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Agrofert Holding a.s. (Pyšelská, Tšekin tasavalta) (edustajat: asianajajat R. Pokorný ja D. Šalek)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi X. Lewis ja P. Costa de Oliveira, sittemmin P. Costa de Oliveira ja V. Bottka)

Väliintulijat, jotka tukevat kantajan vaatimuksia: Ruotsin kuningaskunta (asiamiehet: aluksi A. Kruse ja S. Johannesson, sittemmin S. Johannesson); Suomen tasavalta (asiamiehet: J. Himmanen, A. Guimaraes-Purokoski, M. J. Heliskoski ja M. Pere); ja Tanskan kuningaskunta (asiamies: B. Weis Fogh)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Polski Koncern Naftowy Orlen SA (Plock, Puola) (edustajat: asianajajat S. Sołtyśński, K. Michałowska ja M. Olechowski)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kumota yhtäältä 2.8.2006 tehty komission päätös, jossa kantajalta evätään oikeus tutustua asiakirjoihin, jotka liittyvät sellaista liiketoimea, jolla Polski Koncern Naftowy Orlen SA on hankkinut Unipetrolin, koskevaan ilmoittamismenettelyyn ja ilmoittamista edeltävään menettelyyn (COMP/M.3543), ja toisaalta 13.2.2007 tehty komission päätös D(2007) 1360, jolla kyseinen epääminen vahvistetaan

Tuomiolauselma

1) Vaatimukset kumota 2.8.2006 annettu Euroopan komission vastaus ja vaatimukset, joiden mukaan unionin yleisen tuomioistuimen on määrättävä Euroopan komissio toimittamaan pyydyt asiakirjat, jätetään tutkimatta.

2) Kumotaan 13.2.2007 tehty komission päätös D(2007) 1360, jossa evätään oikeus tutustua Polski Koncern Naftowy Orlen SA:n ja Unipetrolin välistä keskittymää koskevan asian COMP/M.3543 asiakirjoihin, jotka on vaihdettu komission ja ilmoituksen tehneiden osapuolten välillä sekä komission ja kolmansien osapuolten välillä, ja jossa evätään oikeus tutustua tässä asiassa laadittuihin sisäisiin asiakirjoihin ja oikeudellisiin lausuntoihin.

3) Komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

4) Ruotsin kuningaskunta, Suomen tasavalta, Tanskan kuningaskunta ja Polski Koncern Naftowy Orlen vastaavat kukin omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 129, 9.6.2007.

**Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 6.7.2010 —
Ryanair v. komissio**

(Asia T-342/07) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Yrityskeskittymät — Lentoliikenne — Päätös, jolla todetaan yrityskeskittymä yhteismarkkinoille soveltumattomaksi — Arviointi keskittymän vaikutuksista kilpailuun — Markkinoille pääsyn esteet — Tehokkuusedut — Sitoumukset)

(2010/C 221/55)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Ryanair Holdings plc (Dublin, Irlanti) (edustajat: J. Swift, QC, solicitor V. Power, solicitor A. McCarthy, solicitor D. Hull ja asianajaja G. Berrisch)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: X. Lewis ja S. Noë)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Aer Lingus Group plc (Dublin) (edustajat: aluksi solicitor A. Burnside sekä asianajajat B. van de Walle de Ghelcke ja T. Snels, sittemmin A. Burnside ja B. van de Walle de Ghelcke) ja Irlanti (asiamiehet: D. O'Hagan ja J. Buttimore, avustajinaan asianajajat M. Cush, D. Barniville ja N. Travers)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus keskitymän julistamisesta yhteismarkkinoille ja ETA-sopimuksen toimintaan soveltumattomaksi (Asia COMP/M.4439 — Ryanair/Aer Lingus) 27.6.2007 tehdyn komission päätöksen K(2007) 3104 kumoamisesta

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Ryanair Holdings plc vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission ja Aer Lingus Group plc:n oikeudenkäyntikulut.
- 3) Irlanti vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 269, 10.11.2007.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 6.7.2010 — Aer Lingus Group v. komissio

(Asia T-411/07) (¹)

(Kilpailu — Yrityskeskittymät — Päätös, jolla yrityskeskittymä todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi — Yrityskeskittymän käsite — Luopuminen kaikista hankituista osakkeista ennen yrityskeskittymän toteuttamista vallinneen tilanteen palauttamiseksi — Tarpeellisten toimenpiteiden määrittämisestä kieltäytyminen — Komission toimivallan puuttuminen)

(2010/C 221/56)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Aer Lingus Group plc (Dublin, Irlanti) (edustajat: aluksi solicitor A. Burnside ja asianajajat B. van de Walle de Ghelcke ja T. Snels, sittemmin solicitor A. Burnside ja asianajaja B. van de Walle de Ghelcke)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: X. Lewis, É. Gippini Fournier ja S. Noë)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Ryanair Holdings plc (Dublin) (edustajat: J. Swift, QC, solicitor V. Power, solicitor A. McCarthy, solicitor D. Hull ja asianajaja G. Berrisch)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kumota komission 11.10.2007 tekemä päätös K(2007) 4600, jolla hylättiin kantajan vaatimus yrityskeskittymien valvonnasta 20.1.2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 (EUVL L 24, s. 1) 8 artiklan 4 kohdan mukaisen menettelyn aloittamisesta ja väli toimien määräämisestä mainitun asetuksen 8 artiklan 5 kohdan perusteella.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Aer Lingus Group plc vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan komission ja Ryanair Holdings plc:n oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien väli toimia koskevasta menettelystä aiheutuneet kulut.

(¹) EUVL C 8, 12.1.2008.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 1.7.2010 — Italia v. komissio

(Asia T-53/08) (¹)

(Valtiontuet — Vahingonkorvaus julkisen edun nimissä suoritettujen pakkolunastuksen vuoksi — Sähkötoimituksiin sovellettavan alennettujen tariffien soveltamisajan jatkaminen — Päätös, jossa tuki todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi — Edun käsite — Kontradiktorinen periaate)

(2010/C 221/57)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Italian tasavalta (asiamies: avvocato dello Stato S. Fiorentino)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Giolito ja G. Conte)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kumota komission 20.11.2007 tekemä päätös 2008/408/EY, joka koskee valtiontukea C 36/A/06 (ex NN 38/06), jonka Italia on pannut täytäntöön ThyssenKruppin, Cementirin ja Nuova Terni Industrie Chimichen hyväksi (EUVL L 144, s. 37).

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *Italian tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EUVL C 79, 29.3.2008.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 1.7.2010 — ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni v. komissio

(Asia T-62/08) (¹)

(Valtiontuet — Vahingonkorvaus julkisen edun nimissä suoritettujen pakkolunastuksen vuoksi — Sähkötoimituksiin sovellettavan alennettujen tariffien soveltamisajan jatkaminen — Päätös, jossa tuki todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi ja määrätään perimään se takaisin — Edun käsite — Luottamuksensuojan periaate — Tuen täytäntöönpano)

(2010/C 221/58)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni SpA (Terni, Italia) (edustajat: asianajajat T. Salonico, G. Pellegrino, G. Pellegrino ja G. Barone)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Giolito ja G. Conte)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kumota komission 20.11.2007 tekemä päätös 2008/408/EY (EUVL L 144, s. 37), joka koskee valtiontukea C 36/A/06 (ex NN 38/06), jonka Italia on pannut täytäntöön ThyssenKruppin, Cementirin ja Nuova Terni Industrie Chimiche hyväksi (EUVL L 144, s. 37).

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni SpA velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EUVL C 92, 12.4.2008.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 1.7.2010 — Cementir Italia v. komissio

(Asia T-63/08) (¹)

(Valtiontuet — Korvaus yleisestä tarpeesta johtuvasta pakkolunastuksesta — Suosituimmustariffin voimassaolon jatkaminen sähkön toimituksessa — Päätös, jossa tuki todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi ja määrätään perimään se takaisin — Edun käsite — Luottamuksensuojan periaate — Tuen myöntäminen)

(2010/C 221/59)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Cementir Italia Srl (Rooma, Italia) (edustajat: asianajajat T. Salonico, G. Pellegrino, G. Pellegrino ja G. Barone)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Giolito ja G. Conte)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus komission 20.11.2007 tekemän päätöksen 2008/408/EY, joka koskee Italian yrityksille ThyssenKrupp, Cementir ja Nuova Terni Industrie Chimiche myöntämää valtiontukea C 36/A/06 (ex NN 38/06) (EUVL L 144, s. 37), kumoamiseksi.

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *Cementir Italia Srl velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EUVL C 92, 12.4.2008.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 1.7.2010 — Nuova Terni Industrie Chimiche v. komissio

(Asia T-64/08) ⁽¹⁾

(Valtiontuet — Vahingonkorvaus julkisen edun nimissä suoritettujen pakkolunastuksen vuoksi — Sähkötoimituksiin sovellettavan alennettujen tariffien soveltamisajan jatkaminen — Päätös, jossa tuki todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi ja jossa vaaditaan sen takaisinperimistä — Edun käsite — Luottamuksensuojan periaate — Tuen täytäntöönpano)

(2010/C 221/60)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Nuova Terni Industrie Chimiche SpA (Milano, Italia)
(edustajat: asianajajat T. Salonico, G. Pellegrino, G. Pellegrino ja G. Barone)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Giolito ja G. Conte)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus valtiontuesta C 36/A/06 (ex NN 38/06), jota Italia on myöntänyt yrityksille ThyssenKrupp, Cementir ja Nuova Terni Industrie Chimiche 20.11.2007 tehdyn komission päätöksen 2008/408/EY (EUVL L 144, s. 37) kumoamisesta

Tuomiolauselma

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Nuova Terni Industrie Chimiche SpA veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 92, 12.4.2008.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 2.7.2010 — Kerstens v. komissio

(Asia T-266/08 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Henkilöstö — Virkamiehet — Asemapaikan vaihtaminen — Henkilöstösääntöjen 7 artikla — Yksikön etu — Tosiseikkojen ja selvitysaineiston ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla — Virkamiestuomioistuimen perusteluvelvollisuus — Puolustautumisoikeudet)

(2010/C 221/61)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Petrus Kerstens (Overijse, Belgia) (edustaja: asianajaja C. Mourato)

Valittajan vastapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: K. Herrmann ja M. G. Berscheid)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus, joka on tehty Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa F-119/06, Kerstens vastaan komissio, 8.5.2008 antamasta tuomiosta (ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa) ja jossa vaaditaan mainitun tuomion kumoamista

Tuomiolauselma

- 1) *Valitus hylätään.*
- 2) *Petrus Kerstens vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja hänet veloitetaan korvaamaan komissiolle tässä asiassa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 247, 27.9.2008.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 1.7.2010 — BNP Paribas ja BNL v. komissio

(Asia T-335/08) ⁽¹⁾

(Valtiontuet — Italian viranomaisten tiettyjen uudelleenjärjestelyjen pankkien osalta toteuttamat toimenpiteet — Omaisuusserien verotusarvojen täsmäytysjärjestelmä — Päätös, jolla tukijärjestelmä todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi ja jolla määrätään tuen takaisinperimisestä — Kumoamiskanne — Toimi koskee kantajaa erikseen — Tutkittavaksi ottaminen — Valtiontuen käsite — Etu — Valikoivuus — Perusteluvollisuus)

(2010/C 221/62)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: BNP Paribas (Pariisi, Ranska) ja Banca Nazionale del Lavoro SpA (BNL) (Rooma, Italia) (edustajat: asianajajat R. Silvestri, G. Escalar ja M. Todino)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: V. Di Bucci ja E. Righini)

Oikeudenkäynnin kohde

Valtiontuesta C 15/07 (aiempi NN 20/07), jota Italia on myöntänyt verokannustimina tietyille uudelleenjärjestelyn kohteena olleille luottolaitoksille, 11.3.2008 tehdyn komission päätöksen 2008/711/EY (EUVL L 237, s. 70) kumoamisvaatimus

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) BNP Paribas ja Banca Nazionale del Lavoro SpA (BNL) velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 272, 25.10.2008.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.6.2010 — Matratzen Concord v. SMHV — Barranco Schnitzler ja Barranco Rodriguez (MATRATZEN CONCORD)

(Asia T-351/08) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuvio-merkin MATRATZEN CONCORD rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen sanamerkki MATRATZEN — Suhteellinen hylkäysperuste — Aikaisemman tavaramerkin käytöstä esitetty näyttö — Perusteluvollisuus — Asetuksen (EY) N:o 40/94 73 artikla (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 75 artikla)

(2010/C 221/63)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Matratzen Concord GmbH (Köln, Saksa) (edustaja: asianajaja J. Albrecht)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: G. Schneider)

Vastapuolet valituslautakunnassa ja väliintulijat unionin yleisessä tuomioistuimessa: Pablo Barranco Schnitzler ja Mariano Barranco Rodriguez (Sant Just Desvern, Espanja)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n toisen valituslautakunnan 30.5.2008 tekemästä päätöksestä (asia R 1034/2007-2), joka koskee yhtäältä Pablo Barranco Schnitzlerin ja Mariano Barranco Rodriguezin ja toisaalta Matratzen Concord GmbH:n välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselma

1) Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) toisen valituslautakunnan 30.5.2008 tekemä päätös (asia R 1034/2007-2) kumotaan.

2) SMHV velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 285, 8.11.2008.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 25.6.2010 — MIP Metro v. SMHV — CBT Comunicación Multimedia (Metromeet)

(Asia T-407/08) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuvimerkin Metromeet rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen sanamerkki meeting metro — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2010/C 221/64)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Saksa) (edustajat: asianajajat J.-C. Plate ja R. Kaase)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: S. Schöffner)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa: CBT Comunicación Multimedia, SL, (Getxo, Espanja)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 12.6.2008 tekemästä päätöksestä (asia R 387/2007-1), joka koskee MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG:n ja CBT Comunicación Multimedia, SL:n välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselma

1) Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ensimmäisen valituslautakunnan 12.6.2008 tekemä päätös (asia R 387/2007-1), joka koskee MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG:n ja CBT Comunicación Multimedia, SL:n välistä väitemenettelyä, kumotaan.

2) SMHV veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 327, 20.12.2008.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 2.7.2010 — Lafili v. komissio

(Asia T-485/08 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Henkilöstö — Virkamiehet — Tutkittavaksi ottaminen — Ensimmäisessä oikeusasteessa hävinneen asianosaisen käsite — Ylennys — Palkkaluokan ja palkkatason määrittäminen — Korjauskerroin, joka on suurempi kuin yksi — Muuntaminen ikälisäksi — Henkilöstösääntöjen liitteessä XIII oleva 7 artikla)

(2010/C 221/65)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Paul Lafili (Genk, Belgia) (edustaja: asianajaja L. Levi)

Valittajan vastapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Currall, H. Krämer ja K. Herrmann)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus, joka on tehty Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa F-22/07, Lafili vastaan komissio, 4.9.2008 antamasta tuomiosta (ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa) ja jossa vaaditaan mainitun tuomion kumoamista

Tuomiolauselma

1) Valitus hylätään.

2) Paul Lafili vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan komissiolle tässä asiassa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 19, 24.1.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.7.2010 — mPAY24 v. SMHV — Ultra (M PAY)

(Asia T-557/08) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väittemenettely — Hakemus kuvimerkin M PAY rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi yhteisön sanamerkki ja kansallinen sanamerkki MPAY24 — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2010/C 221/66)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: mPAY24 GmbH (Wien, Itävalta) (edustaja: asianajaja H-G. Zeiner)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: A. Folliard-Monguiral)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa: Ultra d.o.o. Proizvodnja elektronskih naprav (Zagorje ob Savi, Slovenia)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 30.9.2010 tekemästä päätöksestä (asia R 221/2007-1), joka koskee mPAY24 GmbH:n ja Ultra d.o.o. Proizvodnja elektronskih napravin välistä väittemenettelyä.

Tuomiolauselma

1) Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ensimmäisen valituslautakunnan 30.9.2008 (asia R 221/2007-1) tekemä päätös kumotaan siltä osin kuin siinä hylättiin mPAY24 GmbH:n esittämä väite.

2) SMHV veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 55, 7.3.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 1.7.2010 — M6 ja TF1v. komissio

(Yhdistetyt asiat T-568/08 ja T-573/08) ⁽¹⁾

(Valtiontuet — Julkinen yleisradiopalvelu — Ranskan tasavallan France Télévisionsin hyväksi suunnittelema tuki — 150 miljoonan euron pääomasijoitus — Päätös olla vastustamatta tukea — Yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvä palvelu — Suhteellisuusarvointi — Vakavien vaikeuksien puuttuminen)

(2010/C 221/67)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Métropole télévision (M6) (Neuilly-sur-Seine, Ranska) (edustajat: asianajajat O. Freget, N. Chahid Nourai, R. Lazerges ja M. Potel) ja Télévision française 1 SA (TF1) (Boulogne-Billancourt, Ranska) (edustajat: asianajajat J. P. Hordies ja C. Smits)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: B. Stromsky ja B. Martenczuk)

Väliintulija, joka tukee kantajien vaatimuksia: Canal + (Issy-les-Moulineaux, Ranska) (edustaja: asianajaja E. Guillaume)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Ranskan tasavalta (asiamiehet: aluksi G. de Bergues ja A. L. Vendrolini, sittemmin G. de Bergues ja L. Butel) ja France Télévisions (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajajat J. P. Gunther, D. Tayar, A. Giraud ja S. Snoeck)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kumota 16.7.2008 tehty komission päätös K(2008) 3506 lopullinen, joka koskee Ranskan tasavallan suunnitelmaa myöntää 150 miljoonan euron suuruinen pääomasijoitus France Télévisions SA:lle, ja pyyntö siitä, että komissio veloitetaan aloittamaan muodollinen tutkintamenettely

Tuomiolauselma

1) Kanteet hylätään.

2) Métropole télévision (M6) vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan asiassa T-568/08, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission ja France Télévisionsin oikeudenkäyntikulut tässä asiassa.

3) *Télévision française 1 SA (TF1) vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan asiassa T-573/08, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission ja France Télévisionsin oikeudenkäyntikulut tässä asiassa.*

4) *Ranskan tasavalta ja Canal + vastaavat kukin omista oikeudenkäyntikuluistaan asioissa T-568/08 ja T-573/08.*

(¹) EUVL C 55, 7.3.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.7.2010 — komissio v. Antiche Terre

(Asia T-51/09) (¹)

(Välityslauseke — Ohjelma energiateknologian edistämisestä Euroopassa (Thermie) — Sopimus, joka koskee hanketta sellaisen laitoksen perustamisesta Umbertideen (Italia), joka tuottaa sähköenergiaa innovatiivisen agrometsätaloudesta peräisin olevan biomassan polttoprosessin avulla — Sopimuksen täytäntöönpanoon liittyvien ehtojen huomattava muutos — Irtisanominen — Maksettujen summien palauttaminen — Korot)

(2010/C 221/68)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: V. Joris avustajanaan asianajaja A. dal Ferro)

Vastaaja: Antiche Terre Soc. coop. rl Società Agricola Cooperativa (Arezzo, Italia) (edustajat: asianajajat L. Defalque ja P. Van Leynseele)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jonka komissio on nostanut EY 238 artiklan nojalla ja jolla se vaatii Antiche Terre:n velvoittamista palauttamaan ne summat jotka komissio on maksanut sen ja kolmen yhtiön, joista Antiche Terre on yksi, 23.12.1996 Thermie-ohjelman puitteissa tehdyn BM/188/96-sopimuksen nojalla.

Tuomiolauselma

1) *Antiche Terre Soc. coop. rl Società Agricola Cooperativa veloitetaan maksamaan Euroopan komissiolle 479 332,40 euron suu-*

ruinen summa Italian lainsäädännön mukaisine viivästyskorkoineen 4.1.2004 lukien siihen asti, kunnes summa on maksettu kokonaisuudessaan, vähennettynä 461 979 eurolla, jonka summan komissio on 25.1.2005 saanut takaisin realisoimalla sen hyväksi asetetun pankkitakauksen.

2) *Kanne hylätään muilta osin.*

3) *Antiche Terre veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EUVL C 82, 4.4.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.7.2010 — Herhof v. SMHV — Stabilator (stabilator)

(Asia T-60/09) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuvimerkin stabilator rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi yhteisön sanamerkki STABILAT — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaaran puuttuminen — Tavaroiden ja palvelujen samankaltaisuuden puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2010/C 221/69)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Herhof-Verwaltungsgesellschaft mbH (Solms, Saksa) (edustajat: asianajajat A. Zinnecker ja T. Bösling)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: G. Schneider)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Stabilator sp. z o.o. (Gdynia, Puola) (edustajat: asianajaja M. Kacprzak)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n neljännen valituslautakunnan 16.12.2008 tekemästä päätöksestä (asiat R 483/2008-4 ja R 705/2008-4), joka liittyy Herhof-Verwaltungsgesellschaft mbH:n ja Stabilator sp. z o.o:n väliseen väitemenettelyyn.

Tuomiolauselma

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Herhof-Verwaltungsgesellschaft mbH velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EUVL C 102, 1.5.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.7.2010 — Valigeria Roncato v. SMHV — Roncato (CARLO RONCATO)

(Asia T-124/09) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin CARLO RONCATO rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Rekisteröimätön kansallinen kuviomerkki RV RONCATO ja rekisteröimätön kansallinen sanamerkki RONCATO — Aikaisempi kansallinen kuviomerkki RV RONCATO ja aikaisempi kansallinen sanamerkki RONCATO — Vaaraa aikaisempien tavaramerkkien erottamiskyvyn tai maineen epäoikeudenmukaisesta hyväksikäytöstä ei ole — Perusteltu syy haetun tavaramerkin käyttämiselle — Suhteelliset hylkäysperusteet — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 4 ja 5 kohta (joista on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 4 ja 5 kohta))

(2010/C 221/70)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Valigeria Roncato SpA (Campodarsego, Italia) (edustajat: asianajajat P. Perani ja P. Pozzi)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: P. Bullock)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Roncato Srl (Campodarsego) (edustajat: asianajajat M. Cartella ja M. Fazzini)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 23.1.2009 tekemästä päätöksestä (asiat R 237/2008-1 ja R 236/2008-1), joka koskee Valigeria Roncato SpA:n ja Roncato Srl:n välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselma

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Valigeria Roncato SpA velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EUVL C 129, 6.6.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 9.6.2010 — BASF Plant Science ym. v. komissio

(Asia T-293/08) (¹)

(Lainsäädännön lähentäminen — Geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellinen levittäminen ympäristöön — Markkinoille saattamista koskevaa lupaa koskeva menettely — Päätöksen tekemisen laiminlyönti — Laiminlyöntikanne — Riidan kohde on menettänyt merkityksensä — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2010/C 221/71)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: BASF Plant Science GmbH (Ludwigshafen, Saksa), Plant Science Sweden AB (Svalöv, Ruotsi), Amylogene HB (Svalöv) ja BASF Plant Science Co. GmbH, aikaisemmin BASF Plant Science Holding GmbH (Ludwigshafen) (edustajat: asianajajat D. Waelbroeck ja U. Zinsmeister ja solicitor D. Slater)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: C. O'Reilly ja M. C. Zadra)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Tanskan kuningaskunta (asiamiehet: J. Bering Liisberg ja R. Holdgaard)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jolla yleistä tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että komissio ei ole noudattanut geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY kumoamisesta 12.3.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY (EYVL L 106, s. 1) 18 artiklan 1 kohdan ja menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28.6.1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY (EYVL L 184, s. 23) 5 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole tehnyt päätöstä pyynnöstä, joka koski lupaa geneettisesti muunnetun perunan (Amflora-perunan) markkinoille saattamiseksi.

Määräysosa

1) *Lausunnon antaminen tästä kanteesta raukeaa.*

2) *Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EUVL C 272, 25.10.2008.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 29.6.2010 — Mauerhofer v. komissio

(Asia T-515/08) (¹)

(Rinnakkainen puitesopimus ”Komissio 2007” — Asiantuntijoiden palkkaaminen sellaisten toimien yhteydessä, jotka liittyvät kolmansille maille myönnettävään tukeen — Asiantuntijatehtävät — Komission toimenpide, joka koskee laskutettujen työpäivien lukumäärää — Kumoamiskanne — Kannekelpoisen toimen puuttuminen — Tutkimatta jättäminen — Vahingonkorvauskanne — Syy-yhteys — Selvästi täysin perusteeton kanne)

(2010/C 221/72)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Volker Mauerhofer (Wien, Itävalta) (edustaja: asianajaja J. Schartmüller)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamies: S. Boelaert)

Oikeudenkäynnin kohde

Yhtäältä komission 9.9.2008 antaman hallinnollisen määräyksen, jolla muutettiin sen ja Bosnia-Hertsegovinassa toteutetun hankkeen ”Value Chain Mapping Analysis” puitesopimuksen sopimuspuolen välillä tehtyä erityistä sopimusta 2007/146271 ja alennettiin kantajan hänet edellä mainittuun sopimuspuoleen yhdistäneen sopimuksen nojalla suorittamien työpäivien, jotka tämä jälkimmäinen saattoi laskuttaa komissiolta, lukumäärää, kumoamisvaatimus sekä toisaalta vahingonkorvausvaatimus.

Määräysosa

1) *Kanne hylätään.*

2) *Volker Mauerhofer veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EUVL C 44, 21.2.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 16.6.2010 — Biocaps v. komissio

(Asia T-24/09) (¹)

(Kilpailu — Hallinnollinen menettely — Tarkastusta koskeva päätös — Asetuksen (EY) N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohta — Päätöksen vastaanottajan olemassaolo — Selvästi täysin perusteeton kanne)

(2010/C 221/73)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Biocaps (Orsay, Ranska) (edustajat: asianajajat Y.-R. Guillou, H. Speyart van Woerden ja T. Verstraeten)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Bouquet ja É. Gippini Fournier)

Oikeudenkäynnin kohde

Komission 29.10.2008 asiassa COMP/39510 tekemän päätöksen K(2008) 6524, jolla tämä määräsi [EY] 81 ja [EY] 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 (EYVL L 1, s.1) 20 artiklan 4 kohdan nojalla Laboratoire Champagnat Desmoulin Philippakis ja kaikki sen välittömästi tai välillisesti omistamat yksiköt alistumaan tarkastukseen, kumoaminen

Määräysosa

1) *Kanne hylätään selvästi täysin perusteettomana.*

2) *Biocaps vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EUVL C 55, 7.3.2009.

**Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 21.6.2010 —
Meister v. SMHV**

(Asia T-284/09 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Henkilöstö — Virkamiehet — Arviointi — Arviointikertomusten vahvistaminen myöhässä — Kanteen kohde ensimmäisessä oikeusasteessa — Oikaisuvaatimukseen vastaaminen myöhässä — Valitus, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja joka on osittain selvästi perusteeton)

(2010/C 221/74)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Herbert Meister (Muchamiel, Espanja) (edustaja: asianajaja H.-J. Zimmermann)

Valittajan vastapuoli: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehet: I. de Medrano Caballero ja G. Faedo, avustajinaan asianajajat D. Waelbroeck ja E. Winter)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) yhdistetyissä asioissa F-138/06 ja F-37/08, Meister v. SMHV, 18.5.2009 antamasta tuomiosta (ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa), jolla vaaditaan tämän tuomion kumoamista.

Määräysosa

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Herbert Meister vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja hänet veloitetaan korvaamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) oikeudenkäyntikulut tässä oikeusasteessa.

⁽¹⁾ EUVL C 244, 10.10.2009.

**Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 17.6.2010 —
Jurašinović v. neuvosto**

(Asia T-359/09) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Kninin alueella (Kroatia) toimivien Euroopan unionin tarkkailijoiden selonteot — Väliaikainen toimenpide — Tutkimatta jättäminen — Oikeuden tutustua asiakirjoihin implisiittinen epääminen — Oikeussuojan tarve — Nimenomainen päätös tehty kanteen nostamisen jälkeen — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2010/C 221/75)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Ivan Jurašinović (Angers, Ranska) (edustaja: asianajaja A. Beguin)

Vastaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: C. Fekete ja K. Zieleškiewicz)

Oikeudenkäynnin kohde

Unionin yleistä tuomioistuinta vaaditaan yhtäältä kumoamaan 17.6.2009 tehty Euroopan unionin neuvoston päätös, jolla kantajalta evättiin oikeus saada tutustua Kroatiaassa, Kninin alueella toimivien Euroopan unionin tarkkailijoiden selontekoihin, jotka koskevat ajanjaksoa 1.8.–31.8.1995, ja ”ECMM RC Knin Log Reports” asiakirjoihin sekä uudistettua hakemusta seuranneeseen implisiittiseen päätökseen evätä oikeus saada tutustua asiakirjoihin, ja toisaalta neuvoston velvoittaminen antamaan kantajalle oikeus tutustua vaatimuksen kohteena oleviin asiakirjoihin sähköisessä muodossa.

Määräysosa

- 1) Lausunnon antaminen siinä kanteessa esitetystä vaatimuksista, jonka Ivan Jurašinović on nostanut Euroopan unionin neuvoston tekemästä implisiittisestä päätöksestä evätä hänen uudistettu hakemuksensa oikeudesta saada tutustua Kroatiaassa, Kninin alueella toimivien Euroopan unionin tarkkailijoiden selontekoihin, jotka koskevat ajanjaksoa 1.8.–31.8.1995, ja ”ECMM RC Knin Log Reports” asiakirjoihin, raukeaa.
- 2) Kanne jätetään tutkimatta muilta osin.
- 3) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 267, 7.11.2009.

**Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys
30.6.2010 — Victoria Sánchez v. parlamentti ja komissio**

(Asia T-61/10 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Väliotoimihakemus — Muotovaatimusten noudattamatta jättäminen — Tutkimatta jättäminen)

(2010/C 221/76)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Fernando Marcelino Victoria Sánchez (Sévilla, Espanja)
(edustajat: aluksi asianajaja N. Domínguez Varela, sittemmin asianajaja P. Suarez Plácido)

Vastaajat: Euroopan parlamentti (asiamiehet: N. Lorenz, N. Görnitz ja P. López-Carceller) ja Euroopan komissio (asiamiehet: L. Lozano Palacios ja I. Martínez del Peral)

Oikeudenkäynnin kohde

Väliotoimihakemus, jolla vaaditaan kantajan ruumiillisen koskemattomuuden ja hänen, sekä muiden mahdollisesti kärsivien Euroopan kansalaisten, perusoikeuksien turvaamista.

Määräysosa

- 1) Väliotoimihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

**Valitus, jonka Y on tehnyt 21.5.2010
virkamiestuuomioistuimen asiassa F-29/08, Y v. komissio,
7.10.2009 antamasta tuomiosta**

(Asia T-493/09 P)

(2010/C 221/77)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Y (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja J. Van Rossum)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Virkamiestuuomioistuimen asiassa F-29/08, Y v. komissio, 7.10.2009 antama se tuomio on kumottava, jolla hylättiin valittajan nostama kanne
- se 24.5.2007 tehty päätös, jolla valittaja irtisanottiin, on kumottava
- komissio on veloitettava maksamaan valittajalle palkka, jota hänelle olisi edelleen maksettu, ellei hänen sopimustaan olisi ennenaikaisesti irtisanottu, sekä kaikki korvaukset, joita valittaja voi vaatia
- komissio on veloitettava maksamaan valittajalle korvauksena 500 000 euroa hänelle aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä, ja
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Nyt esillä olevalla valituksella valittaja vaatii virkamiestuuomioistuimen asiassa F-29/08 7.10.2009 antaman sen tuomion kumoamista, jolla hylättiin kanne, jolla valittaja vaati yhtäältä valittajan irtisanomisesta tehdyn komission päätöksen kumoamista ja toisaalta vahingonkorvausta.

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa siihen, että virkamiestuuomioistuin teki oikeudellisia virheitä, kun se

- katsoi, ettei komissiolla ollut velvollisuutta kuulla arviointikomiteaa, vaikka sopimussuhteisten toimihenkilöiden palvelukseen ottamisenmenettelyitä ja työsuhdetta koskevista yleisistä täytäntöönpanosäännöksistä 7.4.2004 tehdystä komission päätöksessä asetetaan tällainen kuulemisvelvollisuus
- katsoi, että valittaja oli irtisanottu laillisesti, vaikka hän ei voinut esittää huomautuksia arviointikomitean lausunnosta, jota hänelle ei ollut toimitettu

- totesi, ettei sillä, että valittajalle ei toimitettu arviointikomitean lausuntoa, loukattu hänen puolustautumisoikeuksiaan
- katsoi, ettei irtisanomisesta tehty päätös perustunut arviointikomitean lausuntoon, vaikka tämä lausunto oli nimenomaisesti mainittu irtisanomisesta tehdyn päätöksen perusteluissa
- katsoi, että toimielin teki päätöksensä ainoastaan valittajan koeaikaa koskevassa kertomuksessa mainittujen väitteiden ja tosiseikkojen perustella, vaikka tämän päätöksen sanamuodosta käy ilmi, että se perustuu passiivista korruptiota koskeviin väitteisiin liittyviin seikkoihin
- katsoi, että irtisanomisesta tehty päätös oli laillinen, vaikka se perustui väitteisiin ja tosiseikkoihin, jotka olivat tapahtuneet ennen valittajan ottamista palvelukseen sopimusuhteisena toimihenkilönä, ja
- katsoi, että irtisanomisesta tehty päätös ei ollut kurinpidollinen seuraamus, vaikka niiden laiminlyöntien johdosta, joihin valittajan väitetään syyllistyneen, aloitettiin kurinpidollinen menettely, joka koski samoja tosiseikkoja ja menettelyä kuin ne, joihin on vedottu irtisanomisesta tehdyn päätöksen perustelemiseksi.

Kanne 27.5.2010 — Werner Danzeisen v. Euroopan komissio

(Asia T-242/10)

(2010/C 221/78)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Werner Danzeisen (Eichstetten, Saksa) (edustaja: H. Schmidt)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Komission asetus (EU) N:o 271/2010 on kumottava siltä osin kuin siinä on muutettu asetusta N:o 889/2008 siltä osin, että sen liitteessä XI olevan A jakson 9 kohdassa sää-

detään EU:n luomutunnuksen osalta 57 artiklassa pakottavasti laissa, että sen käytössä ”on noudatettava sääntöjä”, jotka johtuvat ”sen rekisteröimisestä Beneluxin teollisoikeuksien virastossa”, erityisesti siltä osin kuin näiden (yhteismerkin käyttömääräysten) sääntöjen

- 2 artiklan 4 kohdassa määrätään, että kukaan, ei myöskään kantaja voi käyttää EU:n luomutunnusta ”without empowerment from the bodies designed or recognised in accordance with the Community regulations”, eli ilman unionin säännösten mukaan nimitetyn ja niiden mukaisesti tunnustetun tarkastusviranomaisen tai -laitoksen antamaa lupaa EU:n luomutunnuksen käyttöön

- 4 artiklassa määrätään vastuun poissuljennasta siten, että Euroopan unioni ei takaa, että EU:n luomutunnusta saadaan käyttää Euroopan unionissa lukuun ottamatta Euroopan unionin omaa oikeudellista identiteettiä ja sen oikeutta EU:n luomutunnukseen ”except to the extent of its corporate existence and of its underlying entitlement to the organic farming mark”, eli Euroopan unionin vastuu on rajoitettu koskemaan ainoastaan Euroopan unionin oikeudellista olemassaoloa ja sitä, että Euroopan unionilla oli oikeus merkin rekisteröintiin

- 7 artiklan 2 kohdan 2 alakohdassa määrätään, että EU:luomutunnuksen käytöstä ja hallinnoimisesta annettujen yhteismerkin käyttömääräysten ohella voi olla samanaikaisesti olemassa Euroopan unionin ja kansallisen oikeuden säännöksiä, mutta että EU:n luomutunnuksen käyttöä koskevassa konfliktitilanteessa merkin käyttömääräyksillä on etusija ja niitä on sovellettava, että siten ”that in case of conflict concerning the use of the organic farming mark, the provisions of the present regulations on use and management” on sovellettava tämän säännön määräyksiä ja muiden sääntöjen, erityisesti asetuksessa (EU) N:o 271/2010 säädettyjen sääntöjen on väistyttävä,

- 9 artiklan 3 kohdassa säädetään, että EU:n luomutunnusta ei saada käyttää millään sellaisella tavalla, joka on arvoa alentava tai kriittinen Euroopan unionin tai Beneluxin teollisoikeuksien virastossa tapahtuneesta rekisteröimisestä johtuvien yhteismerkin käyttömääräysten osalta

- 12 artiklan 1 kohdassa määrätään, että Euroopan unioni pidättää itsellään oikeuden tarkastaa suoraan sellaiset tuotteet ja mainosmateriaalin, joissa on EU:n luomutunnus, ja vaatii niistä säännöllisesti käyttöä koskevia näytteitä

- 15 artiklan 1 kohdassa määrätään, että yhteismerkin käyttömääräysten tulkinta varataan Euroopan unionille ja siten sen lailliselle edustajalle Euroopan komissiolle, ja Euroopan unionin tuomioistuimella ei ole täten toimivaltaa niiden tulkinnan osalta
- 15 artiklan 2 kohdassa määrätään, että EU:n luomutunnuksen käyttöön ja hallinnointiin sovelletaan Belgian oikeutta
- vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa asetuksen (EY) N:o 889/2008 ⁽¹⁾ liitteen XI, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EU) N:o 271/2010 ⁽²⁾.

Kantaja esittää kanteensa tueksi ensinnäkin, että asiassa on riikottu SEUT 297 artiklan 1 kohdan kolmatta alakohdtaa, koska asetuksen N:o 889/2008 liitteessä XI olevan A osan 9 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 271/2010, viitataan yhteismerkin käyttömääräyksiin, jotka komissio on vahvistanut Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnuksen rekisteröimisen yhteydessä Beneluxin teollisoikeuksien virastossa, eikä näitä yhteismerkin käyttömääräyksiä ole julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä, vaikka niillä on viittauksen seurauksena sama sitova vaikutus kuin itse komission antaman asetuksen tekstillä.

Toiseksi kantaja katsoo, että dynaaminen viittaaminen yhteismerkin käyttömääräyksiin antaa komissiolle mahdollisuuden muuttaa asetuksen N:o 271/2010 tosiasiallista merkityssisältöä mielensä mukaan ilman jäsenvaltiota, ja että tällöin kierretään lainsäädäntöjärjestyksessä säädetyn säädöksen legitimitetin edellyttämä jäsenvaltioiden mukanaolo ja hävitetään säädöksen legitimitetti.

Kolmanneksi se arvostelee sitä, että yhteismerkin käyttömääräyksissä määrätään, että kukaan ei saa käyttää Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnusta ilman tarkastusviranomaisen tai -laitoksen antamaa lupaa. Kantajan mukaan tämä ei sovellu yhteen asetuksen (EY) N:o 834/2007 ⁽³⁾ 24 artiklan 2 kohdan ja 25 artiklan 1 kohdan kanssa, koska näissä säännöksissä annettiin luomuvalvotuille yrityksille (ökokontrollierte Betriebe) oikeus käyttää Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnusta asetuksen vaatimukset täyttävien luonnonmukaisten tuotteiden osalta.

Neljänneksi kantaja tuo esiin sen, että yhteismerkin käyttömääräyksissä määrätään Euroopan komission hyväksi tulevasta vas-

tuun poissuljennasta, jolla se vapauttaa itsensä lainvastaisesti virkavelvollisuudestaan välttää myös kantajalle aiheutuvaa vahinkoa.

Viidenneksi kantaja esittää, että yhteismerkin käyttömääräyksissä säädetään, että silloin kun on olemassa samanaikaisesti käyttömääräysten määräyksiä ja Euroopan unionin muiden lainsäädäntötoimien ja kansallisten lakien säädöksiä, konfliktitapauksessa yhteismerkin käyttömääräykset ovat aina ensisijalla, minkä seurauksena unionin oikeuden etusijaa ei noudateta.

Kuudenneksi, yhteismerkin käyttömääräyksissä kielletään käyttämästä Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnusta sillä tavoin, että käyttö vaikuttaa kriittisesti Euroopan unionia koskevaan suhteeseen. Kantajan sananvapautta koskevaa perusoikeutta on tästä syystä rajoitettu mielivaltaisesti ja ilman syytä.

Seitsemänneksi, yhteismerkin käyttömääräyksissä määrätään, että Euroopan komissio voi vaatia Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnuksen käyttäjiltä käyttöä koskevia näytteitä ja tarkastaa ne, jolloin komissiolle annetaan välitön oikeus puuttua yritykseen ja puretaan toimivaltajärjestys, joka koskee suhdetta jäsenvaltioihin.

Kahdeksanneksi kantaja kritikoi sitä, että Euroopan unioni rekisteröi Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnuksen yhteismerkkinä, koska tämä ei sovellu yhteen muun muassa asetuksen N:o 834/2007 kanssa.

Yhdeksänneksi kantajan mukaan sillä, että komissio varaa yhteismerkin käyttömääräysten tulkinnan itselleen, rikotaan sääntöä, jonka mukaan tulkinnan suorittaminen kuuluu yksinomaan unionin tuomioistuimelle.

Lopuksi kantaja pitää mielivaltaisena sitä, että yhteismerkin käyttömääräysten osalta on määrätty sovellettavaksi Belgian oikeutta.

⁽¹⁾ Luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 soveltamista koskevasta yksityiskohtaisista säännöistä luonnonmukaisen tuotannon, merkintöjen ja valvonnan osalta 5.9.2008 annettu komission asetus (EY) N:o 889/2008 (EYVL L 250, s. 1)

⁽²⁾ Neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 soveltamista koskevasta yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 889/2008 muuttamisesta Euroopan unionin luonnonmukaista tuotantoa osoittavan tunnuksen osalta 24.3.2010 annettu komission asetus (EU) N:o 271/2010 (EUVL L 84, s. 19).

⁽³⁾ Luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 2092/91 kumoamisesta 28.6.2007 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 834/2007 (EUVL L 189, s. 1).

Kanne 26.5.2010 — Tsakiris-Mallas v. SMHV — Seven (7Seven Fashion Shoes)

(Asia T-244/10)

(2010/C 221/79)

Kannekirjelmän kieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Tsakiris-Mallas A.E. (Argiroupoli Attikis, Kreikka)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Seven S.p.A (Torino, Italia)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 22.3.2010 asiassa R 1045/2009-2 tekemän päätöksen

— hyväksyy hakemuksen nro 5 445 481 kuviomerkin ”7Seven Fashion Shoes” rekisteröimisestä yhteisön tavaramerkiksi luokkiin 18 ja 25 kuuluvia tavaroita varten

— SMHV ja vastapuoli valituslautakunnassa on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien väite- ja valitusmenettelyistä SMHV:ssä aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: kuviomerkki ”7Seven Fashion Shoes” luokkiin 18 ja 25 kuuluvia tavaroita varten — rekisteröintihakemus nro 5 445 481

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: vastapuoli valituslautakunnassa

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: italialainen kuviomerkki ”7Seven”, jonka rekisteröintinumero on 769 296, luokkiin 14, 16 ja 18 kuuluvia tavaroita varten ja

italialainen kuviomerkki ”Seven”, jonka rekisteröintinumero on 928 116, luokkiin 16 ja 18 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: Väite hylättiin.

Valituslautakunnan ratkaisu: Väiteosaston päätös hylättiin ja luokkaan 18 kuuluvia tavaroita koskeva rekisteröintihakemus hylättiin.

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan a ja b alakohtaa on rikottu, koska valituslautakunta katsoi virheellisesti, että on olemassa sekaannusvaara kyseisten merkkien välillä, minkä lisäksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 65 artiklan 2 kohtaa, luettuna yhdessä 8 artiklan 5 kohdan kanssa, on rikottu, koska valituslautakunta jätti kokonaan tutkimatta, olisiko asiassa tullut soveltaa 8 artiklan 5 kohtaa.

Valitus, jonka Luigi Marcuccio on tehnyt 9.6.2010 virkamiestuomioistuimen asiassa F-102/08, Marcuccio v. komissio, 25.3.2010 antamasta määräyksestä

(Asia T-256/10 P)

(2010/C 221/80)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (edustaja: asianajaja G. Cipressa)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

— valituksen kohteena oleva määräys on joka tapauksessa kuultava

— on todettava, että ensimmäisessä oikeusasteessa nostettu kanne, jota valituksen kohteena oleva määräys koskee, täyttää täysimääräisesti tutkittavaksi ottamista koskevat edellytykset

— valittajan ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät vaatimukset on ensisijaisesti hyväksyttävä kokonaisuudessaan

- vastapuoli on velvoitettava korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut, joita valittajalle on aiheutunut ja tulee aiheutumaan ensimmäisessä oikeusasteessa käydystä menettelystä ja tämän valituksen käsittelystä aiheutuvasta menettelystä
- toissijaisesti asia on palautettava virkamiestuomioistuimen käsiteltäväksi, jotta se ratkaisee asian uudelleen uudessa kokonpanossa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valitus koskee virkamiestuomioistuimen 25.3.2010 antamaa määräystä. Kyseisellä määräyksellä virkamiestuomioistuin jätti osittain tutkimatta tutkittavaksi ottamista koskevien edellytysten ilmeisen puuttumisen perusteella ja osittain hylkäsi oikeudellisesti ilmeisen perusteettomana kanteen, jossa vaadittiin toteamaan alun perin mitättömäksi tai ainakin lainvastaiseksi päätös, jolla komissio kieltäytyi luovuttamasta valittajalle jäljennöksiä valokuvista, jotka oli otettu, kun valittaja muutti pois virkasunnostaan Luandassa (Angola), ja tuhoamaan kaikki kyseiseen muuttoon liittyvät asiakirjat sekä määräämään, että komissio on velvoitettava korvaamaan ne vahingot, joita on aiheutunut siitä, että komissio on suorittanut kyseisen muuton vastoin valittajan tahtoa.

Valittaja vetoaa vaatimustensa tueksi perustelujen täydelliseen puuttumiseen, näytön esittämistä tuomioistuimessa koskevien menettelysääntöjen rikkomiseen, oikeusriidan asianosaisten yhdenvertaisuutta koskevan periaatteen loukkaamiseen, virkamiestuomioistuimen työjärjestyksen 94 artiklan rikkomiseen, komission huolenpitovelvollisuuden laiminlyöntiin valittajaan nähden sekä hyvää hallintoa koskevan velvollisuuden laiminlyöntiin.

Kanne 4.6.2010 — Italia v. komissio

(Asia T-257/10)

(2010/C 221/81)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Italian tasavalta (asiamies: avvocato dello Stato P. Gentili)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- 24.3.2010 tehty komission päätös C(2010) 1711 lopullinen, joka koskee valtiontukea N:o C 4/2003 (ex NN 102/2002), on kumottava
- Euroopan komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Italian tasavalta on nostanut Euroopan unionin yleisessä tuomioistuimessa kanteen valtiontuesta N:o C 4/2003 (ex NN 102/2002) 24.3.2010 tehdystä komission päätöksestä C(2010) 1711 lopullinen, joka on annettu sille tiedoksi 25.3.2010 päivättyllä SG Greffen kirjeellä (2010) D/4224 kirjeellä. Tässä päätöksessä, joka tehtiin yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-494/06 P, komissio v. Italia ja WAM, antaman tuomion jälkeen, jossa hylättiin komission yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen sellaisesta tuomiosta tekemä valitus, jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli hyväksynyt Italian WAMille myöntämästä valtiontuesta N:o C 4/2003 (ex NN 102/2002) tehdystä komission päätöksestä 2006/177/EY Italian ja WAMin nostamat kanteet, katsottiin, että WAM S.p.A:lle korkojen muodossa Italian viennin tukitoimista 1995–2000 annetun lain nro 394/81 nojalla myönnetty tukitoimet ovat yhteismarkkinoille soveltumattomia.

Italian tasavalta esittää kanteensa tueksi seuraavaa:

Ensimmäinen kanneperuste: Asetuksen EY 659/99⁽¹⁾ 4 ja 5 artiklan ja periaatteen ne bis in idem rikkomisen. Tämän osalta on huomattava, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ja yhteisöjen tuomioistuin ovat kumonnet komission kyseistä valtiontuesta vuonna 2004 tekemän aiemman päätöksen kokonaan ja takautuvasti. Tämän takia tuen myöntäminen on hiljaisesti hyväksytty, mikä ilmenee muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta vuonna 2003 tehdystä päätöksestä. Lisäksi on sovellettava periaatetta ne bis in idem.

Toinen kanneperuste: SEUT 108 artiklan 2 ja 3 kohdan rikkomisen ja asetuksen N:o 659/99 4, 6, 7, 10, 13 ja 20 artiklan rikkomisen. Italian tasavallan mukaan uudessa päätöksessä on tutkittu kyseessä oleva tuki kokonaan uudelleen. Päätös olisi pitänyt sen takia tehdä sellaisen muodollisen kontradiktorisen tutkintamenettelyn jälkeen, johon jäsenvaltio ja asianomaiset osapuolet olisivat voineet osallistua.

Kolmas kanneperuste. Oikeusvoiman loukkaaminen. Kantajan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ja yhteisöjen tuomioistuimen antamalla aiempaa tukea koskevilla tuomiolla on saatu aikaan oikeusvoima sen osalta, että tuella ei tuettu vientiä vaan kolmansien maiden markkinoille pääsystä aiheutuvia kustannuksia ja että yleiset viittaukset periaatteisiin, jotka koskevat sisämarkkinoihin suoraan vaikuttavia tukia, eivät riitä sellaisen päätöksen perusteluksi, joka koskee kolmansien maiden markkinoihin välittömästi vaikuttavia määrältään vähäisiä tukia. Komissio on kuitenkin jättänyt uudessa päätöksessään ottamatta huomioon oikeusvoimaisen tuomion ja noudattanut ainoastaan näennäisesti näitä periaatteita.

Neljäs kanneperuste. Kontradiktorisen periaatteen loukkaaminen ja asetuksen EY 659/99 20 artiklan rikkominen. Tutkinnan puutteellisuus. Kantaja täsmentää tämän kohdan osalta, että uusi päätös on tehty käyttämällä tutkimusperusteena tuensajayrityksestä vuonna 2009 tehtyä yliopistolista tutkimusta, jota komissio ei toiminut asianosaisille osapuolille ja josta ei käyty minkäänlaista keskustelua ennen uuden päätöksen tekemistä.

Viides kanneperuste. SEUT 107 artiklan 1 kohdan ja asetuksen (EY) N:o 1998/2006 1 artiklan 1 kohdan d alakohdan ja 2 artiklan rikkominen. Oikeusvoiman loukkaaminen. Kontradiktorinen luonne. Italian tasavallan mukaan kyseiset tuet kuuluvat "de minimis" -tukia koskevan asetuksen N:o 1998/2006 soveltamisalaan, koska niiden määrä on alle 200 000 euroa kolmessa vuodessa. Ne eivät ole tästä syystä valtiontukia, eikä niitä tarvitse ilmoittaa. Tätä asetusta oli sovellettava, koska oikeusvoimaisesti oli todettu, että kyse ei ollut vientituista.

Kuudes kanneperuste: SEUT 107 artiklan 3 kohdan c ja e alakohdan ja asetuksen (EY) N:o 70/2001 4 artiklan 1 ja 2 kohdan rikkominen. Joka tapauksessa kysymys on SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetuista yhteismarkkinoille soveltuvista tuista, koska ne on tarkoitettu edistämään yhteisön yritysten kansainvälistymispyrkimyksiä. Komissio ei ole kuitenkaan tutkinut tätä päätöksessään.

Seitsemäs kanneperuste: Asetuksen (EY) N:o 659/99 14 artiklan rikkominen ja suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen. Joka tapauksessa takaisin perittäväksi määrätyn tuen määrä on laskettu liian suureksi. Tosiasiallinen tuki on yksittäisten rahoituserien maksamispäivänä voimassa olleen viitekoron ja korkotuen välinen erotus, eikä (selvästi aiemman) rahoituksen myöntämisaikana voimassa olleen viitekoron ja edellä mainitun korkotuen välinen erotus.

Italian tasavalta katsoo lopuksi, että asiassa on loukattu perusteluvelvollisuutta ja luottamuksensuojan periaatetta.

(¹) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s.1).

Kanne 7.6.2010 — Microban International ja Microban (Europe) v. komissio

(Asia T-262/10)

(2010/C 221/82)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Microban International Ltd. (Huntersville, Yhdysvallat) ja Microban (Europe) Ltd. (Heath Hayes, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: asianajaja M. S. Rydelski)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— 2,4,4'-trikloori-2'-hydroksidifenyylieetterin jättämisestä sisällyttämättä direktiivissä 2002/72/EY vahvistettuun unionin luetteloon lisäaineista, joita voidaan käyttää elintarvikkeiden kanssa kosketukseen joutuvien muovisten materiaalien ja tarvikkeiden valmistukseen, 19.3.2010 tehty komission päätös nro 2010/169 (EUVL L 75, s. 25) on kumottava ja

— komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vaativat kanteellaan SEUT 263 artiklan nojalla 2,4,4'-trikloori-2'-hydroksidifenyylieetterin jättämisestä sisällyttämättä direktiivissä 2002/72/EY (¹) vahvistettuun unionin luetteloon lisäaineista, joita voidaan käyttää elintarvikkeiden kanssa kosketukseen joutuvien muovisten materiaalien ja tarvikkeiden valmistukseen, 19.3.2010 tehdyn komission päätöksen nro 2010/169 (EUVL L 75, s. 25), joka on tiedoksiannettu numerolla K(2010) 1613, kumoamista.

Kantajat vetoavat vaatimustensa tueksi seuraaviin kanneperusteisiin:

Ensinnäkään riidanalainen päätös ei ole puiteasetuksessa ⁽²⁾ säädetyn hyväksymismenettelyn mukainen, koska päätöksen tekemiselle ei ole asianmukaista oikeusperustaa.

Toiseksi vastaajan tekemä, ainoastaan alkuperäisen hyväksymistä koskevan hakemuksen peruuttamiseen perustuva päätös jättää kyseinen tuote sisällyttämättä unionin luetteloon lisäaineista tekemättä riskinhallintaa koskevaa päätöstä ei ole kyseisen tuotteen hyväksymismenettelyn mukainen.

Kolmanneksi vastaaja on loukannut kantajien perusteltua luotamusta, koska se ei ole antanut mahdollisuutta tulla alkuperäisen hakijan sijaan kyseisen tuotteen osalta.

Lopuksi riidanalaiseen päätökseen johtaneessa menettelyssä ei ole noudatettu unionin oikeuden yleisiä periaatteita, kuten hyvän hallinnon periaatetta, avoimuusperiaatetta ja oikeusvarmuuden periaatetta.

⁽¹⁾ Elintarvikkeiden kanssa kosketukseen joutuvista muovisista tarvikkeista 6.8.2002 annettu komission direktiivi 2002/72/EY (EYVL L 220, s. 18).

⁽²⁾ Elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvista materiaaleista ja tarvikkeista ja direktiivien 80/509/ETY ja 89/109/ETY kumoamisesta 27.10.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1935/2004 (EUVL L 338, s. 4).

Kanne 16.6.2010 — Espanja v. komissio

(Asia T-263/10)

(2010/C 221/83)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Espanjan kuningaskunta (asiamies: valtionasiamies N. Díaz Abad)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— Euroopan komission 8.4.2010 tekemä päätös, jolla keskeytettiin Espanjan 17.12.2009 lähettämän välimaksupyynnön

perusteella suoritettava maksu, on kumottava kannekirjelmän oikeudellisten perusteiden I kohdassa esitettyjen perusteiden vuoksi

— on todettava perustelluksi Euroopan komissiota koskeva koronmaksuvaatimus, joka perustuu välimaksujen viivästymiseen maksujen aiheuttoman keskeyttämisen vuoksi

— komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämä kanne koskee komission päätöstä keskeyttää sellaisen välimaksupyynnön perusteella suoritettavaa maksua koskeva määräaika, jonka Espanja lähetti 17.12.2009. Tämä välimaksupyynnö, joka koskee 2 717 227,26 euron suuruisia summaa, perustuu yhteisön tukeen Euroopan sosiaalirahaston toimenpideohjelman Baleaarien itsehallintoaluetta koskevasta alueellisen kilpailukyvyn ja työllisyyden osiosta (CCI 2007ESO52PO005).

Vaatimustensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin:

— Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä 11.7.2006 annetun neuvoston asetuksen 1083/2006 ⁽¹⁾ 91 artiklan 1 kohdan a alakohdassa on rikottu, koska komissio päätti riidanalaisella päätöksellään keskeyttää Espanjan esittämän välimaksupyynnön perusteella suoritettavan maksun määräajan kulumisen ilman, että kansallisen tai yhteisön tarkastuselimen kertomuksella olisi esitetty näyttöä, joka olisi viitannut huomattaviin puutteisiin hallinto- ja valvontajärjestelmien toiminnassa, ja ilman, että tällaisia puutteita olisi todettu.

— Komission hyväksymää valvontastrategiaa ei ole noudatettu, koska komissio keskeytti mainitun välimaksun suorittamista koskevan määräajan kulumisen sillä perusteella, että järjestelmien kohdistuvan tarkastuksen toimittamatta jättäminen on sen mukaan aiheuttanut strategian toimeenpanon merkittävän viivästymisen, vaikka tämän strategian perusteella Espanjan kuningaskunnalla oli mahdollisuus suorittaa järjestelmien tarkastus 30.6.2010 asti.

— Oikeusvarmuuden periaatetta on loukattu siksi, että komissio on vaatinut Espanjan kuningaskuntaa suorittamaan järjestelmien tarkastus ennen komission itse vahvistamassaan aikataulussa ilmoitettua ajankohtaa, minkä vuoksi Espanjan viranomaiset eivät olleet tietoisia tästä vaatimuksesta.

- Luottamuksensuojan periaatetta on loukattu siksi, että kansalliset viranomaiset ovat toimineet komission strategiansa puitteissa hyväksymien tarkastusaikataulujen mukaisesti, ja aikatauluja on noudatettu ilman, että komissio olisi missään vaiheessa tuonut ilmi havaintojaan tarkastus- ja valvontajärjestelmässä havaitsemistaan puutteista.
- Suhteellisuusperiaatetta on loukattu joka tapauksessa siksi, että komission toteuttama toimenpide on kohtuuton ja ristiriidassa tehokkaan varainhoidon periaatteen kanssa ja siksi, että saman tavoitteen saavuttamiseksi olisi voitu käyttää muita edullisempia oikeudellisia välineitä.
- Lopuksi Espanjan kuningaskunta vaatii viivästyskorjoja maksettavaksi asetuksen 1083/2006 87 artiklan 2 kohdan, asetuksen 1605/2002 ⁽²⁾ 83 artiklan ja komission asetuksen 2342/2002 ⁽³⁾ 106 artiklan 5 kohdan perusteella.

-
- ⁽¹⁾ Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1260/1999 kumoamisesta 11.7.2006 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1083/2006 (EUVL L 210, s. 25).
- ⁽²⁾ Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25.6.2002 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1605/2002 (EYVL L 25, s. 43).
- ⁽³⁾ Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 soveltamissäännöistä 23.12.2002 annettu komission asetus (EY, Euratom) N:o 2342/2002 (EYVL L 357, s. 1).

Kanne 16.6.2010 — Espanja v. komissio

(Asia T-264/10)

(2010/C 221/84)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Espanjan kuningaskunta (asiamies: valtionasiamies N. Díaz Abad)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Euroopan komission 10.5.2010 tekemä päätös, jolla keskeytettiin Espanjan 18.12.2009 lähettämän välimaksupyynnön

perusteella suoritettava maksu, on kumottava kannekirjelmän oikeudellisten perusteiden I kohdassa esitettyjen perusteiden vuoksi

- on todettava perustelluksi Euroopan komissiota koskeva koronmaksuvaatimus, joka perustuu välimaksujen viivästymiseen maksujen aiheuttaman keskeyttämisen vuoksi

- komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämä kanne koskee komission päätöstä keskeyttää sellaisen välimaksupyynnön perusteella suoritettavaa maksua koskeva määräaika, jonka Espanja lähetti 18.12.2009. Tämä välimaksupyyntö, joka koskee 37 320 854,12 euron suuruisia summaa, perustuu yhteisön tukeen Euroopan sosiaalirahaston syrjinnän torjuntaa koskevan toimenpideohjelman Espanjan alueellisen lähentymisen ja kilpailukyyn sekä työllisyyden osiosta (CCI 2007ESO5UPO002).

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin ne, joihin on vedottu asiassa T-263/10, Espanja vastaan komissio.

Kanne 16.6.2010 — Espanja v. komissio

(Asia T-265/10)

(2010/C 221/85)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Espanjan kuningaskunta (asiamies: valtionasiamies N. Díaz Abad)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Euroopan komission 15.4.2010 tekemä päätös, jolla keskeytettiin Espanjan 11.12.2009 lähettämän välimaksupyynnön perusteella suoritettava maksu, on kumottava kannekirjelmän oikeudellisten perusteiden I kohdassa esitettyjen perusteiden vuoksi

— on todettava perustelluksi Euroopan komissiota koskeva koronmaksuvaatimus, joka perustuu välimaksujen viivästymiseen maksujen aiheettoman keskeyttämisen vuoksi

— komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämä kanne koskee komission päätöstä keskeyttää sellaisen välimaksupyynnön perusteella suoritettavaa maksua koskeva määräaika, jonka Espanja lähetti 11.12.2009. Tämä välimaksupyynnö, joka koskee 27 754 408,38 euron suuruista summaa, perustuu yhteisön tukeen Euroopan sosiaalirahaston toimenpideohjelman Galician itsehallintoalueen lähentymisen osiosta (CCI 2007ESO51PO004).

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin ne, joihin on vedottu asiassa T-263/10, Espanja vastaan komissio.

Kanne 16.6.2010 — Espanja v. komissio

(Asia T-266/10)

(2010/C 221/86)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Espanjan kuningaskunta (asiamies: valtionasiamies N. Díaz Abad)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— Euroopan komission 11.5.2010 tekemä päätös, jolla keskeytettiin Espanjan 10.12.2009 lähettämän välimaksupyynnön perusteella suoritettava maksu, on kumottava kannekirjelmän oikeudellisten perusteiden I kohdassa esitettyjen perusteiden vuoksi

— on todettava perustelluksi Euroopan komissiota koskeva koronmaksuvaatimus, joka perustuu välimaksujen viivästymiseen maksujen aiheettoman keskeyttämisen vuoksi

— komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämä kanne koskee komission päätöstä keskeyttää sellaisen välimaksupyynnön perusteella suoritettavaa maksua koskeva määräaika, jonka Espanja lähetti 10.12.2009. Tämä välimaksupyynnö, joka koskee 6 509 540,26 euron suuruista summaa, perustuu yhteisön tukeen Euroopan sosiaalirahaston toimenpideohjelman Baskimaan alueellisen kilpailukyvyn osiosta (CCI 2007ESO52PO010).

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin ne, joihin on vedottu asiassa T-263/10, Espanja vastaan komissio.

Kanne 8.6.2010 — Conceria Kara v. SMHV — Dima (KARRA)

(Asia T-270/10)

(2010/C 221/87)

Kannekirjelmän kieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Conceria Kara Srl (Trezzano sul Naviglio, Italia) (edustaja: asianajaja P. Picciolini)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Dima — Gida Tekstil Deri Insaat Maden Turizm Orman Urünleri Sanayi Ve Ticaret Ltd Sti

Vaatimukset

— on kumottava toisen valituslautakunnan 29.3.2010 tekemä päätös valituksesta, joka koski SMHV:n päätöstä hylätä Conceria Karan esittämä väite yhteisön tavaramerkkiä koskevasta hakemuksesta nro 5 346 457 väitemenettelyn nro B 1 171 453 puitteissa

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: DIMA — TEKSTIL DERI INSAAT MADEN TURIZM ORMAN URÜNLERE SANAYI VE TICARET LTD. STI.

Haettu yhteisön tavaramerkki: sanamerkki "KARRA" luokkiin 3, 9, 18, 20, 24, 25 ja 35 kuuluvia tavaroita ja palveluita varten

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: kantaja

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: italialaiset kuviomerkit "KARA" (nro 765 532 luokkaan 35 kuuluvia tavaroita varten ja nro 761 972 luokkiin 18 ja 25 kuuluvia tavaroita ja palveluita varten), yhteisön kuviomerkki nro 887 810 ("KARA") muun muassa luokkiin 18 ja 25 kuuluvia tavaroita varten sekä italialaisen yhtiön "CONCERIA KARA S.R.L." toiminimi, jonka käyttöön vedotaan niiden samojen tavaroiden ja palveluiden osalta, joita aikaisemmat tavaramerkit koskevat

Väiteosaston ratkaisu: Väite hyväksyttiin osittain.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitus hylättiin.

Kanneperusteet: Perusteluiden puutteellisuus sekä asetuksen 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan virheellinen tulkinta ja soveltaminen

Kanne 16.6.2010 — H v. neuvosto ym

(Asia T-271/10)

(2010/C 221/88)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: H (Catania, Italia) (edustajat: asianajajat C. Mereu ja M. Velardo)

Vastaajat: Euroopan unionin neuvosto, Euroopan komissio ja Euroopan unionin Bosnia ja Hertsegovinassa toteuttama poliisioperaatio (EUPM)

Vaatimukset

— Se 7.4.2010 tehty riidanalainen päätös sekä tarvittaessa 30.4.2010 tehty päätös on kumottava

— vastaajat on veloitettava korvaamaan kantajalle aiheutuneet vahingot, jotka on arvioitu 30 000,00 euron suuruisiksi, ja

— vastaajat on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut kahdeksan prosentin suuruisella korolla korotettuina.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii kanteellaan 7.4.2010 tehdyn Euroopan unionin Bosnia ja Hertsegovinassa toteuttaman poliisioperaation (EUPM) päätöksen sekä tarvittaessa myöhemmän 30.4.2010 tehdyn vahvistamispäätöksen, jossa päätettiin kantajan uudelleensijoittamisesta operaation Sarajevon päämajasta Banja Lukan alueelliseen toimistoon sekä kantajan alentamisesta, kumoamista SEUT 263 artiklan nojalla. Kantaja vaatii lisäksi 30 000,00 euron suuruisista vahingonkorvausta SEUT 340 artiklan nojalla.

Kantaja väittää, että unionin yleisellä tuomioistuimella on toimivalta ratkaista asia virkamiestuomioistuimen asiassa F-53/06, Gualtieri vastaan komissio, 9.10.2006 antaman määräyksen nojalla.

Vaatimustensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin:

Ensimmäiseksi kantaja vetoaa harkintavallan väärinkäyttöön sillä perusteella, ettei uudelleensijoittamiselle ollut objektiivista perustetta.

Toiseksi kantaja väittää, että riidanalaisen päätöksen perustelut ovat puutteelliset, koska Euroopan unionin Bosnia ja Hertsegovinassa toteuttama poliisioperaatio ei osoittanut operatiivisia syitä uudelleensijoittamiselle.

Kolmanneksi on tapahtunut ilmeinen arviointivirhe, koska välitöntä tarvetta syyttäjän sijoittamiselle Banja Lukan alueelliseen toimistoon ei ollut.

Lisäksi Euroopan unionin poliisioperaatiosta (EUPM) Bosnia ja Hertsegovinassa 8.12.2009 tehtyä neuvoston päätöstä N:o 2009/906/YUTP (!) on rikottu, koska operaation johtajalla ei ollut valtuuksia sijoittaa henkilökuntaa uudelleen vaan hän vastasi ainoastaan henkilökunnan päivittäisestä hallinnoinnista.

Lopuksi kantaja vaatii vahingonkorvausta henkisestä ahdistelusta.

Haettu yhteisön tavaramerkki: kuviomerkki "O-LIVE" luokkiin 3 ja 44 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten — yhteisön tavaramerkkihakemus nro 5 715 008

⁽¹⁾ Euroopan unionin poliisioperaatiosta (EUPM) Bosnia ja Hertsegovinassa 8.12.2009 tehty neuvoston päätös 2009/906/YUTP, EUVL L 322, s. 22.

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: kantaja

Kanne 18.6.2010 — Olive Line International v. SMHV — O. International (O-LIVE)

(Asia T-273/10)

(2010/C 221/89)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Olive Line International, S.L. (Madrid, Espanja) (edustaja: asianajaja P. Koch Moreno)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: O. International, S.r.l. (Spoleto, Italia)

Vaatimukset

— Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavamerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan asiassa R 4/2009-4 14.4.2010 tekemä päätös on kumottava

— vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, ja

— vastapuoli valituslautakunnassa on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos siitä tulee väliintulija tässä asiassa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavamerkin hakija: vastapuoli valituslautakunnassa

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: kuviomerkin "Olive Line" yhteisön tavaramerkkirekisteröinti nro 5 086 657 luokkiin 3, 29 ja 30 kuuluvia tavaroita varten; kuviomerkin "Olive Line" espanjalainen tavaramerkkirekisteröinti nro 2 741 533 luokkiin 3, 29 ja 30 kuuluvia tavaroita varten ja sanamerkin "Olive Line" espanjalainen tavaramerkkirekisteröinti nro 2 525 564 luokkaan 3 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen.

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu, koska valituslautakunta katsoi virheellisesti, ettei kyseisten tavaramerkkien välillä ollut sekaannusvaaraa.

Kanne 21.6.2010 — Wesergold Getränkeindustrie v. SMHV — Lidl Stiftung (WESTERN GOLD)

(Asia T-278/10)

(2010/C 221/90)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG (Rinteln, Saksa) (edustajat: Rechtsanwalt P. Goldenbaum, Rechtsanwalt I. Rohr ja Rechtsanwalt T. Melchert)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Saksa)

Vaatimukset

— Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 24.3.2010 asiassa R 770/2009-1 tekemä päätös on kumottava ja

— SMHV on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Lidl Stiftung & Co. KG

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki WESTERN GOLD luokkaan 33 kuuluvia tavaroita varten

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kantaja

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kansallinen ja yhteisön sanamerkki WeserGold luokkiin 29, 31 ja 32 kuuluvia tavaroita varten, kansallinen ja kansainvälinen sanamerkki Wesergold luokkiin 29, 31 ja 32 kuuluvia tavaroita varten ja kansallinen sanamerkki WESERGOLD luokkaan 32 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hyväksyminen ja väitteen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 207/2009⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu, koska vastakkain olevien tavaramerkkien välillä on sekaannusvaara; asetuksen (EY) N:o 207/2009 64 artiklan 1 kohtaa on rikottu, koska valituslautakunta ei ole palauttanut asiaa uudelleen käsiteltäväksi eikä ole tutkinut väitteen perusteltavuutta; lisäksi asetuksen (EY) N:o 207/2009 75 artiklan 2 kohtaa on rikottu, koska kantajan oikeutta tulla kuulluksi on loukattu ja asetuksen (EY) N:o 207/2009 75 artiklan 1 kohtaa on rikottu, koska valituslautakunta ei ole perustellut päätöstään.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetukset (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1).

Kanne 30.6.2010 — Fondation de l'Institut de Recherche Idiap v. komissio

(Asia T-286/10)

(2010/C 221/91)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Fondation de l'Institut de Recherche Idiap (edustaja: asianajaja G. Chapus-Rapin)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— Ensimmäiseksi tälle kanteelle on myönnettävä lykkäävä vaikutus

— ensisijaisesti

— kanne on otettava tutkittavaksi ja

— se on hyväksyttävä

— näin ollen

— Euroopan komission 11.5.2010 tekemä päätös on kumottava

— on todettava, että IDIAPin tutkijoihin, jotka työskentelevät AMIDA, BACS ja DIRAC -ohjelmissa toistaiseksi voimassa olevan sopimuksen perusteella, liittyviin kustannuksiin voidaan myöntää Euroopan unionin ulkoista rahoitusta

— on todettava, ettei IDIAPin tarvitse maksaa takaisin 98 042,45 euroa DIRACin osalta eikä 251 505,76 euroa AMIDAn osalta

— Euroopan komissio on veloitettava korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut, ja

- Euroopan komissio on velvoitettava korvaamaan IDIA-Pin asianajokulut.
- toissijaisesti
- kanne on otettava tutkittavaksi ja
- se on hyväksyttävä.
- näin ollen
- Euroopan komission 11.5.2010 tekemä päätös on kumottava
- Euroopan komissio on velvoitettava tarkastamaan IDIA-Pin toiminta uudelleen ja jonkin toisen elimen kuin Treurevan on toteutettava tarkastus
- Euroopan komissio on velvoitettava korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut, ja
- Euroopan komissio on velvoitettava korvaamaan IDIA-Pin asianajokulut.
- AMIDA, BACS ja DIRAC -sopimusten perustana olevassa mallisopimuksessa ei suljeta toistaiseksi voimassa olevia työsopimuksia avustuskelpoisten kustannusten ulkopuolelle
- tutkijoiden työsopimusten ja AMIDA, BACS ja DIRAC -projektien välinen yhteys on nimenomaisesti mainittu työsopimuksissa
- tutkijoiden työsopimukset on tehty vain projekteja varten, eikä kantajalla ole omia varoja tutkijoille maksamiseksi projektien ulkopuolella
- paras keino tutkijoiden työsuhteen päättämiseksi projektin päättyessä on toistaiseksi voimassa oleva työsopimus, joka voidaan Sveitsin (johon kantaja on sijoittautunut) lainsäädännön nojalla päättää milloin tahansa ilman perusteita lyhyellä irtisanomisajalla.
- komission tulkinta on vastoin vilpittömän mielen sekä luotamuksensuojan periaatteita, koska tätä tulkintaa on vähitellen muutettu, ja
- toissijaisesti tarkastusmenettelyä, josta riidanalaisessa päätöksessä on kyse, rasittaa korjaamiskelvottomat virheet, joiden johdosta päätös on kumottava.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii esillä olevalla välityslausekkeeseen perustuvalla kanteella unionin yleistä tuomioistuinta toteamaan lähinnä, että tutkijoista, joilla on toistaiseksi voimassa oleva työsopimus sellaisiin AMIDA, BACS ja DIRAC -sopimuksiin liittyen, jotka liittyvät tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja esittelyn erityisohjelmiin ”Eurooppalaisen tutkimusalueen integrointi ja luojittaminen” (2002–2006) sekä ”Tietoyhteiskunnan teknologia” (2000–2006), aiheutuneet kustannukset ovat avustuskelpoisia kustannuksia.

Kanteensa tueksi kantaja väittää, että

- Euroopan komission AMIDA, BACS ja DIRAC -sopimuksia koskeva tulkinta, jonka mukaan tutkijoiden toistaiseksi voimassa olevista työsopimuksista aiheutuvat kustannukset ovat tavanomaisia hallintokustannuksia, jotka eivät ole avustuskelpoisia, eivätkä projekteihin liittyviä lisäkustannuksia, on mielivaltainen tai ainakin puutteellisesti perusteltu, koska

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 18.6.2010 — Ecolean Research & Development v. SMHV (CAPS)

(Asia T-452/07) ⁽¹⁾

(2010/C 221/92)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Viidennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 51, 23.2.2008.

**Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 18.6.2010 —
Global Digital Disc v. komissio**

(Asia T-96/08) ⁽¹⁾

(2010/C 221/93)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Kolmannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 107, 26.4.2008.

**Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 16.6.2010 — CPS
Color Group v. SMHV — Fema Farben und Putze
(TEMACOLOR)**

(Asia T-295/08) ⁽¹⁾

(2010/C 221/94)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Seitsemännen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 247, 27.9.2008.

VIRKAMIESTUOMIOISTUIN

Virkamiestuumioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 9.6.2010 — Marcuccio v. komissio

(Asia F-56/09) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Virkamiehet — Vahingonkorvauskanne —
Hallinnon pääsy virkamiehen virka-asuntoon — Kodin ja yksivitysyyden kunnioittaminen)

(2010/C 221/95)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (edustajat: asianajaja G. Cipressa, sittemmin asianajajat G. Cipressa ja L. Mansullo)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Currall ja C. Berardis-Kayser, avustajanaan asianajaja A. Dal Ferro)

Oikeudenkäynnin kohde

Komission sellaisen päätöksen kumoaminen, jolla hylättiin kantajan vaatimus yhtäältä niiden vahinkojen korvaamisesta, joiden on väitetty aiheutuneen siitä, kun komission toimihenkilöt tunkeutuivat hänen Luandassa sijaitsevaan virka-asuntoonsa 8.4.2002, ja toisaalta kopioiden luovuttamisesta niistä valokuvista, jotka otettiin kyseisessä tilanteessa, sekä kaiken kyseiseen tapahtumaan liittyvän asiakirja-aineiston tuhoamisesta.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan komissio veloitetaan maksamaan Luigi Marcucciolle 5 000 euroa.
- 2) Komission 11.9.2008 tekemä päätös kumotaan siltä osin kuin siinä hylätään Luigi Marcuccion 24.4.2008 tekemä hakemus kuvien luovuttamisesta, niiden tuhoamisesta ja tähän tuhoamiseen liittyvien tietojen ilmoittamisesta.
- 3) Muut vaatimukset hylätään.
- 4) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan neljäsosa Luigi Marcuccion oikeudenkäyntikuluista.

- 5) Luigi Marcuccio vastaa kolmesta neljäsosasta omia oikeudenkäyntikulujaan.

⁽¹⁾ EUVL C 205, 29.8.2009, s. 48.

Kanne 11.6.2010 — Kaser v. komissio

(Asia F-45/10)

(2010/C 221/96)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Ferdinand Kaser (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja M. Schober)

Vastaaja: Euroopan komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Ensinnäkin Euroopan komission päätöksen CMS 07/046 kumoaminen, joka koskee kantajan viraltapanoa eläkeoikeuksia vähentämättä 15.8.2009 alkaen ja kaikkien niiden kantajaa koskevien päätösten, jotka on tehty syyskuun 2003 ja viraltapanon välisenä aikana, kumoaminen, ja toiseksi vahingonkorvausvaatimus.

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että virkamiestuumioistuin:

- Kumoo päätöksen CMS 07/046 häirinnän, huonon johtamisen ja kuulluksi tulemisen perusoikeuden väärinkäytön vuoksi
- kumoo kaikki nimittävän viranomaisen syyskuun 2003 ja viraltapanon välisenä aikana tekemät, kantaja koskevat päätökset häirinnän, huonon johtamisen ja kantajan kuulluksi tulemisen perusoikeuden väärinkäytön vuoksi
- mahdollistaa sen, että kantajaa kuullaan henkilöstösääntöjen 7 artiklan 1 kohdan ja 24 artiklan mukaisesti ja viittaa helmikuussa 2008 ja maaliskuussa 2008 jätettyihin anoituksiin

— myöntää kantajalle yhden (1) euron symbolisena korvauksena aineettomasta vahingosta ja tässä valituksessa esitetyllä tavalla aiheutuneesta ammatillisesta vahingosta, ottaen huomioon, että valituksen tavoite ei ole raha vaan kantajan arvon ja ammatillisen maineen tunnustaminen.

Kanne 18.6.2010 — Hecq v. komissio

(Asia F-47/10)

(2010/C 221/97)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: André Hecq (Chaumont-Gistoux, Belgia) (edustaja: asianajaja L. Vogel)

Vastaaja: Euroopan komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Niiden komission päätösten kumoaminen, joissa kieltäydyttiin tunnustamasta kantajan henkilöstösääntöjen 73 artiklassa tarkoitettu pysyvä osittainen työkyvyttömyys ja määrättiin kantaja vastaamaan osasta niitä kuluja ja lääkärinpalkkioita, jotka aiheutuivat asian käsittelystä lääketieteellisessä komiteassa.

Vaatimukset

— Nimittävän viranomaisen 5.3.2010 tekemä (ja 8.3.2010 sähköpostitse tiedoksiannettu) päätös, jolla hylättiin kantajan 9.12.2009 tekemä valitus kahdesta 7.9.2009 tehdystä hallinnollisesta päätöksestä joilla puolestaan kieltäydyttiin lopullisesti tunnustamasta kantajan minkäänlainen vammaisuus henkilöstösääntöjen 73 artiklan puitteissa ja joilla kantaja pakotettiin lisäksi vastaamaan puolesta sen lääkärin kuluista ja lääkärinpalkkioista, joka oli toiminut lääketieteellisen komitean puheenjohtajana, 500 euroon asti (myöhemmin alennettu 300 euroon) ja vastaamaan myös kaikista (sittemmin 60 prosentista) sen lääkärin kuluista ja lääkärinpalkkioista, joka edusti häntä lääketieteellisessä komiteassa asian käsittelyn yhteydessä, on kumottava

— myös mainitut, 7.9.2009 tehdyt päätökset on kumottava

— Euroopan komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 24.6.2010 — De Nicola v. EIP

(Asia F-49/10)

(2010/C 221/98)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (edustaja: asianajaja L. Isola)

Vastaaja: Euroopan investointipankki

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Kantajalle 11.5.2010 tiedoksiannetun päätöksen kumoaminen siltä osin kuin päätöksellä tosiasiallisesti estettiin yritys ratkaista riita sovinnollisesti, koska päätöksellä hylättiin implisiittisesti hakemus laserhoitoon liittyvien sairauskulujen korvaamisesta, sekä vastaajan velvoittaminen suorittamaan kantajalle 3 000 euron suuruinen summa sekä korot ja rahan arvon muutokseen liittyvä vahinko suoritettavaksi määrätyn rahasumman osalta.

Vaatimukset

— sähköpostitse 11.5.2010 tiedoksiannettu päätös on kumottava

— EIP on velvoitettava korvaamaan kantajalle 3 000 euron suuruinen summa, joka vastaa vuonna 2007 annetusta laserhoidosta aiheutuneita kuluja, minkä lisäksi EIP on velvoitettava korvaamaan rahan arvon alenemisesta johtuva vahinko sekä korot suoritettavaksi määrätyn rahasumman osalta.

— EIP on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 3.7.2010 — Merhzaoui v. neuvosto

(Asia F-52/10)

(2010/C 221/99)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Mohamed Merhzaoui (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajat S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis ja E. Marechal)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Ajanjaksolta 1.1.2008 – 30.6.2009 laaditun lopullisen arviointikertomuksen vahvistamisesta 12.5.2010 tehdyn päätöksen kumoaminen.

Vaatimukset

- ajanjaksolta 2008 – 2009 laaditun lopullisen arviointikertomuksen vahvistamisesta 12.5.2010 tehty päätös on kumottava
 - Euroopan unionin neuvosto on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
-

TILAUSHINNAT 2010 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

CD-ROM-levyt korvataan DVD-levyillä vuoden 2010 aikana.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI